

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 57. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020 /sněmovní tisk 971/ - zkrácené jednání
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 972/ - zkrácené jednání
3. Stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 57. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 19. srpna 2020

Obsah:

Strana:

19. srpna 2020

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Slib poslance

Řeč poslance Stanislava Grospiče 9

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Stanislava Grospiče 10

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 1219).

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 12

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala 13

Usnesení schváleno (č. 1220).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 14

Řeč poslance Ondřeje Benešika 16

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala 17

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 19

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020 /sněmovní tisk 971/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1221).

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	20
Řeč poslance Marka Výborného	21
Řeč poslance Romana Kubíčka	22

Usnesení schváleno (č. 1222).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	22
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	23
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	23
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	24
Řeč poslankyně Jany Černochové	26
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	28
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	28
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	29
Řeč poslance Pavla Žáčka	29
Řeč poslance Marka Výborného	30
Řeč poslance Dominika Feriho	31

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Stanislava Grospiče	33
Řeč poslance Václava Klause	34
Řeč poslance Františka Váchy	35
Řeč poslance Martina Kupky	36
Řeč poslance Víta Rakušana	37
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	38
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	38
Řeč poslance Marka Výborného	39

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 972/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1223).

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	40
Řeč poslance Ivo Pojezného	41

Řeč poslance Romana Kubička	42
Řeč poslance Jiřího Miholy	43
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	45
Řeč poslance Zdeňka Podala	46
Řeč poslance Dominika Feriho	47
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	48
Řeč poslance Martina Baxy	49
Řeč poslance Lukáše Bartoně	52
Řeč poslankyně Olgy Richterové	54

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	56
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	57
Řeč poslance Lukáše Bartoně	60
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	60
Řeč poslankyně Olgy Richterové	62
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	62
Řeč poslance Marka Výborného	63
Řeč poslance Václava Klause	65
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	65
Řeč poslance Ondřeje Profanta	66
Řeč poslance Františka Váchy	67
Řeč poslance Marka Výborného	67
Řeč poslance Ivo Pojezného	68
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	69
Řeč poslankyně Olgy Richterové	73
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	74
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	74
Řeč poslance Václava Klause	76
Řeč poslance Ondřeje Profanta	76
Řeč poslance Martina Baxy	77
Řeč poslance Lukáše Bartoně	77
Řeč poslance Ivo Pojezného	78

Usnesení schváleno (č. 1224).

Řeč poslance Ivo Pojezného	80
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	81

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

3. Stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku

Řeč poslance Františka Kopřivy	81
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	83
Řeč poslance Jaroslava Holíka	90
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	91
Řeč poslance Jana Farského	94
Řeč poslance Ondřeje Benešika	95
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	96
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	97
Řeč poslance Václava Klause	98
Řeč poslance Lubomíra Volného	99
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	100

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	101
Řeč poslance Pavla Žáčka	102
Řeč poslance Lea Luzara	102
Řeč poslance Františka Kopřivy	106
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	107
Řeč poslance Václava Klause	107
Řeč poslance Radima Fialy	108
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	108
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	109
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	109
Řeč poslance Františka Kopřivy	109
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	112
Řeč poslance Františka Kopřivy	113
Řeč poslance Václava Klause	114

Usnesení schváleno (č. 1225).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	114
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1226).

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020 /sněmovní tisk 971/ - zkrácené jednání
- Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 115
Řeč poslance Marka Výborného 116
- Usnesení schváleno (č. 1227).
- Řeč poslance Marka Výborného 117
- Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Fialy

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
19. srpna 2020
Přítomno: 144 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 57. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 10 bude hlasovat pan poslanec Černohorský a s náhradní kartou číslo 17 paní poslankyně Kořánová.

Tuto schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny v návaznosti na § 99 zákona o našem jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podle něhož byl vyhlášen stav legislativní nouze. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pondělí 17. srpna letošního roku.

Slib poslance

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než přistoupíme k programu 57. schůze Poslanecké sněmovny, chtěl bych vás informovat, že dne 31. července tohoto roku, zanikl poslanecký mandát Petru Vránovi. V této souvislosti je nutno učinit některé ústavní kroky. Jedním z nich je slib nové poslankyně. Požádám vás o klid a zároveň požádám předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl Ústavou předepsaný slib, který paní poslankyně složí do mých rukou. Pane předsedo, máte slovo. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych vás informoval, že dne 31. července 2020 doručil pan Petr Vrána předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané téhož dne formou notářského zápisu, kterým se vzdal mandátu poslance Parlamentu ČR.

Tímto dnem poslanecký mandát pana Petra Vrány zanikl a na uvolněný mandát povolal předseda Poslanecké sněmovny paní Irenu Blažkovou, která je podle zápisu Státní volební komise o výsledku voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 20. a 21. října 2017 prvním náhradníkem hnutí ANO 2011 za volební kraj 12 – Olomoucký.

Paní poslankyně Irena Blažková 11. srpna tohoto roku převzala od předsedy Poslanecké sněmovny osvědčení o vzniku mandátu a mandátový a imunitní výbor na své dnešní 32. schůzi přijal usnesení číslo 141, kterým konstatoval, že

I. dne 31. července 2020 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Ing. Petru Vránovi narozenému dne 4. ledna 1975, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/95 Sb., o jednácím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů;

II. dne 31. července 2020 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Ireně Blažkové narozené dne 6. května 1969;

III. zmocnil předsedu výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji, pane poslanče. A požádám sněmovnu o větší klid. Přece jenom se nám blíží slavnostní chvíle. Prosim, pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Prosim nyní paní poslankyni Irenu Blažkovou, aby předstoupila před Poslaneckou sněmovnu a do rukou místopředsedy Poslanecké sněmovny složila Ústavou předepsaný slib. Současně prosím pana místopředsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím, abyste povstali. (Přítomní povstávají.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslankyně Irena Blažková podáním ruky místopředsedovi Poslanecké sněmovny Filipovi a slovem "slibuji" skládá slib. Potlesk.)

Vážená paní poslankyně, blahopřeji vám a přeji hodně úspěchů ve vaší práci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou vítám mezi námi paní poslankyni Irenu Blažkovou. Přeji jí ještě takto nahlas hodně úspěchů v její poslanecké práci.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůzi. Navrhuji, aby ověřovateli 57. schůze Poslanecká sněmovna zvolila pana poslance Jana Čížinského a pana poslance Jiřího Valentu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro určení těchto dvou ověřovatelů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 1 z přítomných 130 pro 128, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovali 57. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jana Čížinského a pana poslance Jiřího Valentu.

Sděluji, že do zahájení schůze Poslanecké sněmovny o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček bez udání důvodu, Ivan Adamec z rodinných důvodů, Andrea Babišová z pracovních

důvodů, Ivan Bartoš z rodinných důvodů, Martin Baxa do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Běhounek z rodinných důvodů, Josef Běllica také z rodinných důvodů stejně jako Pavel Bělobrádek, bez udání důvodu Marek Benda, z pracovních důvodů Stanislav Blaha, z pracovních důvodů Jiří Bláha, ze zdravotních důvodů Andrea Brzobohatá, z pracovních důvodů Lenka Dražilová, z rodinných důvodů František Elfmarm, z rodinných důvodů Mikuláš Ferjenčík, z pracovních důvodů Pavla Golasowská, z osobních důvodů Tomáš Hanzel, ze zdravotních důvodů Ivan Jáč, z pracovních důvodů Miloslav Janulík, z pracovních důvodů Marian Jurečka, z osobních důvodů, Miroslav Kalousek, z pracovních důvodů Vít Kaňkovský, ze zdravotních důvodů Jiří Kobza, z rodinných důvodů Martin Kolovratník, z osobních důvodů Pavel Kováčik, z rodinných důvodů Lenka Kozlová, z rodinných důvodů Robert Králíček, z osobních důvodů Jana Levová, z osobních důvodů Jan Lipavský, Přemysl Mališ, z pracovních důvodů Tomáš Martínek, z osobních důvodů Jakub Michálek, z pracovních důvodů Vojtěch Munzar. Dále se omlouvají z osobních důvodů František Navrkal, z rodinných důvodů Ladislav Okleštěk, ze zdravotních důvodů Petr Pávek, bez udání důvodu Daniel Pawlas, z osobních důvodů Markéta Pekarová Adamová, ze zdravotních důvodů Marie Pěňčíková, z pracovních důvodů Jan Pošvář, Karel Rais, ze zdravotních důvodů Miloslava Rutová, z osobních důvodů Karel Schwarzenberg, ze zdravotních důvodů Roman Sklenák, z rodinných důvodů Pavel Staněk, z důvodu zahraniční cesty Karel Tureček, z rodinných důvodů Vlastimil Válek, ze zdravotních důvodů Helena Válková, do 11.30 z pracovních důvodů Lubomír Volný, z pracovních důvodů Ivo Vondrák, Tomáš Vymazal, z rodinných důvodů Rostislav Vyzula a Radek Zlesák.

Z členů vlády se od 11 hodin omlouvá pan předseda vlády Andrej Babiš, na celý den z rodinných důvodů Klára Dostálová, z pracovních důvodů Jana Maláčová, Tomáš Petříček, Alena Schillerová a Miroslav Toman. To jsou všechny důvody, které tady máme.

Pani poslankyně, páni poslanci, v pondělí 17. srpna předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím číslo 64 na základě návrhu vlády vyhlásil stav legislativní nouze. Předseda Poslanecké sněmovny dále podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu sněmovny rozhodl o projednání: vládního návrhu zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020, sněmovní tisk 971, a vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 972. Ve zkráceném jednání tak přikázal k projednání sněmovní tisk 971 ústavně-právnímu výboru, sněmovní tisk 972 výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Výborům stanovil nepřekročitelnou lhůtu k předložení usnesení do 19. srpna, tedy do dnešního dne do devíti hodin.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle § 99 odst. 4 zákona o jednacím řádu naší Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáváním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. Otevírám rozpravu a jako první se do rozpravy hlásí pan předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Připraví se jako druhý přihlášený s přednostním právem místopředseda Vojtěch Píkal. (Silný

hluk v sále.) Prosim o klid. Slovo má předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Pane předsedo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já bych s dovolením využil tuto příležitost, abych vás informoval o Bělorusku. Zaznamenal jsem aktivitu poslanců a dostal jsem dopis od předsedy Senátu pana Vystrčila, což budeme řešit tady s panem místopředsedou vlády Hamáčkem, který dá – nebo možná už dal – příkaz rozvédce, aby pana předsedu Senátu informovala o situaci. Ta situace je samozřejmě dynamická a já si myslím, že Česká republika, česká vláda a já osobně se v této záležitosti aktivně angažujeme.

Tu hlavní roli v našem regionu převzalo Polsko. Polsko už před časem požádalo Charlese Michela o svolání mimořádné rady Evropské rady k Bělorusku. Tehdá to Charles Michel neakceptoval, odkazoval na září. Já jsem se do toho zapojil minulý týden, podpořil jsem premiéra Morawieckého. Já se potom ze Sněmovny omluvím, protože v 11 hodin máme videokonferenci premiérů V4 a v 11.30 se připojí premiéři Pobaltí. A ve 12 hodin dneska proběhne videokonference Evropské rady, to znamená všichni premiéři a prezidenti Evropské unie.

My jsme v tom byli velice aktivní. Já jsem komunikoval s kancléřkou Merkelovou, ta mi volala v neděli. Mluvil jsem opakovaně s premiérem Morawieckým, s Orbánem, s Macronem. A nakonec V4 přesvědčila Charlese Michela, aby zkrátka dneska ta videokonference proběhla. A je dobře, že jsme v tom byli aktivní, nás se to týká. Historicky si myslím, že tam máme vztahy – já osobně ty lidi i znám – takže je důležité, že se v tom angažujeme.

Já mám dneska vystoupení na Evropské radě, kde budu deklarovat, že běloruští občané potřebují naši podporu, že Evropská unie musí ukázat, že je akční – a konečně jsme akční – že se teda nečeká až do konce září. Hlavní teze je, že běloruští občané mají dostat šanci vyjádřit se ve svobodných volbách a říct, co si pro svoji zemi přejí. My bychom neměli dopustit, aby se v našem těsném sousedství na schengenské hranici dělo něco podobného jako zmanipulované volby, ostré potírání svobody slova, blokování internetu. Já jsem opakovaně mluvil s naším velvyslancem. Stále se vypíná internet, mučení, bití, zastrasování pokojných demonstrantů a občanů. A my v tom vidíme velké riziko pro náš region a hodnoty, na kterých stojí, a bojíme se, že ta situace se bude zhoršovat.

Co je nejdůležitější z mého pohledu, je, že my jasně říkáme, že Bělorusové si mají sami rozhodnout, kde chtějí civilizačně být a kam chtějí jít. A na tom my trváme. To znamená, nikdo jim nemá vnucovat, kam patří, co by měli dělat. Tady jde skutečně jenom o to, aby proběhly svobodné a demokratické volby a aby vlastně oni si rozhodli. Rozhodně by se neměla opakovat situace, která proběhla na Ukrajině.

Takže tady je důležité, aby Evropa vyslala ten signál. My samozřejmě podporujeme cílené sankce, jsou správné. Bylo to rozhodnuto na úrovni ministrů zahraničních věcí, Evropská rada to už nepotvrzuje. Takže cílené sankce, odsouzení násilí, to je samozřejmě všechno správné. A uvidíme samozřejmě, jak se ta situace vyvine. Takže dneska o tom budou mluvit lidé.

Znovu opakují, že Česká republika skutečně v této záležitosti byla velice aktivní a dá se říct, že společně s premiérem Morawieckým jsme prosadili, že ta videokonference se neodkládá, ale že Evropská rada je akční, Evropská unie je akční. Nemáme to ve zvyku, ale tentokrát se to povedlo, proběhly různé rozhovory. Kancléřka Merkelová – Německo má předsednictví – mluvila i s prezidentem Putinem. I prezident Macron, a tak dále.

Takže v tomhle směru si myslím, jak jsem pochopil i v rámci našeho politického spektra, že máme na to stejný názor. Takže určitě budeme rádi, když i, pokud tady nastane nějaká situace – já se potom musím rozloučit – a bude nějaké usnesení, že nás Sněmovna podpoří, naše aktivní kroky. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Teď se ptám tedy – protože ta přihláška pana místopředsedy Pikala je s přednostním právem před zahájením rozpravy – jestli ji chce využít, protože jinak se dále hlásí s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Chce ji využít? (Ano.) Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem očekával, že v tuto chvíli se má hovořit k tomu, že potřebujeme tu legislativní nouzi, na čemž je myslí shoda, nicméně posunuli jsme se někam jinam, takže si dovolím vystoupit s něčím, s čím jsem chtěl vystoupit k pořadu schůze. Nevím, jestli to bude takto přijatelné. Kdyžtak to potom zopakují.

Já jsem se již minulý týden přihlásil, abych při této příležitosti navrhl nový bod do pořadu této schůze, která již byla plánovaná několik týdnů dopředu, a sice stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku po prezidentských volbách. Cílem tohoto bodu je najít nějaké společné usnesení Sněmovny, kterým se můžeme připojit k dalším státům, jako je Litva nebo Spojené království a další, které se vyjádřily k výsledkům voleb, respektive je nevzaly na vědomí. Stejně tak se vlastně ministři zahraničí Evropské unie již shodli na tom, že je potřeba vyjednat nějaké sankce.

K projednání tohoto bodu máme příslibenou podporu od klubu STAN, KDU-ČSL, TOP 09, ANO, ODS i ČSSD. Takže věřím, že by se to dalo projednat. Já tady v tuto chvíli nechci načítat to usnesení. To by mělo být předmětem toho bodu, a pokud je pro to takto široká podpora, nemyslím, že bychom museli v tuto chvíli ztrácet čas. Myslím si, že by bylo ideální zařadit tento bod jako třetí bod dnešní schůze, přičemž až projednáme body 1 a 2 a přerušíme je mezi druhým a třetím čtením, tak to je ten moment, kdy bychom probrali toto stanovisko a pak bychom se přesunuli k bloku hlasování.

To je můj návrh k této situaci. Děkuji panu premiérovi, že k tomu vystoupil a nějak to uvedl. Nicméně myslím, že bychom to pak probrali podrobně v tom bodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Pokud nemám žádnou přihlášku ke stavu legislativní nouze, tak mohu tedy nechat hlasovat, zda Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze. To rozhodneme v hlasování číslo dvě. Já ještě zagonguji. Nemohu připustit faktickou poznámku pana předsedy Benešika. Děkuji.

O trvání stavu legislativní nouze rozhodneme v hlasování číslo 2, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 2 z přítomných 138 pro 127, proti 3, návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že po schválení tohoto návrhu budeme projednávat ty dva tisky ve stavu legislativní nouze.

Nyní přistoupíme k návrhu pořadu 57. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Jako první se hlásí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve k situaci v Bělorusku. Za prvé chci ocenit postoj pana premiéra. Celou dobu, kdy vystupoval a kritizoval situaci v Bělorusku, má podporu i občanských demokratů. Myslím, že to má zaznít. Velmi často kritizují pana premiéra. V tomto případě si myslím, že postupuje správně a správně vyjadřuje náladu většiny české veřejnosti. Já to samozřejmě podporuji a nebudu se přetahovat, kdo navrhne ten bod jako první nebo druhý, aby to bylo jako třetí bod. Myslím si, že by úplně stačilo, kdyby Poslanecká sněmovna přijala obdobné či shodné usnesení, jako přijala naše horní komora.

Pokud sledujeme obrázky z Běloruska, ať už v televizi, nebo na internetu, tak nám pamětníkům to samozřejmě připomíná rok 1989, a v této chvíli se rozhoduje o tom, zda Bělorusko půjde scénářem Československa z roku 1968 a bude použita buď vojenská, nebo policejní síla k tomu, aby se rozehly a utlumily svobodomyšlné názory občanů Běloruska, anebo spíš že tam proběhne něco, co proběhlo v Československu v roce 1989, kdy česká veřejnost zcela jasně vystoupila proti komunistickému režimu a díky tomu my dneska zasedáme společně v demokratickém parlamentu takřka 31 let od tohoto období.

Určitě je to dobře. Myslím si, že ten návrh získá podporu, a za nás doporučuji, abychom přijali pokud možno shodné usnesení s horní komorou. Nemusíme se předhánět a precizovat a hledat jiná slova. Myslím si, že tady je velká politická shoda jak ze strany vlády, pana premiéra, horní komory, a bylo by dobré, aby se k tomu připojila i dolní komora, případně aby pan premiér pak mohl tlumočit na jednání Evropské rady či s kolegy premiéry z V4, že to skutečně, jeho názor, má velkou podporu takřka celého politického spektra.

Pak mi dovolu, abych navrhl ještě zařazení dvou dalších bodů. Když už jsme se sešli, tak si myslím, že je dobré, abychom je projednali. Jeden je spíš formální. Chtěl bych vás poprosit, abychom zařadili třetí čtení zákona o rozpočtových pravidlech. Je to sněmovní tisk 567, myslím, že teď by mohli zbystřit kolegové poslanci z Ústeckého kraje. Je připravený prodej městské nemocnice Ústeckému kraji, nicméně k tomu, aby se ten proces mohl zdárně dokončit, je potřeba upravit jeden

nebo dva paragrafy zákona o rozpočtových pravidlech. Myslím si, že když to dneska vrátíme do druhého čtení, tak získáme čas. Pak by hned první den zářijové schůze mohlo proběhnout druhé čtení toho zákona a hned v druhém jednacím týdnu Poslanecké sněmovny by mohlo proběhnout třetí čtení. Mám pocit, že v Ústí to není předmětem politického souboje, a i z hlediska času, tak aby ten zákon byl včas přijat, tak jenom navrhuji, abychom zařadili tento bod.

Současně navrhuji, abychom ho zařadili pevně na 12.30, to je vyčleněná doba pro třetí čtení, a náš návrh, pokud schválíte, bude jednoduchý, navrhneme Poslanecké sněmovně vrátit tento tisk do druhého čtení, tak aby ten pozměňovací návrh, který umožní dokončit převod městské nemocnice na kraj, proběhl řádně, rychle a aby to nebylo ohroženo z časového hlediska. To předpokládám, že by mohlo trvat maximálně pět minut, a myslím, že všichni kolegové z Ústeckého kraje, a nejen z Ústeckého kraje, by to mohli podpořit a přispět k urychlenému projednání.

A třetí bod, ten samozřejmě má politický podtext. 8. srpna uplynuly dva roky od doby, kdy vám byl rozdan náš návrh novely zákona o dani z příjmu, který ruší superhrubou mzdu a v kterém navrhujeme mít 15% daň z příjmu. Je to více než dva roky. V posledních dnech a týdnech se roztrhl, řekl bych, pytel s vyjádřeními vládních představitelů, jak to chtějí taky zrušit. Pan premiér říkal, že by nejlepších bylo 15 %. Paně premiére, my s tím souhlasíme. Vzhledem k tomu, že jsme v druhé dekádě srpna, zákon má platit k 1. lednu, tak navrhujeme, aby dneska proběhlo první čtení, tak aby začal běžet legislativní proces a lhůty. Myslím si, že případné pozměňovací návrhy se pak dají uplatnit v rámci druhého čtení, případně projednání tohoto návrhu zákona minimálně v rozpočtovém výboru.

Dovolte mi k tomu návrhu ještě pár slov, abychom připomněli. Superhrubá mzda již jednou byla zákonem zrušena a měla být zrušena k 1. lednu 2015. Předtím ovšem tehdejší vládní koalice, byla to vláda premiéra Sobotky a ministra financí pana Andreje Babiše, tento návrh zrušila, takže je poměrně úsměvné, když dneska vládní představitelé říkají: to je paskvil, to je hrozné. Ale oni sami svými hlasy prodloužili platnost tohoto zákona minimálně o šest let. Je šesté zdaňovací období, kdy už superhrubá mzda být neměla.

Politický spor, který vedeme, není o tom, protože myslím si, že občanům je jedno, jestli je to hrubá nebo superhrubá mzda. Důležité je, kolik mají na výplatní páse. To je klíčový údaj. Všechno ostatní je technické, výpočet apod. Ve veřejném prostoru opět zazněl, myslím, že to bylo stanovisko paní ministryně Schillerové, že 15% daň z hrubé mzdy znamená výpadek 90 mld. ve státní rozpočtu. Všichni to od té doby opakují. Bereme to všichni jako fakt, ale nikde jsem nenašel metodiku tohoto odhadu. Zhruba se má daň snížit o 25 %. Z těch 20,1, pokud vezmeme hrubou mzdu na 15, 5,1 procentního bodu. Když se podíváte, kolik byl celkový celostátní výnos z této daně v letech 2017, 2018, 2019, tak mně ta čísla opravdu nesedí.

Já jsem asi před dvěma týdny interpeloval písemně paní ministryni – myslím, že na příští schůzi to bude k dispozici, abychom se všichni mohli nad tím materiálem zamyslet, ale to už může být v běhu tento návrh zákona – požádal jsem ji, aby nám přiblížila metodiku tohoto výpočtu, protože ta čísla prostě na první pohled nesedí. A

teď vůbec nemluví o nějakých efektech, kolik peněz se vrátí zpátky do ekonomiky v rámci DPH apod.

Mimořádně úsměvná je snaha kolegů ze sociální demokracie, jak říkají: my jsme rozpočtově odpovědní. No tak jenom, milí kolegové ze sociální demokracie, schválili jste deficit státního rozpočtu pro letošní rok ve výši 500 mld. korun. Tak si myslím, že z vašich úst slova o rozpočtové odpovědnosti jsou opravdu úsměvná. Zaznamenal jsem nějaké polooficiální návrhy na tři sazby je v pohodě, tak mám pocit, že někteří členové vládní koalice říkají snížíme daně, a nahlas neříkají, ale tak, aby to nikdo nepoznal, a případně abychom někomu to daňové zatížení zvýšili.

My jsme si připravili pro toto mé úvodní slovo pouze tři čísla, resp. pouze tři příklady. Pokud si vezmeme daňového poplatníka, který uplatňuje slevu na dvě děti, abych řekl takový standardní příklad v české společnosti. Pokud má někdo opravdu podprůměrný příjem zhruba ve výši 18 tisíc korun měsíčně hrubého, tak náš návrh mu přináší 11 tisíc korun čistého navíc ročně. Pokud si vezmeme průměrnou mzdu, zaokrouhlili jsme to, to znamená 34 tisíc, tak to přináší daňovému poplatníkovi a rodině takřka 21 tisíc korun čistého navíc. A pokud si vezmeme mírně zvýšenou nadprůměrnou mzdu, ale mírně, a to je 41 tisíc hrubého, tak už v případě 15% daně z hrubé mzdy při tom, že uplatňuje slevu na dvě děti, by rodina získala 25 tisíc korun ročně.

Myslím si, že mnozí z nás si uvědomují, že je potřeba, aby v příštích těžkých týdnech a měsících se investovalo a aby se lidé nebáli utrácet. Jsme přesvědčeni, že mnohem lepší cesta než složité dotační programy ze strany vlády je nechat peníze daňovým poplatníkům. Tento náš jednoduchý návrh to přináší, a věřte, i když někteří tomu nevěří evidentně, pořád si myslí, že vláda je moudřejší než občané, věřte tomu, že daňoví poplatníci ty peníze investují a uplatní mnohem lépe než kterákoli vláda. Kterákoli vláda, to bych chtěl zdůraznit. Ne tato konkrétní vláda.

Takže náš návrh je, abychom dneska v prvním čtení projednali sněmovní tisk 254, poslaneckou novelu zákona o dani z příjmů. Navrhují, aby to byl bod číslo 5, bod číslo 4 bylo to třetí čtení sněmovního tisku 567, zákona o rozpočtových pravidlech, a bod číslo 3 aby bylo stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Ještě než budeme pokračovat vystoupením pana Ondřeje Benešika, konstatuji omluvu poslance Antonína Staňka z dnešního jednání po celý jednací den, dále omlouvám z jednání Poslanecké sněmovny z rodinných důvodů Lukáše Kolářika, který se také omlouvá. Nyní tedy pan poslanec Ondřej Benešik.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, KDU-ČSL dnes ráno na tiskové konferenci avizovala, že budeme chtít zařadit bod k situaci v Bělorusku – jsem rád, to, co tady zaznělo z úst mých předřečníků z jiných klubů a samozřejmě taktéž z úst pana premiéra. My tento bod chceme podpořit, budeme se bavit o tom, jak technicky, procedurálně, v který moment dnešního jednání tento bod zařadit. Nicméně KDU-ČSL připravila návrh

usnesení k tomuto tématu, které má podpořit vládu České republiky v jejím úsilí o demokratizaci Běloruska. To usnesení, ten návrh usnesení zní takto:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu, aby se jednoznačně postavila na stranu spravedlnosti, demokracie a lidských práv v Bělorusku a zejména aby

I. vyzvala běloruskou vládu k bezodkladnému propuštění všech zadržovaných, vyšetření policejního násilí a osudů desítek nezvěstných, jakož i k jednání o legitimních požadavcích protestujících;

II. aktivně v koordinaci s ostatními zeměmi, zejména státy Pobaltí a Polskem, vystupovala na půdě Evropské unie za rozhodný postup vůči Bělorusku, včetně zavedení adresných sankcí vůči osobám zodpovědným za falšování voleb, volební násilí a porušování lidských a občanských práv;

III. připravila adresné sankce vízové a majetkové vůči osobám zodpovědným za volební manipulace a porušování lidských a občanských práv, aby je mohla uplatnit i bilaterálně v případě, že běloruský režim nezareaguje na předchozí výzvy;

IV. vyšetřila původ zábleskových granátů české provenience, takzvané zásahové výbušky, které jsou podle hodnověrných informací používány běloruskými zásahovými jednotkami a které způsobily četná zranění;

V. nastavila vstřícnou politiku vůči těm, kteří z Běloruska prchají před politickými represemi, a konečně

VI. nadále diskutovala s českými nevládními organizacemi činnými v Bělorusku a představiteli běloruské demokratické opozice další možné kroky.

Tento návrh usnesení samozřejmě předložíme a předneseme i v podrobné rozpravě k tomuto bodu, který jsme připraveni – a velmi rádi podpoříme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Benešíkovi. Ještě konstatuji, že s náhradní kartou číslo 22 bude hlasovat pan ministr Zaořálek.

Dále je přihlášen pan kolega Pikal. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Já se tedy pro pořádek chci přihlásit k svému dříve přednesenému návrhu na to, abychom zařadili do pořadu schůze nový bod, a to Stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku po prezidentských volbách, a navrhuji, abychom ho pevně zařadili jako třetí bod dnešního jednání s tím, že předpokládám, že body 1 a 2 budou přerušeny vlastně po druhém čtení, a v těch bodech potom se rozhodneme, na kdy je přeručíme. Předpokládám, že ten vhodný moment bude po bodu 3.

A když tedy zaznělo usnesení, tak já také přečtu náš návrh usnesení. Náš návrh usnesení směřuje k tomu, aby Poslanecká sněmovna zaujala to stanovisko, takže ten návrh by zněl:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. odsuzuje nepřiměřené policejní násilí a brutalitu uplatněné vůči běloruským občanům v posledních dnech;

II. konstatuje, že neuznává oficiální výsledky voleb zveřejněné státní volební komisí a za nejvhodnější řešení považuje opakování prezidentských voleb s demokratickým průběhem a za účasti mezinárodních pozorovatelů;

III. deklaruje, že Česká republika postrádá zákonnou normu, která by umožňovala zavedení individuálních sankcí vůči těm, kdo nesou zodpovědnost za nepřiměřené násilí;

IV. apeluje na vládu České republiky, aby obdobný sankční režim aktivně prosazovala na úrovni Evropské unie;

V. apeluje na vládu České republiky, aby vyjasnila podezření, že dochází k vývozu a reexportu materiálu z České republiky, který podléhá licenčnímu řízení a vztahuje se na něj embargo Evropské unie a který dle přímých svědků měly používat pořádkové síly Běloruska při násilném potlačování demonstrací – to jsou ty zde zmíněné rozbušky;

VI. vyzývá vládu České republiky, aby činila další nezbytné kroky pro podporu dialogu v Bělorusku;

VII. informovala do 30. září 2020 Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o opatřeních uvedených výše.

Já nevím, jestli toto usnesení budeme načítat v podrobné rozpravě, já bych naopak předpokládal, že předtím ideálně proběhne nějaký dialog mezi kluby, kdy případně vznikne nějaký konsenzuální návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy k pořadu schůze a mohu tedy rozpravu ukončit, když nevidím, že by se někdo další hlásil. Budeme tedy hlasovat o celém pořadu schůze Poslanecké sněmovny. Nejdříve ale musíme hlasovat o jednotlivých návrzích. Ty návrhy, které byly shodné, to znamená návrh na zařazení dalšího bodu o situaci v Bělorusku, když to zjednoduším, bychom hlasovali jedním hlasováním, pokud s tím předkladatelé souhlasí. Kolega Benešik? Kolega Pikal? (Nonverbální souhlas.) Dobře. A potom návrh pana předsedy Stanjury o těch dvou dalších bodech samostatně, protože ten s tím nesouvisí. Jestli nemá někdo výhradu, tak bychom o těchto dvou krocích – nebo chcete, pane předsedo, hlasovat o třetím čtení zvlášť? Tak samostatně, dobře, takže nejdříve tři samostatné návrhy, potom bychom podle hlasování hlasovali o návrhu pořadu.

Nejprve tedy, abychom do tohoto pořadu schůze (s důrazem:) ve stavu legislativní nouze zařadili bod, který není zákonem, který předkládá vláda, to abychom si uvědomili právní statut této věci, a to je situace v Bělorusku, zjednodušeně řečeno.

Zahájil jsem hlasování číslo 3 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 3, z přítomných 139 poslanců pro 98, proti 18. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana Zbyňka Stanjura, o zařazení tisku 567, třetí čtení zákona o rozpočtových pravidlech.

Rozhodneme v hlasování číslo 4, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 4, z přítomných 140 pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o zařazení... (Hovor mimo mikrofon.) Pevně na 12.30 hodin. Omlouvám se, ale nejdřív jsme to museli zařadit do pořadu schůze. Budeme hlasovat o zařazení pořadu 254 a potom v pevném zařazení tisku 567.

Nyní tedy o zařazení prvního čtení tisku 254.

Zahájil jsem hlasování číslo 5 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 5 z přítomných 140 pro 62, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Nyní rozhodneme o tom, že tisk 567 by byl pevně zařazen na 12.30 hodin.

Jde o hlasování číslo 6, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 6 z přítomných 140 pro 65, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pořad schůze řešit průběžně podle vývoje schůze. Ještě pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já úplně nerozumím tomu poslednímu hlasování, že respektuji výsledky. Ale máme vyčleněné hodiny pro třetí čtení. Tento návrh není v legislativní nouzi. To znamená, pokud to nestihneme do 14. hodiny, tak jsme ho zařazovali úplně zbytečně. Vzhledem k tomu, že jsem avizoval, že je to na pět minut. Pokud je na tom politická shoda to vrátit do druhého čtení, tak tím hlasováním riskujeme, že to skutečně dneska neprojednáme, a tím pádem nezískáme čas na to, abychom doplnili ten potřebný pozměňovací návrh ve druhém čtení. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je pravda, pane předsedo. Na druhou stranu pořad ještě můžeme hlasovat v průběhu schůze o tom, že pro třetí čtení vyčleníme i jiné hodiny než je od devíti do čtrnácti hodin ve středu. Takže to nás ještě pořad čeká.

Nyní tedy konstatuji, že došla další omluva. Od deseti hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Radek Koteň z osobních důvodů.

Nyní budeme hlasovat o programu schůze, tak jak byl schválen s těmi dvěma doplněnými body, a to v hlasování číslo 7, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pořad schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 7 z přítomných 141 poslance pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat a budeme se tedy tímto pořadem schůze řídit.

Podle schváleného pořadu schůze nyní projednáme bod číslo jedna našeho pořadu. Jde o

1.

Vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020 /sněmovní tisk 971/ - zkrácené jednání

Měli bychom posoudit podle § 99 odst. 5, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného zákona ve zkráceném jednání. Otevírám rozpravu. (Hovor mimo mikrofon.) Ke zkrácenému jednání, nebo k bodu? Ke zkrácenému jednání se tedy nikdo nehlásí. Já se omlouvám, je tady nesmírný hluk. A otevřel jsem rozpravu, zda trvá stav legislativní nouze pro tisk 971. Opravdu se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020, sněmovní tisk 971, ve zkráceném jednání.

Zahájil jsem hlasování číslo 8 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 8 z přítomných 140 pro 120, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Mohu tedy otevřít tento vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020, sněmovní tisk 971. Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček, který už je u stolku zpravodajů. Děkuji také Marku Výbornému, který je zpravodajem pro tento tisk, že zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi stručně představit návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020. Jak už víte, podle současně platných volebních zákonů je karanténa jako jedno z opatření, které vede k omezení osobní svobody z důvodů ochrany zdraví lidu překážkou práva volit. Osoby v karanténě tedy nejsou oprávněny hlasovat. Nicméně dosavadní volební zákony nepočítaly s pandemickou situací, která nastala v souvislosti se šířením nemoci COVID-19.

Předkládaný návrh zákona má umožnit hlasovat v podzimních volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu osobám s nařízenou karanténou nebo izolací z důvodu veřejného zdraví před nemocí covid. Oprávnění voliči s nařízenou karanténou nebo izolací budou moci využít pouze zvláštní způsoby hlasování, a to buď hlasování u volebního stanoviště, takzvaný volební drive-in, hlasování při pobytovém zařízení, které bylo uzavřeno, a hlasování do zvláštní volební schránky. Těmito zvláštními způsoby hlasování se umožní oprávněným voličům hlasovat rovněž v místním, popřípadě krajském referendu, bude-li se konat v souběhu s volbami do zastupitelstev krajů nebo do Senátu.

S ohledem na mimořádnost situace, nutnost rychlého řešení a skutečnost, že jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů, v tomto případě

aktivní volební právo významného počtu voličů, vyhlásil předseda Sněmovny na žádost vlády pro projednání návrhu zákona stav legislativní nouze a současně rozhodl, že bude projednán ve zkráceném jednání. Nabytí účinnosti zákona se s ohledem na nutnost rychlého řešení navrhuje dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů, což umožňuje právě skutečnost, že je návrh zákona projednáván ve stavu legislativní nouze.

Já bych chtěl z tohoto místa poděkovat všem zástupcům politických stran za to, jak konstruktivně přistoupili k řešení tohoto problému a jak aktivně se účastnili těch několika kulatých stolů, které jsme vedli na Ministerstvu vnitra, jejichž výsledkem je právě tento návrh zákona. A já věřím, že hladce projde Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi. Ústavně-právní výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 971/1. Nyní požádám, aby se slova ujal zpravodaj ústavně-právního výboru pan poslanec Marek Výborný a informoval nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případně pozměňující návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážený pane vicepremiére, vládo, kolegyně, kolegové, několik svých poznámek potom si ponechám na obecnou rozpravu. Teď skutečně pouze v roli zpravodaje ústavně-právního výboru chci sdělit, že sněmovní tisk 971 byl po projednání vládou 17. srpna doručen ústavně-právnímu výboru, který ho projednal na své 66. schůzi dne 18. srpna roku 2020 a přijal k němu toto usnesení: Ústavně-právní výbor navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby o návrhu zákona se konala obecná rozprava. Dále, za druhé, navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona. Dále, za třetí, navrhuje, aby Poslanecké sněmovna Parlamentu své jednání ukončila nejpozději do 24. hodin dne 19. srpna roku 2020. A za čtvrté doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila.

Ústavně-právní výbor projednal návrh zákona ve znění schváleném vládou ČR. V současné době jsou v systému načteny tři pozměňovací návrhy pana místopředsedy Pikala, který včera byl na jednání ústavně-právního výboru přítomen. Koncept těch tří pozměňovacích návrhů tam představil. Nicméně vzhledem k tomu, že jsme byli v časovém stresu a ty pozměňovací návrhy logicky vzhledem k projednávání ve stavu legislativní nouze jsme dostali na stůl až při jednání ústavně-právního výboru, tak se k těmto pozměňovacím návrhům ústavně-právní výbor nevyjadřoval.

Čili tolik zpravodajská zpráva za ústavně-právní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Nyní rozhodneme, zda povedeme obecnou rozpravu, a to hlasováním číslo 9, protože bylo navrženo

usnesením, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro to, abychom vedli i obecnou rozpravu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 9. Z přítomných 137 pro 82, proti nikdo. Rozhodnutí padlo, to znamená, že povedeme jak obecnou, tak podrobnou rozpravu.

Nyní tedy otevírám rozpravu, ve které mám nejdříve čtyři přednostní práva včetně práv za poslanecké kluby, to znamená pan kolega Kubiček, místopředseda Okamura, místopředseda Pikal, poslankyně Černochová, která vystoupí se stanoviskem klubu ODS. Nyní tedy poslanec Kubiček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolím si navrhnout zkrácení lhůty pro vystoupení jednotlivých poslanců v obecné i podrobné rozpravě na pět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jde o procedurální návrh, o kterém rozhodneme v hlasování číslo 10, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 10. Z přítomných 136 pro 76, proti 15. Návrh byl přijat.

Nyní tedy pan místopředseda Tomio Okamura, připraví se místopředseda Pikal. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že po prvních protiústavních nápadech a úvahách ministra vnitra Hamáčka z ČSSD, že lidé v karanténě volit v říjnových volbách nebudou, se vláda vzpamatovala a na základě kritiky a věcných návrhů i od SPD se občané budou moci voleb zúčastnit. SPD od začátku prosazovalo, aby se volební právo občanům neomezovalo, a naopak, aby stát a ministerstvo vymyslely ve spolupráci s odborníky takové varianty, aby se maximum lidí, kteří se chtějí zúčastnit, účastnit mohlo, i kdyby byli v karanténě. Takže jsme rádi, že se nám to podařilo toto vládě vysvětlit a změnit ty původní názory, které pan ministr Hamáček měl.

Teď tady máme na stole zákon, který v podstatě přináší změnu v tom, že v krajích budou speciální karanténní volební komise, které vyberou hlasovací lístky na nákazou ohrožených místech a od lidí v karanténě. Ta asi hlavní revoluce se koná v možnosti volit z motorového vozidla. My jako hnutí SPD jsme jednoznačně během té diskuse odmítli návrh hlasovat prostřednictvím zmocněnce, protože volební právo je přímé a nepřenosné. A pochopitelně není žádná přímá záruka, že kdyby někdo někoho zmocnil, že ten zmocněnec bude skutečně hlasovat v souladu s tím přáním zmocnitele. Také jsme odmítli možnost korespondenčního hlasování, protože zde může docházet k manipulaci s volebními lístky, viz například poslední prezidentské volby v Rakousku, kde dokonce musely být anulovány a opakovány právě kvůli problémům s korespondenční volbou.

Poslanci SPD návrh tohoto zákona podpoří, protože tam byly zapracovány i tyto naše připomínky. Podpoříme to i včetně návrhu pro zvýšení odměn členům okrskových volebních komisí o 500 korun.

Je to sice trochu z jiného soudku, ale v souvislosti s volbami musím zmínit, že tady už tři roky leží návrh zákona SPD o referendu. Nikomu z ostatních stran se do toho nechce. Přitom přímá demokracie ve formě referend funguje po celé planetě včetně USA, kde se hlasuje v jednotlivých státech jak o odvolávání politiků, tak třeba i o výši daní. A studie ukazují, že státy USA, které mají vyšší míru přímé demokracie, mají jak vyšší míru spokojenosti obyvatel, tak i vyšší efektivitu státní správy. A samozřejmě v Evropské unii zákon o referendu nemají jen dvě země: Je to Kypr a Česká republika. Ale naši politici, a hlavně ti probruselští, se tu budou tvářit, že referendum je něco, co k nám nepatří, a je to jen nějaký švýcarský experiment, který tady navrhuje v uvozovkách populistů Okamura. Ne, naopak. Jsme v Unii velká nedemokratická výjimka z evropského standardu. A je tristní, že nás, co prosazujeme demokracii a referendum, označují pseudodemokraté za nedemokraty, přičemž právě tyto české probruselské politické a novinářské elity brání ve skutečnosti zavedení demokracie nejvíce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Nyní pan místopředseda Píkal. Připraví se paní kolegyně Černochová. Pane místopředsedo, ještě okamžik. S faktickou poznámkou se přihlásil místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Nebudu zdržovat. Já jsem na začátek poděkoval všem těm, kteří se podíleli na vzniku tohoto zákona, nicméně musím se ohradit vůči slovům kolegy Okamury o nějakých mých protiústavních záměrech. Chci panu kolegovi říct, že ten volební zákon, jak o volbách do zastupitelstev krajů, tak do Senátu, tu možnost vyloučit z voleb někoho, kdo je v izolaci, v sobě má od začátku za celou dobu platnosti. A proběhly několikrát volby podle tohoto zákona. Nikdo je nenapadl. A nenapadl je z logických důvodů, protože i po přijetí tohoto zákona budou případy, kdy nebude umožněno některým občanům volit, protože prostě mají nemoc, která je vysoce nakažlivá. Může to být tuberkulóza, může to být žloutenka. A to je důvod, proč zákonodárce toto do tohoto zákona vložil. A určitě nebyl zákonodárce veden jakýmikoliv protiústavními motivy, ale řídil se snahou o ochranu obywatelstva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana místopředsedy Okamury. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dámy a pánové, já bych jenom zareagoval na pana ministra. Ano, máte pravdu, že to v tom zákoně je. Tady byl ovšem rozdíl v tom, že to se týkalo, když bylo něco lokálního, takže to je pro tyhle ty případy. Tady ta vládní opatření jsou plošná, takže tady už by to skutečně zahýbalo úplně definitivně volebním výsledkem, zvláště i při té nižší volební účasti. Proto mě zarazily ty vaše původní výroky, kdy jste uvažoval o odložení voleb, nebo že by se

lidé nemohli zúčastnit voleb, což ale v případě těch současných vládních opatření by byla dost masová záležitost. Takže to nám připadalo špatně, že místo abyste v dané chvíli přemýšlel o tom, jak umožnit lidem volit a vymyslel to, v uvozovkách, na ministerstvu, tak jste uvažoval o tom, jak spíše aby občané nemohli volit, a přišel jste s tou variantou.

Nicméně abych byl konstruktivní, taky vám chci poděkovat za to, že jsme se jako zástupci politických stran u toho stolu finálně sešli, že ta debata byla skutečně ve finále konstruktivní, že jsme tam našli velice rychle kompromis, to musím zdůraznit, že ta komunikace byla velmi rychlá a byla myslím i vstřícná a dobrá, a že tady máme konsenzuální návrh. Takže to bych chtěl určitě říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. A nyní tedy pan místopředseda Pikal, připraví se kolegyně Černochová. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nejdříve se částečně vyjádřím k té diskusi, která tady již probíhá. Je skutečně pravdou, že původní vystoupení směřovala k nějakému širokému omezení volebního práva. A je také pravdou, že omezení volebního práva z důvodu ochrany života a zdraví je běžně předpokládáno. Nicméně to se většinou týká jednotlivců. Nyní jsme v situaci, kdy by se to týkalo tisíců, možná i desetitísiců osob a voličů, což by nutně vedlo k možnosti změn volebních výsledků, zvláště v senátních volbách, kde nízké desítky hlasů rozhodují o tom, kdo z těch kandidátů se podívá do druhého kola. Skutečně nějaké to lokální ohnisko nebo omezení by mohlo vést zcela ke změně těch voleb, což by potom vyvolávalo problémy v nějakých případných následných přezkumech nebo zpochybňování legitimacy. Takže jsem rád, že se podařilo na základě tlaku odborné veřejnosti a opozice najít tento návrh.

Ještě podotknu, že původně jsme navrhovali to řešit korespondenční volbou, protože tak to řešily i jiné státy, například Polsko úspěšně využilo nově zavedenou korespondenční volbu ve volbě prezidenta ve dnech 28. 6. 2020 a v druhém kole 12. 7. 2020. Dobrým příkladem je také Německo, které má podobný právní systém jako my a umožňuje v něm běžně korespondenčně hlasovat bez omezení. A například v Bavorsku proběhly tento rok volby kvůli koronaviru právě čistě korespondenčně. Podobně třeba i Jižní Korea, která patří mezi státy, které nejlépe zvládají tu epidemii, umožnila korespondenční hlasování osobám v karanténě, a to ve volbách, které proběhly 15. 4. Čili ty příklady ze zahraničí jsou, je to možnost. Naopak Česká republika je tou výjimkou v rámci Evropské unie, kde pouze my a státy Balkánského poloostrova patříme mezi ty, které nemají zavedenou korespondenční volbu žádným způsobem v žádných volbách. Ostatně ta korespondenční volba je navržena nyní v zákoně o správě voleb, který nyní leží na vládě, a čekáme všichni, až se sem dostane.

Co se týče těch zmíněných podvodů ve volbách v Rakousku, tak tam si dovolím zmínit, že ty podvody, ta vyžádávání lístků k hlasování bez vůle a znalosti toho samotného voliče, jsou spojeny se Stranou svobodného Rakouska, se kterou hnutí

Tomia Okamury sdílí evropskou skupinu, a upozornili na tyto věci například zástupci Zelených. Tedy to k té debatě, která tady probíhá.

Nicméně zpátky k tomu zákonu, který máme na stole. Já ho opět vítám a my ho podpoříme, protože je to cesta, jak právě umožnit co největšímu množství voličů, kteří jsou v karanténě nebo izolaci, se zapojit do těch voleb tak, aby mohli naplnit své volební právo, a tak, abychom co nejméně zkreslili výsledky voleb tou současnou situací. Proto bude mít největší význam pocit bezpečnosti voličů a opatření na těch běžných okrskových volebních komisích, protože tam se bude účastnit valná většina voličů. A jak jsem byl již ujištěn z ministerstva a jak je připraven ten návrh, tak se to týká zejména zajištění ochranných pomůcek pro členy okrskových volebních komisí. A to, že je proplatit stát, tedy, aby byl k dispozici dostatek roušek, štítů, dezinfekčních prostředků, probíhala opatření na těch místech i před volebními místnostmi, to mi přijde zásadní pro to, abychom mohli všichni bezpečně a s důvěrou jít k volbám. Všichni jděte. Já myslím, že ta opatření budou zajištěna, jak to máme přislíbeno.

Co se týče tedy těch návrhů změn, jak jsem zmínil, jedná se o nějaké drobnosti, které si myslíme, že by podpořily lepší možnost voličů se zúčastnit.

Za prvé, navrhujeme, nebo navrhuji doplnit ustanovení o tom, že jednání nezbytné k výkonu volebního práva podle tohoto zákona, je u něj vyloučena protiprávnost, to znamená, že pokud se někdo rozhodne, že využije té možnosti volit drive-in, tak pokud se cestou s někým potká, ale potká se s ním v rámci těch úkonů nutných k tomu, aby zvládl odvolit, že to není porušením té nařízené karantény nebo izolace. To je můj návrh, co se týče sněmovního dokumentu 6080, který takto předkládáme. Máte ho všichni k dispozici, byl vám rozeslán do vašich e-mailových schránek, a jak bylo zmíněno, byl představen na ústavně-právním výboru, který probíhal včera. Tam také byly k těm dalším návrhům vzneseny nějaké připomínky, ty jsem se snažil zapracovat do té verze, kterou představuji dnes.

Dalším návrhem je můj sněmovní dokument 6079. Jedná se o řešení situace, kdy někdo požádá o volbu do té přenosné zvláštní hlasovací schránky, ale nebude to učiněno s jeho vědomím a on pak normálně přijde do okrskové volební komise a tam se dozví, že někdo za něj požádal o tu volbu do té zvláštní přenosné schránky. Byl jsem ujištěn ze strany Ministerstva vnitra, že pro takové případy jsou připraveny pokyny, jak mají ty okrskové volební komise postupovat, nicméně z díkce toho zákona to nevyplývá, takže jsem si dovolil navrhnout úpravu toho znění zákona tak, aby tomu ta díkce zákona odpovídala, to znamená, aby se přenášely informace o tom, že někdo hlasoval do přenosné volební schránky, aby se to okamžitě přenášelo do těch okrskových volebních komisí a aby tam probíhala ta komunikace. Čili to je sněmovní dokument 6079.

A poslední z těch tří návrhů je opět drobný pozměňovací návrh, který se týká možnosti hlasovat v těch zvláštních volebních místech, to znamená primárně v těch drive-in hlasovacích místech, ale vlastně i u těch zvláštních úren, nejenom na občanský průkaz, ale i na pas, protože hlasování na pas je běžně občanům České republiky umožněno v rámci hlasování, ať už se týká senátních, nebo krajských voleb. A ta námitka, která proti tomu byla vznesena, je, že ta zvláštní volební komise nemůže ověřit potom trvalé bydliště. Nicméně ta zvláštní volební komise má

k dispozici – nebo zvláštní hlasovací komise, abych byl přesný – seznam osob, které jsou v karanténě včetně právě toho údaje o trvalém bydlišti, a pokud by se jednalo o ty případy, kdy volič není v tom seznamu, protože takové případy budou existovat, protože ne každý, komu bude vydáno potvrzení lékařem, že je v karanténě, bude současně uveden v nějakém z těch seznamů, ať už se jedná o zdroj z krajských hygienických stanic, nebo se jedná o zdroj z eNeschopenky, protože ne každý je zaměstnancem, tak v takovém případě je na tom voliči, aby prokázal pobyt například tím občanským průkazem. Ovšem já si myslím, že by mělo být v silách našeho státu a naší armády zřídit těch devadesát pozic tak, aby tam měli přístup k základním registrům a mohlo tam to prokázání v těch ojedinělých případech proběhnout.

Čili to jsou ty moje návrhy. Já vám děkuji za pozornost a věřím, že volby v každém případě proběhnou řádně a ve vsí možné účasti tak, abychom všichni mohli bezpečně uplatnit svá základní občanská práva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pikalovi. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se pan poslanec Výborný. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, jsem velmi ráda, že po těch počátečních peripetiích dnes projednáváme tuto úpravu, která tedy umožní v nadcházejících krajských a senátních volbách hlasovat i těm lidem, kteří se ocitnou v karanténě, ať už kvůli tomu, že jsou nemocní, či jenom v preventivní karanténě. Možnost svobodné účasti ve volbách je v demokracii základním právem, občané musejí mít možnost jeho uplatnění a stát, který jim nařizuje karanténu, musí mít způsoby, jak jim toto umožnit.

Chtěla bych poděkovat Ministerstvu vnitra za to, že si nakonec dalo tu práci, prokázalo i jistou míru kreativity a přišlo na způsoby, jak tedy vyřešit současnou situaci plnou omezení kvůli koronaviru. Osobně si neumím představit, že by stát ostrakizoval část společnosti a upěl jí de facto úřednickým rozhodnutím Ústavou a Listinou základních práv a svobod zaručené volební právo, zvláště když pomyslíme na to, že tato skupina může být opravdu početná. Chápu, že současná situace je pro nás všechny v mnoha ohledech nová, nicméně chci zde zopakovat, že s pandemií se potýkáme již řadu měsíců, že volby jsou řádné, jejich termín je znám dlouhodobě a že tedy na řešení této situace bylo opravdu mnoho času.

Zmíněné úvahy o omezení volebního práva, které zde byly, byly zcela nemístné a již by se neměly nikdy opakovat. Naopak bych chtěla vyzvat, abychom začali již v tuto chvíli pracovat na univerzálním řešení podobných situací, neboť zákon, který zde dnes projednáme, je jednorázový a podobné situace se mohou opakovat.

Ačkoliv kvituji, že tento zákon je východiskem ze současné situace, že byl diskutován se zástupci všech politických stran a že přináší řešení, přesto bych chtěla vyjádřit určitou nespokojenost s jedním jeho aspektem, který se ale bohužel pomalu stává jakousi normou, a tím je zapojení naší armády. Jako předsedkyně výboru pro obranu bych ráda podtrhla, že hlavním úkolem armády je obrana naší země proti vojenským nebezpečím, podpora našich zahraničněpolitických zájmů v zahraničí a

samozřejmě i pomoc složkám zajišťujícím vnitřní bezpečnost, pokud nezvládají situaci. Bohužel, stává se již zcela běžně, že armáda je povolávána všude tam, kam se nikomu jinému nechce. Nejen v posledních měsících mám velmi neblahý pocit, že stavíme naše vojáky do pozice děvečky pro všechno. Začalo to již ve Vrbětících, kde vojáci dlouhé týdny suplovali úlohu bezpečnostní agentury. Dále mohu připomenout vmanipulování vojenských speciálů do sledovací akce ze strany pana Šlachty a Celní správy, nebo takzvanou chytrou karanténu, v níž bohužel také není jiné chytré státní složky, která by dovedla tento projekt spravovat lépe. Opravdu mě znepokojuje, že stát hází na bedra armády úplně vše, s čím si jinak neví rady, a varuji před tím, abychom si na toto zvykali.

Nejsme v situaci, kdy by bylo možné do tohoto návrhu zákona zásadně zasahovat. Já to vím, ale musím zde nahlas říct, že jsem velmi znepokojená tím, že hlasovací komise mají být převážně tvořené vojáky Armády České republiky.

Dámy a pánové, je to špatně nejenom proto, že armáda se stává zmíněnou děvečkou pro všechno, ale i principiálně. Volby a hlasování jsou čistě civilním procesem, procesem, do kterého se nemá armáda co vměšovat, nebo by měla být vměšována opravdu minimálně. Překvapuje mě, že tohle ministroví vnitra nevdají, že to nevdají premiérovi, že to nevdají ani panu ministrovi obrany a dalším členům vlády. Kdyby jim to totiž vadilo, nemuselo to v tom návrhu být takto, mohlo tam být jiné řešení. A abyste mně nevyčítali, že jenom kritizuji a nenavrhuji řešení, tak jen tak z první ruky a bez příprav mě napadá, proč k tomuto úkolu, pane ministře Hamáčku, třeba Ministerstvo vnitra nevyužije například dobrovolné hasiče, na které si může Ministerstvo vnitra snadno sáhnout, v uvozovkách sáhnout, a kteří jsou regionálně rozmístění mnohem lépe než Armáda České republiky.

Chci proto z tohoto místa vyzvat vládu, aby pro podobné úkoly hledala napříště jiná řešení. Chci vyzvat pana ministra obrany, aby armáda nešla tak snadno na ruku požadavkům na jakoukoliv práci, která se namane, a ministra vnitra k tomu, aby nezneužíval vstřícnosti a ochoty armádní pomoci. Nebudu komentovat jeho výroky o létajícím muzeu. To nejsnazší řešení není vždy to nejlepší a já bych jen velmi nerada, aby vojáci byli kvůli své poslušnosti a oddanosti své službě vlasti těmi, kdo tu budou vždy pro práci, kterou nikdo jiný dělat nechce. Nemá to tak být a měli bychom si to tady všichni uvědomit.

Závěrem bych chtěla jen připomenout, a věřím, že to má na paměti i Ministerstvo vnitra, že bychom neměli mít s tímto zákonem rizika spojená s koronavirem ve vztahu k volbám za vyřešená. Myslím, že to ví i pan ministr. Kromě této právní úpravy, která se týká případů voličů umístěných do karantény, bude nezbytné zajistit bezpečí a zdraví všech ostatních, kteří budou volit standardním způsobem, a zejména těch, kteří budou členy standardních volebních komisí. Tady i vítám navýšení příspěvku, protože skutečně sehnat lidi do volebních komisí bývá problém za normálních okolností, natož dnes, kdy opravdu někteří lidé mají strach. Věřím proto, že Ministerstvo vnitra zajistí patřičná hygienická opatření i v těch standardních volebních místnostech, aby se šíření nákazy co nejvíce eliminovalo a aby nebyli ohroženi ani voliči, ani ti, kteří mají organizaci voleb na starosti.

Děkuji vám za pozornost. Občanští demokraté ten návrh podpoří, ale prosím pěkně, vezměte si k srdci ta má slova o nasazení Armády České republiky. Skutečně mě toto netěší, a netěší mě to z toho důvodu, že opravdu jsou jiná, schůdnější, demokratičtější, i pro občany přijatelnější řešení než to, když budou chodit volit a budou tam vidět lidi v uniformách. To na někoho skutečně může působit trošku děsivým dojmem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové. Nyní mám dvě faktické, respektive tři faktické poznámky. Nejdřív ministr vnitra a místopředseda vlády Jan Hamáček, poté paní Gajdůšková a pan ministr obrany – také s faktickou. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Velmi stručně k vystoupení paní poslankyně. To není pravda, že se s tím nedalo nic dělat. My jsme diskusí vedli několik týdnů a zástupce ODS, tuším, že to byl pan kolega Kupka, byl přítomen jednání a žádná kritika nasazení armády tam ze strany ODS nezazněla, takže kdybyste s tím svým nápadem přišli v diskusi, tak jsme o tom asi diskutovali, ale podle mě bychom došli ke stejnému závěru, že jediné možné je nasadit armádu. My jsme, kolega Kupka to potvrdí, hledali způsob, jak co nejlépe zabezpečit speciální volební komise z hlediska ochranných prostředků. Upozorňuji na to, že jaksi manipulovat s ochrannými prostředky není úplně jednoduchá věc. Nejvíce kontaminace vzniká při oblékání a svlékání. A přišlo nám logické využít příslušníky Armády České republiky. A já za to chci Ministerstvu obrany a armádě poděkovat. Nasazovat tam dobrovolné hasiče mně přijde velmi komplikované vzhledem k zákonu o IZS. Samozřejmě jsme mohli stáhnout hasiče z výjezdů, ale to mi nepřišlo rozumné. A kdybychom posadili do volebních komisí policisty, tak by někdo mohl hovořit něco o Bělorusku. Takže si myslím, že jsme našli řešení, které je adekvátní. Znovu říkám, že armáda k tomu přistoupila vstřícně, a nemyslím si, že bychom tím, že do těch komisí nasadíme naše vojáky, naše občany děsili. Armáda má velmi vysokou podporu veřejnosti a nemyslím si, že by před ní naši lidé utíkali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Alena Gajdůšková, poté pan ministr obrany. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vládo, já musím říct, že na rozdíl od paní kolegyně Černochové mě těší, že Armáda České republiky je ochotná nejenom vyjízdet na mise, ale zapojit se a pomoci v rámci České republiky, kde je potřeba. A já bych velmi, velmi poděkovala za to, že se naši vojáci skutečně angažovali v té nejtvrďší fázi pandemie a že jsou ochotni pomoci i nyní.

A poznámka druhá k těm Vrběticím. Tam víte, že bouchl muniční sklad. Mimořádně je to území Armády České republiky. Armáda tam ale byla jenom po

nějakou dobu. A doteď, šest let, to tam hlídá Policie České republiky a jsou tam záchranáři. Mimochodem pro policisty to váže po celou tu dobu téměř třetinu jejich kapacity. Bylo by potřeba, aby byli v ulicích. Takže to jenom k té poznámce, co kdo má, nebo nemá dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy faktická poznámka ministra obrany Lubomíra Metnar. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych tady rád zareagoval na některé ty výroky a na některá ta slova, která tady zazněla.

Zásadně odmítám, že by armáda byla zneužitá nebo zneužívána v rámci nasazení boje proti koronaviru. Odmítám ta slova, že by byla děvečka pro všechno. Já vojákům i dalším složkám IZS chci tady jasně poděkovat. Odvádějí výbornou, vynikající a profesionální práci. Takže to z pozice ministra, tato slova pro mě jsou nepřipustná a nechci tady spekulovat nad tím.

Co se týče nasazení, teď, pomoci. My nejsme v normální situaci. Proto došlo k nasazení. Není normální situace, že by probíhaly. Máme tady už několik měsíců koronavirovou krizi a armáda, vojáci Armády České republiky pomáhají složkám IZS.

Dále bych chtěl ještě zdůraznit, zástupci armády jsou od počátku u všech příprav, tak jak to bylo i teď, s Ministerstvem vnitra u všech příprav na připravovaná opatření. A tak tomu bylo i teď ke zvláštním způsobům hlasování ke krajským a senátním volbám.

To je za mne ve vztahu, co se týče armády. A ještě jednou mi dovoluje nejenom vojákům, ale i ostatním příslušníkům poděkovat za tu přípravu k zajištění následných krajských a senátních voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Pavla Žáčka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych opravdu taky velmi vážil, za jaké situace budeme nasazovat armádu. Já si uvědomuji, že jsme ve výjimečné situaci, ale rozhodně se přikláním ke slovům paní kolegyně Černochové, předsedkyně výboru pro obranu, abychom to vážili opravdu na vahách. Nevím a neznám jiný stát, který by takto suploval nedostatečnost své veřejné správy a svých civilních struktur. A určitě bych byl nerad, abychom se stali jediným v našem evropském prostoru. Myslím si, že je nutné hledat řešení. Byl bych docela rád, kdyby pan ministr vnitra nám řekl, jestli řešil nějakou jinou situaci, jestli zde byla nějaká jiná alternativa. Protože armádu za této situace považují za opravdu krajní řešení. Myslím si, že se to může jednou obrátit i proti ní, a to bych byl velice nerad i jako člen výboru pro obranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Výborného, připraví se Dominik Feri.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já nebudu komentovat zapojení Armády České republiky, ale velmi stručně se vrátím obecně k návrhu zákona a přednesu stanovisko za poslanecký klub KDU-ČSL.

Ano, je zásadní i přes tu počáteční možná nevělu ze strany Ministerstva vnitra řešit možnosti hlasování pro osoby v karanténě při těchto podzimních volbách, že se podařilo nakonec přesvědčit vládu i pana ministra, aby byl vypracován tento návrh zákona, který ad hoc pro tento případ řeší senátní a krajské volby 2. a 3. října, následně potom v druhém kole senátní volby v tomto roce. Je to zásadní, je to důležité, protože samozřejmě nejsme tady v situaci, kdy by se jednalo o jednotky osob v karanténě. Mimochodem, pro ně samozřejmě nemožnost účastnit se hlasování zůstává i nadále zachována. Ale my dneska když vidíme celou epidemiologickou situaci, tak nemáme tušení, jestli těch osob v karanténě bude v září pět tisíc, deset tisíc nebo třeba taky dvacet tisíc. A ze zkušenosti předchozích, hlavně senátních voleb víme, že tady skutečně o výsledcích rozhodují jednotky hlasů, a proto je dobré, aby toto základní demokratické právo, tedy právo účastnit se voleb, zůstalo zachováno v co největší míře. I když znovu zdůrazňuji, nebude to ve sto procentech, ale osoby, které budou v karanténě z důvodu onemocnění nebo případně podezření na onemocnění COVID-19 toto právo budou mít.

Jsem rád a děkuji ministroví vnitra za to, že příprava skutečně probíhala konsenzuálně, napříč politickými stranami, u těch jednání byli zástupci všech poslaneckých klubů a díky tomu se podařilo např. velmi spornou možnost hlasování prostřednictvím zástupce z toho návrhu vyndat a nemusíme tady dnes řešit nějaké další úpravy. Jsem taky rád, že zákon neobsahuje pouze řešení pro možnost účasti ve volbách pro osoby v karanténě, ale že také obsahuje ono navýšení členům okrskových volebních komisí, navýšení odměny. Je to důležité, protože samozřejmě volby je potřeba administrativně zajistit a víme, že zájem o účast v komisích není kdovíjaký. Je to jakási minimální motivační složka. Děkuji vládě a Ministerstvu vnitra za to, že i tyto návrhy byly takto vyslyšeny.

Dovolte mi ještě ale v té souvislosti, když projednáváme tuto otázku, zmínit jednu věc. Ono to celé souvisí jednak s možností případné korespondenční volby, protože ta by samozřejmě řešila i tuto situaci osob v karanténě, ale je to i otázka korespondenční volby pro české občany pobývající v zahraničí. A já tady připomenu, že víc než jeden rok už zde ve Sněmovně leží přepracovaný návrh zákona o korespondenční volbě. Ale současně jsme byli ujišťováni vládou a panem ministrem, že korespondenční volbu v té minimální verzi, tedy pro osoby pobývající v zahraničí, bude obsahovat nový návrh zákona o správě voleb. Já bych tady chtěl velmi důrazně, protože příští volby nás čekají nejspíše na podzim roku 2021, a víme, jakým způsobem často velmi klopotně probíhá legislativní proces na půdě Parlamentu České republiky, tak bych chtěl vyzvat a požádat pana ministra a vládu České republiky, aby zákon, který podle mých informací, ty zazněly od pana náměstka včera na jednání ústavně-

právního výboru, tento návrh zákona byl projednán Legislativní radou vlády, je připravený k projednání vládou a posunutí sem do Poslanecké sněmovny, tak bych chtěl velmi důrazně vyzvat, aby tento zákon o správě voleb byl neprodleně vládou projednán a posunut k legislativnímu procesu na půdě Parlamentu České republiky. Protože v tomto zákoně lze řešit i ty věci, které tady dnes jsou diskutovány a jsou předmětem tohoto ad hoc zákona, který je ale schvalován pouze pro podzimní volby v roce 2020, tedy volby krajské a senátní. Případně pak ty doplňující a podobně, ale nikoli pro jakékoli další. A já si myslím, že na půdě Poslanecké sněmovny v rámci prvního, druhého čtení jsme schopni reflektovat i zkušenosti z těchto způsobů hlasování osobami v karanténě v říjnu tohoto roku a případně některé zkušenosti implementovat do zákona o správě voleb. Ale prosím, aby se to skutečně legislativně stihlo, pojdme to z vlády co nejrychleji posunout.

Za poslanecký klub KDU-ČSL si proto dovolím, a v podrobné rozpravě se k tomu přihlásím, načíst doprovodné usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby nejpozději do konce měsíce září 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o správě voleb, který bude obsahovat i řešení tzv. korespondenční volby."

Děkuji a návrh zákona jako takový poslanecký klub KDU-ČSL podpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Výbornému. Nyní vystoupení pana poslance Dominika Feriho. Připraví se pan poslanec Stanislav Grospič, který zároveň doručil omluvu z dnešního jednání od 13 hodin z rodinných důvodů. Pan kolega Feri má slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, pojdme si, prosím, nalít čistého vína. Před měsícem Ministerstvo vnitra otevřeně deklarovalo, že ten, kdo bude v karanténě, ten přijde o volební právo. Dnes tu máme návrh zákona, díky kterému budou moci lidé v karanténě volit. Ale bez tlaku veřejnosti a bez tlaku nás jako opozičních poslanců by tady ten návrh nebyl. To je A. Kdo říká A, měl by říct i B. A to B je pochvala směrem k panu ministroví a směrem k aparátu Ministerstva vnitra... (Odmilka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid ve sněmovně! Přítomnost není tak velká, abychom nedokázali udržet takovou hladinu hluku, kterou při běžném hovoru ten, komu bylo uděleno slovo, je schopen překonat, aby se cítil být alespoň důstojně poslouchán. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Poděkování panu ministrovi a aparátu ministra vnitra, který dokázal v poměrně krátkém časovém úseku připravit myslím obstojný legislativní návrh. Ten návrh vychází z politického konsenzu a ten byl založen na vůli umožnit lidem hlasovat tak, jak se sami rozhodnou. Aby měli co nejsvobodnější

volbu, aby mohl hlasovat skutečně každý, kdo hlasovat chtít bude. Někdo může zvolit hlasování drive-in, autem. Kdo nemá auto, v jednu chvíli se zdálo, jako kdyby to snad měla být prioritní volba, ale každý nemá auto, může využít speciálních přenosných hlasovacích uren.

Již na jednání s panem ministrem vnitra jsem upozorňoval na to, že je možné, že právě tato varianta bude zcela nevyužívanější, protože je to velmi pohodlné. Zavoláte na krajský úřad, objednáte se, řeknete: podívejte se, já jsem v nařízené karanténě, chci, aby za mnou někdo přišel. A mohou to být tisíce lidí, kteří budou muset být obslouženi. Pan náměstek Mlsna tehdy říkal, že Ministerstvo vnitra je schopno zajistit koordinaci, je schopno zajistit přeskupení těch mobilních volebních komisí, aby každý mohl své aktivní volební právo realizovat.

A já bych chtěl požádat pana ministra vnitra, zdali by nás mohl průběžně informovat o tom, za prvé, jaké jsou počty lidí, kterých se to bude týkat, protože na jednání zcela otevřeně zaznělo: my to nevíme, my nevíme, kolik lidí bude moci podle tohoto zákona volit, protože Ministerstvo zdravotnictví s námi ne úplně čile komunikuje. To už věřím, že se podařilo odstranit. A zároveň že nás bude informovat o připravenosti a o dostatku ochranných pomůcek a všech souvisejících záležitostech, protože myslím, že právě tato varianta bude nevyužívanější a je pro občany naprosto nejpohodlnější. Jsou tu poslanci z celé České republiky a jistě někteří z vás, když zmíním nějaké okresy, třeba Jesenicko nebo Šumava, to jsou okresy, které jsou velmi velké, kde je poměrně rozptýlené osídlení a kde může být velký problém dostat se byt' k jednomu voliči do vzdálené obce, kterému by ale právo volit nemělo být za žádných okolností upřeno.

Již zde byl vzpomenut zákon o správě voleb. Zákon o správě voleb byla taková úlitba opozici, která se tu snažila dlouhá léta dovolat se korespondenční volby. Korespondenční volba je funkční model, v zahraničí funkční model. Ten, kdo ji odmítá, tak se samozřejmě může dopustit nějakého cherry pickingu a říci: podívejte se, tady nastal nějaký problém. Ale i v rámci normálně klasických voleb ty problémy nastávají také. Ale ty země se korespondenční volby obecně spíš nevzdávají. Teď je to velmi řešené téma v rámci Spojených států amerických a je to také velké politické téma, ale my jsme udělali kompromis. My jsme řekli dobrá, tak není-li tu politická podpora pro obecnou korespondenční volbu, to znamená, aby každý, kdokoliv z nás, ať už v Česku, nebo v zahraničí, mohl volit korespondenčně, tak pojd'me udělat ústupek, pojd'me to umožnit aspoň těm, kteří žijí v zahraničí. Velmi často jsou právě lidé, kteří žijí v zahraničí a organizují se například v krajských spolcích, právě ti, kteří projevují o dění v České republice mimořádný zájem, a často větší než někteří občané, kteří žijí u nás. To je ten zájem o běh věcí veřejných, o to, jaká Česká republika bude.

Zaznamenal jsem v rámci Poslanecké sněmovny názor, že ten, kdo žije v zahraničí, tak nemá mít právo volit, tak by mu to právo mělo být upřeno, protože se ho to bezprostředně netýká. Ale to si myslím, že je chybný postoj. Má-li někdo občanství, zajímá ho jistě osud jeho země, může se sem někdy vrátit, mohou se sem vrátit někdy jeho děti. A právě ten zákon o správě voleb by toto mělo umožnit, ale leží před jednáním vlády. Včera jsem se na jednání ústavně-právního výboru zeptal pana náměstka – a kdy to bude? A on říká, je to politické rozhodnutí. To je vpravdě

politická odpověď, tak sakra, každé rozhodnutí, které tady děláme, každá rozhodnutí, která se dělají v rámci ministerstva, v rámci vlády, jsou rozhodnutí politická, tak pojďme to politické rozhodnutí udělat. A já věřím, že se podaří vyzvat pana ministra, resp. vládu, aby zákon o správě voleb prošel. Je to prioritní, a když ho přijmeme, vyhneme se situaci, že se tu budeme muset akutně scházet, budeme tu na koleně psát nějaký návrh zákona, který nemusí být dokonalý a v takové kvalitě, a umožníme lidem, kteří mají právo volit, aby se těch voleb mohli zúčastnit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Stanislav Grospič, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji se za klub Komunistické strany Čech a Moravy i za sebe také krátce vyjádřit k předloženému návrhu zákona.

My vnímáme a i sám za sebe také vnímám pozitivně, že se tady objevila snaha ze strany Ministerstva vnitra řešit otázku účasti na volbách a výkonu volebního práva jako jednoho z nezákladnějších práv zakotvených v našem ústavním pořádku pro osoby, které by byly postiženy karanténou, to znamená, vlastně na základě teď onemocnění COVID-19 by jim nebylo umožněno nebo podle výkladu by jim neumožňoval stávající volební zákon výkon volebního práva, protože by je dával do té kategorie i ostatních nemocných z hlediska nakažlivých onemocnění, například těch, kteří mají tuberkulózu, žloutenku či jiné onemocnění.

Trošku v té souvislosti také musím říci, že nakonec bylo upuštěno od jednoho z návrhů, který se v těch pracovních podobách objevoval, to znamená hlasování v zastoupení, protože tam si myslím, že přes snahu zabezpečit identitu dvou osob – zmocněnce a zmocnitele – byla řada otázek nejasných, bylo by to technicky velice složité, ale nakonec by nebyl dohledatelný nijak a průkazně dokazatelný projev vůle zmocnitele vůči zmocněnci a mohlo by to vést k řadě sporů a napadání potom volebních výsledků. To si myslím, že ano.

Co však považuji za vážné z hlediska současného návrhu zákona, který máme pod sněmovním tiskem 971. Myslím si, že je potřeba za prvé si uvědomit, že se s tím trošku otevírá Pandořina skříňka v podobě dvojkoľejnosti voleb upravovaných pro jeden orgán – krajské zastupitelstvo, nebo i pro druhý – Senát coby jednu z komor Parlamentu České republiky dvěma právními předpisy. Platí obecný zákon a platí zde speciální zákon, který se týká určité části, skupiny občanů. To je potřeba vnímat jako věc vysoce mimořádnou, která možná technicky zabezpečuje určité kategorii občanů, kteří by jinak spadli do té oblasti karantény a nemohli by vykonávat své volební právo, ale na druhou stranu by neměl být precedentem pro přístup k budoucím situacím v České republice a zavdávat k tomu, že bychom zde měli propříště vždycky zákony obecné a potom souběžně spuštěný nějaký volební zákon univerzální, který by říkal, jak se má postupovat v dobách pandemií či v jiných krizových situacích.

Takže tady bych před tímto varoval a také bych se přikláněl k tomu, aby se otevřela debata na téma diskuzí o tom, jak naplnit volební zákon pro volby, které nás budou čekat v průběhu příštího roku, dostatečně s předstihem, abychom v této souvislosti tedy pamatovali i na tuto zkušenost, která určitě byla nečekaná, a řada jiných evropských států na to rovněž reagovala velice různě, každý určitě podle svého svědomí s úmyslem obsáhnout a zabezpečit volební právo, ale víme, že například v Polsku také volby nebyly stále jednoduché a vede se řada soudních sporů ohledně naplnění volebního práva tam. Takže doufám jen, že se přijetím tohoto zákona vyvarujeme těchto situací.

Já bych v té souvislosti také chtěl říci, že do určité míry vítám ty tři pozměňovací návrhy, které tady zatím zazněly a budou načítány, resp. jsou, protože ony vlastně dávají trošku odpověď na to, že vyčleňujeme jednu skupinu osob z oblasti karantény, a tato skupina osob by právě mohla být skupinou, která na jedné straně sice půjde vykonávat své volební právo, ale na druhé straně by mohla být za tento výkon volebního práva postižena. Takže v této souvislosti si myslím, že jsou to návrhy, které trošičku možná zmírňují tu otázku, která tady visí z hlediska výkladu a stálé realizace tohoto zákona.

Komunistická strana Čech a Moravy tento zákon podpoří, i když si myslíme, že se spíš mělo jít cestou možná zákona o ohrožení veřejného zdraví či cestou jinou, protože ona dvojkolejnost není nejšťastnější, a tím, že se nevstupuje už do výkonu aktivního volebního práva a nevstupuje se výrazně ani do restrikcí, spíš se jde opačnou cestou pasivního volebního práva, tak z tohoto pohledu tedy návrh tohoto zákona podpoříme.

Chtěl bych tady jenom ještě jednou říci na závěr, že vnímáme jako nepříliš šťastné tedy to řešení a vyjadřujeme obavy před tím, že zvolená varianta řešení může skutečně v budoucnu vést k soudním sporům, kdy se občané, kteří také jsou v karanténě, ale z důvodu jiné nemoci, nikoliv onemocněním COVID-19, budou chtít třeba domáhat toho, aby i oni měli volební právo upravené ve zvláštním režimu, tak jak se tady vlastně dnes bude dít a bude přijímat ve zvláštní kategorii občanů, a nebyli tedy z jejich pohledu oni diskriminováni nebo vyloučeni z volebního procesu, byť třeba jejich počet nedosahuje takového čísla jako počet osob, které jsou postiženy nemocí COVID-19, ať už přímo, anebo karanténními opatřeními.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí v rozpravě pan poslanec Václav Klaus a do rozpravy se přihlásil pan poslanec František Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych říci, že poslanci za hnutí Trikolóra podpoří tento vládní návrh zákona, protože jsme bytostně přesvědčeni, že základem a nejvyšším právem v republice je Ústava. Na rozdíl od různých eurohujerů si myslíme, že je nadřazena i mezinárodním smlouvám apod. A součástí Ústavy je také právo volit a být volen. Jsme přesvědčeni, že žádný hygienik, nebo dokonce ministr Vojtěch nebo Hamáček jako politici nemohou rozhodovat, kteří

občané volí a kteří nevolí. Upřímně, nebyli jsme od toho příliš daleko, jak jsem sledoval tu debatu. A je skutečně zásluhou takřka celé opozice, že se vyvinul takový tlak, že dnes máme poměrně konsenzuální návrh zákona, se kterým, myslím, tady panuje všeobecný souhlas.

Když hovoříme o těch zdravotních problémech a mám slovo, tak bych rád řekl jednu věc, a sice že naprosto nefunguje chytrá karanténa, resp. neexistuje. Tady jsme byli krmeni několik měsíců touto floskulí a teď vidíme v realitě, že jediné opatření, které se přijímá, je od září plošné znovunošení roušek.

Když hovoříme o volbách, musím také říci, že když zvažujeme na jedné misce vah nebezpečí zdravotní a na druhé demokracii, tak si myslím, je jasné, že volba musí být demokracie. Že máme armádu, máme zbraně, posíláme naše vojáky padnout někdy na druhý konec světa, aby tam hájili demokracii. Takže to samé je zase přijít i třeba s jistotou mírou malého rizika k volební urně a volit a tu demokracii hájit jaksi i činem.

Čili tohleto je stanovisko moje obecné, že veškerá moc pochází z lidu.

Myslím, že to zdravotní riziko není příliš velké. Jsme kulturní země. U našich volebních místností se netvoří takřka nikdy žádné fronty, natož u senátních voleb nebo krajských. Že je tam jistá míra rizika pro členy volebních komisí, to je pravda. Ale na druhou stranu vzpomeňme prodavače, řidiče a další spoustu pracovníků, kteří tady tomu čelili v březnu, v dubnu atd. naprosto stejně a nikdo se jich na nic neptal. Čili my podporujeme i to zvýšení odměny pro členy komisí.

Co se týče těch pozměňovacích návrhů a různých tady výzev, tady bych rád za hnutí Trikolóra řekl, že my zásadně nepodpoříme jakýkoliv model virtuálních voleb, zmocněnců nebo korespondenčních voleb ani usnesení k tomu Sněmovnu vybízející. Volby jsou přímé. Například když tady jsme ve Sněmovně a chceme hlasovat, tak sem musíte z kanceláře přijít, nevyšíláte sem svého asistenta nebo nedoručujete panu Vondráčkovi dopis se seznamem, jak byste chtěli hlasovat. Musíte tady být fyzicky přítomni. Tato debata, si myslím, je zásadní. Je to otevření Pandořiny skříňky, která může skončit velice neblaze. A o to jistě budou ve Sněmovně velké hádky, protože jsou politické strany, které si myslí, že jim to přinese nějaké hlasy navíc, hlasy našich krajanů v cizině apod., ale tuto debatu bezpochyby povedeme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec František Vácha vystoupí ještě v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, za klub TOP-09 bych chtěl prohlásit, že vládní návrh zákona, podpoříme. Chtěl bych panu ministroví a Ministerstvu vnitra poděkovat, že ten zákon připravili, i když ze začátku to vypadalo, že se tomu budou bránit, a že přistoupili i na návrhy opozice a že nezůstalo jenom u toho drive-in, kde byly obavy, že vlastnictví vozidla by nějakým způsobem ne úplně korespondovalo s volebním právem.

Nicméně já bych měl na pana ministra jeden dotaz, případně jestli by mohl uklidnit moje obavy. V tom zákoně se říká, že ta komise, speciální komise, která bude

chodit s mobilními urnami, bude deset minut čekat u dveří, kdy zazvoní. Bude muset deset minut čekat. Ono deset minut je hodně. Já to nechci teď ukazovat, protože máme na naše vystoupení jenom pět minut. Ale když si to spočítáte, tak vlastně v prvním dni je to od sedmi do dvaceti dvou hodin. To znamená, je to nějakých, myslím patnáct hodin. V druhém dni je to sedm hodin. Ty kraje můžou ještě prodloužit ty mobilní urny o další tři hodiny. Ta komise, kdyby čekala deset minut na každého toho oprávněného voliče – samozřejmě on to tu zmiňoval kolega Feri, že tam budou i přesuny mezi jednotlivými těmi voliči, kdy to může trvat třeba i patnáct, dvacet minut. Já si myslím, že jedna ta komise bude schopna obejít za ty dva dny volební, plus ty tři hodiny, dejme tomu maximálně šedesát lidí. A když dneska máme v karanténě – teď si nejsem jistý, jestli pět, nebo deset tisíc občanů, ale jsou to prostě tisíce, jestli budete mít dostatek těch speciálních komisí, případně náhradníků do těch komisí, kdyby náhodou se v nějakém regionu objevilo víc případů. To bych poprosil o ubezpečení.

A pak mám jeden dotaz, kterým pravděpodobně otevírám Pandořinu skříňku. Ale rád bych se zeptal, co se stane, když ten volič prohlásí, že za ním ta komise nedorazila. Ta komise samozřejmě bude mít nějaký zápis, že někam dorazila, ale teď bude volič, který se přihlásí na krajském úřadu, a ta komise to prostě nestihne tam se na to místo dostavit. A já se ptám, jestli tím náhodou nebudou ty volby zneplatněny. Já vím, že tam máte § 3, že volební právo má až ten, kdo ho aplikoval. To znamená, ti, kteří ho neaplikovali, pravděpodobně nejsou těmi voliči. Ale jestli máte nějaký systém, že třeba ta komise řekne "podívejte se, nestíháme, my se prostě k těm lidem, které jsme dostali přiřazeny, nedostaneme" a včas bude informovat třeba kraj nebo příslušný orgán, aby tam vyslali nějakou náhradní tu mobilní komisi. To je můj konkrétní dotaz. Rád bych na něj znal odpověď.

Jinak samozřejmě jak jsem říkal na začátku, my ten zákon podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě dále vystoupí pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že jsem se podílel na práci, jejímž výsledkem je právě ten předložený vládní návrh, tak jej samozřejmě chci podpořit. Chci ale zároveň vyjádřit ještě několik poznámek k té přípravě.

Nemá smysl hořekovat nad tím, že se musíme scházet na mimořádné schůzi, že to vláda mohla připravit dřív a nepřipravila, proto tak dělá na poslední chvíli. Důležité je, že se podařilo zabránit tomu, aby průběh voleb mohl být snadno napaden kýmkoli, že se stát nedokázal vypořádat s jedním ze základních ústavních principů, totiž že demokracie stojí na svobodných demokratických volbách a že lidé z Ústavy mají právo volit. Proto ta první ledabylá prohlášení, že kdo holt bude v karanténě, tak volit nebude moci, nás samozřejmě nadzvedla.

Je důležité, že teď máme na stole vládní návrh zákona, který přináší řešení toho problému. My jsme upozornili i v průběhu toho jednání například i na to, že na jedné straně se mělo počítat s třemi a půl tisíci lidmi v karanténě. V té době už ale pět tisíc

lidí bylo pozitivně testovaných. Bylo jasné, že ta čísla nesedí a že bude potřeba se připravit na situaci, která i co do počtu může být významnější.

My jsme přicházeli se dvěma konkrétními návrhy: vytvoření mobilních komisí pro doplnění toho vějíře možností, a také jsme přišli s něčím, co pokládáme pořad za velmi důležité, a to je zvýšení odměn pro všechny členy komisí. Máme zkušenosti, odezvy, z terénu z menších obcí a měst, kde je opravdu problém vůbec naplnit volební komisi. On to byl problém i mimo ten současný ztížený stav. V době, kdy to pro tu komisi bude znamenat samozřejmě aplikaci ochranných prostředků, ztížené hygienické podmínky, tak je důležité, aby stát dal jasně najevo, že si toho zapojení, té aktivity ve prospěch demokratických voleb váží. Proto oceňuji, že se podařilo v tomto najít shodu a že ten zákon zároveň obsahuje zvýšenou odměnu pro každého člena komise o 500 korun. Je to důležité proto, aby ty volby mohly proběhnout zdárně.

Podpoříme i pozměňovací návrhy, které přinášejí upřesnění těch podmínek a měly vést opravdu k tomu, že riziko zpochybnění průběhu voleb bude co nejmenší. Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A v rozpravě dále vystoupí pan předseda Vít Rakušan. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pane ministře, jenom velmi krátce stanovisko klubu Starostů a nezávislých. I za nás bychom určitě chtěli ocenit snahu, kterou pan vicepremiér Hamáček vyvinul, to znamená, že svolal zástupce všech politických stran a byli jsme schopni dojít na těch dvou pracovních schůzkách ke konsenzu, který dnes leží tady na stole a umožní lidem to základní, co prostě v demokratickém světě musí být, to znamená volební právo. A to i volební právo v situaci, která nemusí být úplně jednoduchá.

Zároveň si myslím, že naším velkým úkolem jako poslanců a lidí činných v politice je to, abychom našim občanům dali jasnou zprávu, že prostě volit lze, že volby v České republice proběhnou, že volby jsou bezpečné a že existují metody, aby volební právo mohli uplatnit i lidé, kteří se momentálně budou nacházet v karanténě. My jsme považovali ty původní výroky, které zaznívaly třeba na konci července tohoto roku, za velmi nešťastné, a to, že lidé v karanténě nebudou moci volit. Dokonce se v mediálním prostoru zpochybňovalo, zda bude možné volby vůbec uskutečnit. Já si naopak myslím, že právě nějakému návratu do normálního života nejvíc pomůže, když lidem prostě vzkážeme, že takové základní demokratické mechanismy, jako jsou volby, prostě proběhnou, ať se děje, co se děje, a že lidem, kteří v té době zrovna budou mezi nemocnými nebo budou v karanténě, volby jednoznačně umožníme.

Takže ocenění za to, že ke shodě došlo, že k těm schůzkám, které byly pracovní a konstruktivní, docházelo. Možná budme ale trošku opatrnější v těch výrocích, které uvádíme do veřejného prostoru, kdy nejdříve tu veřejnost trochu vyděsíme, že by tak být nemuselo, a potom s tím řešením přijdeme. To řešení pokládáme za kvalitní, jako kompromisní.

Je nám trochu líto jako Starostům a nezávislým, že ta korespondenční volba jako princip a debata o ní se odkládá. Viděli jsme to jako jednu z dalších možností, která by mohla rozšířit paletu toho, jak umožnit lidem v karanténě volit. Nicméně akceptujeme, že na tom není většinová shoda, a samozřejmě ty návrhy, včetně racionálních pozměňovacích návrhů upřesňujících, jako STAN podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, velmi stručně. Protože tady padla konkrétní otázka od pana poslance, jak to bude s těmi speciálními komisemi. My samozřejmě průběžně budeme vědět, kolik osob je v karanténě. Takže s nějakým kvalifikovaným odhadem na tom budeme stavět ty kapacity jednotlivých speciálních komisí. V případě, že se ukáže, že v průběhu voleb to je někde potřeba posílit, tak to budeme schopni učinit. Je tam navíc v tom zákoně i možnost prodloužit o ty tři hodiny. Jsme přesvědčeni, že tak jak je to nastaveno, tak by to mělo být zvládnutelné, samozřejmě za předpokladu, že nám ta čísla nějak neskočí o řád. To by už samozřejmě asi byl problém, ale to by pravděpodobně byl problém i pro celý průběh volebního procesu.

A ještě jenom poslední poznámka k té debatě o armádě. Chci ještě po konzultaci s odborníky potvrdit, že není možné ze zákona na tento úkol povolát jednotky dobrovolných hasičů, protože ti mají jasně stanovenou činnost ze zákona. A jednotka dobrovolných hasičů nemůže být na rozdíl od hasičského záchranného sboru pověřena mimořádným úkolem. Takže nasazení dobrovolných hasičů by bylo protizákonné. Jediná možnost z hlediska Ministerstva vnitra jsou výjezdoví hasiči nebo policie.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj nyní nevystoupí se závěrečným slovem. A my přistoupíme k podrobné rozpravě, otevírám podrobnou rozpravu. Pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal bude první, kdo v podrobné rozpravě vystoupí. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, možná i poslední. Vystupuji proto, abych připomněl a v souladu se zákonem načel ty své pozměňovací návrhy. Jedná se tedy o sněmovní dokument 6078, který řeší možnost hlasování nejenom na občanský průkaz, ale i na cestovní pas v těch zvláštních hlasovacích místech.

Jedná se o sněmovní dokument 6079, což je ta věc, která řeší komunikaci mezi zvláštní komisí s tou schránkou a běžnou okrskovou volební komisí. To se týče těch lidí, kteří by byli nahlášeni telefonicky neověřitelným způsobem, a ukázalo by se, že to nahlášení nebylo v pořádku, nebo se k nim nedostalo, že byli nahlášeni, k těm voličům.

A jedná se o ten sněmovní dokument 6080, což je návrh, který jasně staví na rovnou, že jednání nezbytná k výkonu toho volebního práva nejsou protiprávní z hlediska té karantény nebo izolace, která byla nařízena.

Děkuji, to je ode mě vše. Všichni máte ty návrhy k dispozici. Prosím o podporu, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan zpravodaj, pan poslanec Výborný. Prosím máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená Sněmovno, já bych se rád přihlásil k doprovodnému usnesení, které jsem zdůvodnil v obecné rozpravě. A to doprovodné usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby nejpozději do konce září 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh o správě voleb, který bude obsahovat i řešení takzvané korespondenční volby." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Má ještě někdo zájem vystoupit v podrobné rozpravě? Nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě není. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. V tuto chvíli nepřistoupíme bezprostředně k třetímu čtení, přeruším tento bod a budeme se věnovat bodu následujícímu, abychom mohli být připraveni na hlasování i o pozměňovacích návrzích.

Otevírám bod číslo

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 972/ - zkrácené jednání

Podle § 99 odst. 5 bychom měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám k této věci rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy ke zkrácenému jednání? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím a přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 972, ve zkráceném jednání."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 140 poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Já tedy otevírám tento již ohlášený bod. Předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji dnes před vás s navrhovanou novelou školského zákona. Tato novela je součástí opatření připravovaných a navrhovaných Ministerstvem školství v reakci na krizovou situaci související se šířením koronaviru SARS-CoV-2.

Jak dobře víte, v důsledku krizových opatření vyhlášených vládou došlo ve druhém pololetí školního roku 2019/2020 k zákazu osobní přítomnosti žáků a studentů ve školách. Tato situace nám ukázala, že pro podobné případy, a já jsem to říkal i tady ve Sněmovně, bude nutné stanovit jednoznačná pravidla pro poskytování distančního vzdělávání a zakotvit tato pravidla v zákoně. Rekl jsem i v reakci na poslanecký návrh pana poslance Miholy a dalších, že ten jejich návrh neřešil vhodnou formou danou věc, a jak ve Sněmovně, tak v Senátu jsem přislíbil, že připravíme legislativní ukotvení pro případ a možné případy karanténních opatření, nouzového stavu nebo mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví. Ostatně Poslanecká sněmovna se na tom rovněž shodla a přijala v tomto ohledu, směru, dvě usnesení – 4. června a 8. července tohoto roku. Předpokládám, že v rámci diskuse se objeví výhrady, že tento zákon přichází pozdě, tak jenom znovu zopakují ty termíny, kdy Sněmovna vyzývala: 4. června, 8. července.

Jsem velmi rád, že se dnes můžeme na této mimořádné schůzi tímto tématem zabývat. Za to vám chci poděkovat předem. Myslím si, že to je důležité, i když je to úprava legislativy, a samozřejmě kdyby to běželo standardním procesem, byť jsme navrhovali jako ministerstvo zkrácení lhůt, ke kterému došlo, a následně projednání podle § 90, byl by ten proces významně delší. Pevně věřím, že dnes tento zákon Sněmovnou projde.

A nyní k obsahu zákona. Návrh zákona stanovuje povinnost škol ve vymezených případech zajišťovat distanční výuku pro děti, žáky a studenty. Tedy jestliže v důsledku krizových nebo jiných mimořádných opatření nebo z důvodu karantény bude znemožněna osobní přítomnost většiny žáků z nejméně jedné třídy nebo jiné jednotky, skupiny atd., škola bude povinna dotčeným žákům poskytovat distanční vzdělávání. Týká se to všech škol s tím, že mateřské školy budou distanční vzdělávání poskytovat pouze dětem, pro které je předškolní vzdělávání povinné.

Děti, žáci a studenti budou povinni se distančního vzdělávání účastnit. To je druhá část. Tedy nejenom že škola bude mít povinnost poskytovat, ale děti, žáci a studenti budou povinni se distančního vzdělávání účastnit s výjimkou žáků základních uměleckých a jazykových škol, pro které bude účast na distančním vzdělávání dobrovolná. Škola bude povinna přizpůsobit distanční výuku a hodnocení podmínkám žáka. Je to reakce na jarní období, kde se ukázalo, že základní podmínkou úspěšného vzdělávání na dálku, nemluvíme pouze o online vzdělávání, je zmapování aktuální situace v rodině a přizpůsobení mixu vzdělávacích nástrojů pro distanční vzdělávání aktuálním podmínkám v dané rodině.

Návrh dále umožňuje – a zase, pokud si promítnete naše jarní debaty o tom, proč ministerstvo neudělí maturitu úředně atd., tak jsme se bavili o tom, že na rozdíl od slovenské právní úpravy, kde ministr má de facto absolutní právo tato mimořádná opatření přijímat, tak česká legislativa toto neupravuje. Nešli jsme v našem návrhu tak daleko, jako je slovenský model, aby to bylo na libovůli ministra školství, ale navrhuje, že Ministerstvo školství může vydat opatření obecné povahy, které stanoví odlišné termíny a lhůty oproti běžným lhůtám a termínům stanoveným školským zákonem, ale to ne když se to ministru nebo ministryni školství zlíbí, ale v těch případech, o kterých hovoříme, tedy stav nouze, karanténní opatření v nějakém regionu nebo mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví či nouzový stav.

Důvodem pro toto ustanovení je fakt, že nelze předvídat podobu a délky možných krizových opatření. A znovu říkám, toto není covidová jednorázová novela, je to záležitost, kdy jsme díky covidu zjistili, že tato věc v zákoně není vůbec upravena, a upravujeme ji pro různé možné situace, které mohou v budoucnu nastat nejenom v souvislosti s COVID-19.

V úvodním slovu se ještě zmíním o tom, že samozřejmě jedna věc je uložení povinnosti, druhá věc jsou podmínky pro vzdálené vzdělávání. My jsme se jako vláda rozhodli a v pondělí schválili navýšení objemu prostředků pro základní školy veřejných zřizovatelů o 1,3 mld. korun na dovybavení těchto škol ICT technikou, softwarovým vybavením či výukovými programy, a to s tím, že součástí těchto prostředků, které školy mohou využít, a budou jim díky ad hoc normativu, který nově upravuje školský zákon, doručeny tyto prostředky nejpozději do konce měsíce října, s tím že jaká výše prostředků jim bude náležet, se dozvědí v nejbližších dnech, a mohou tedy v mezidobí konat, tak tato finanční injekce, která jinak to vybavení jde za zřizovateli těchto škol, tak finanční injekce ze strany vlády je právě určena i na to, aby vznikl zápůjční fond na školách, kde nejsou k dispozici počítače, ICT technika, a byla tak řešena i potenciální situace dětí, které v jarním termínu neměly přístup k technice, a vzdálené vzdělávání tam nemohlo probíhat. To znamená, ta kalkulace, ačkoli je na učitele, v sobě obsahuje i část prostředků, které by měly být ze strany ředitelů deponovány do vybavení pro žáky, kteří nedisponují technikou.

Tolik k úvodu návrhu, který předkládáme, a jsem připraven do diskuse.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, kterému byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal, přijal usnesení, to usnesení máme k dispozici jako sněmovní tisk 972/1. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Ivo Pojezný a informoval nás o projednání tohoto návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Výbor se dneska zabýval návrhem změny zákona. Dovolte mi tedy přečíst jeho usnesení číslo 230.

Výbor pro vědu, vzdělání kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministra školství Roberta Plagy, zpravodajské zprávě poslance Iva Pojezného a po rozpravě

I. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona;

II. navrhuje Poslanecké sněmovně PČR, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona;

III. navrhuje Poslanecké sněmovně PČR, aby své jednání ukončila nejpozději do 20. srpna 2020;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 972, vyslovila souhlas v předloženém znění;

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby

se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny;

ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Tolik z mé strany.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Než otevřu obecnou rozpravu, resp. o tom, zda otevřu obecnou rozpravu, musíme rozhodnout hlasováním. Všechny poslance a poslankyně jsem přivolał do sálu.

Budeme hlasovat o tom, zda povedeme obecnou rozpravu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 136 poslanců, pro 85, proti 1, obecnou rozpravu povedeme.

Obecnou rozpravu otevírám. S přednostním právem pan místopředseda klubu ANO, pan poslanec Kubiček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opět si dovolím navrhnout zkrácení doby na vystoupení doby pro jednotlivé poslance v obecné i v podrobné rozpravě na pět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zazněł procedurální návrh. O tomto návrhu dám bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 přihlášeno 136 poslanců, pro 63, proti 16. Konstatuji, že návrh nebył přijat a žádná lhůta na omezení řečnické doby nebył stanovena.

První přihlášený v obecné rozpravě, písemně přihlášený, je pan poslanec Jiří Mihola. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Ještě vás mezitím seznámím s omluvou. Ministryně spravedlnosti Marie Benešová se omlouvá do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já přitakám tomu, co tady naznačil pan ministr školství před chvílí spíš jako řečnický, ten zákon už měl tady být a mohl tady být. Konečně víme, že digitalizaci českého školství nabízel většina stran ve svých volebních programech. Toto významné téma nechybí opakovaně ve strategiích Ministerstva školství a mnohých dalších odborných institucí. Plány bohužel zůstávají spíše na papíře, a tak je určitým paradoxem, že k největšímu posunu prakticky, a to dobře znatelnému posunu, došlo právě v době koronavirové pandemie. A tady je potřeba pochválit rodiče i učitele, protože je to především díky jejich nasazení, určitě se o ten posun zasloužili víc než samotné Ministerstvo školství.

Přesto ta on-line výuka, která probíhala během jara, měla své nedostatky. Logicky, ocitli jsme se totiž v bezprecedentní situaci. Neměli jsme ty zkušenosti. Na jaře jsme to mohli říkat. Na podzim a někdy příště si to nemůžeme dovolit říkat, protože to by znamenalo, že jsme se nikam neposunuli. Podle informací České školní inspekce zůstalo kolem 10 tisíc žáků a studentů úplně nepřipojeno, vůbec nefungovali on-line. Ovšem technické zázemí určitě na daleko více místech nebylo na patřičné nebo potřebné úrovni. Situaci určitě komplikovala ta povinná-nepovinná docházka, mnozí učitelé pak pracovali vlastně na dvou frontách, vedli on-line výuku a vedli kontaktní výuku. V domácnostech to bylo mnohdy také napjaté, protože zdaleka asi ne každá česká domácnost má počítač pro každého svého člena. A naším úkolem mělo být už na jaře pracovat na tom, abychom na podzim ne hledali řešení, ale na podzim to řešení prostě dávno měli.

V případě základních škol je potřeba upozornit, že vlastně ta jinak bohubilá snaha o tu on-line výuku probíhala na bázi legislativního vakuua, protože nebyla zachycena ve školském zákoně, na rozdíl od středních škol. Poslanci KDU-ČSL si toho byli vědomi, a proto začátkem letních prázdnin předložili poslanecký návrh, který vzdělávání na dálku do školského zákona doplňoval. Ministerstvo návrh odmítlo. Proto říkám, mohli jsme být dál, mohli jsme to mít vyřešené, protože i poslanecký návrh, jak by procházel jednotlivými čteními, tak málokterý návrh, sami to dobře víte, má úplně tu původní podobu, takže pokud tam něco bylo potřeba doplnit, zdokonalit, ten prostor skutečně by na to byl a byli bychom prostě dál.

Mě to mrzí hlavně z toho důvodu, že jsem tady opakovaně slyšel proklamace zejména v těch těžkých chvílích na jaře – jsme všichni na jedné lodi. Ale pak zjistíte, že to tak úplně pravda není. Když je poslanecký návrh, tak se odloží, odsune, pak přijde vládní návrh, který je v podstatě stejný, protože já nemám problém návrh pana ministra podpořit a také ho podpořím, a takto jsem žádal i své kolegy poslance KDU-ČSL, aby podpořili tento vládní návrh, protože je potřebný, a vlastně ta filozofie, nebo díkce, je velmi podobná. S tím, že paradoxně ten poslanecký návrh mnou předložený je přece jenom trošičku, troufám si říct, širší, protože já tam neupozorňuji pouze na situaci, jako je koronavirová pandemie nebo jiné možné epidemie či živelní katastrofy, ale zdůrazňuji právě v kontextu toho, že chceme rozhybat tu digitalizaci českého školství a opravdu vypadat jako v 21. století, takže toto, ta on-line výuka je možná také pro studenty, kteří mají dlouhodobé zdravotní problémy nebo různé specifické požadavky nebo jsou na nějakém dlouhodobém studijním pobytu nebo z různých důvodů vzdáleni od své kmenové školy. A navíc jakkoli vždycky, vždycky

jsem říkal, že základem je kontaktní výuka, a vždycky pro mě bude, tak i v kontaktní výuce se dá využít právě v tom 21. století ať už pro práci ve škole, nebo pro domácí práci on-line výuka a měli bychom na to být připraveni.

Legislativní úprava sama, co se týká zařazení té on-line výuky pro základní školy, není složitá. Daleko složitější je ta realizace, protože ta změna legislativy logicky si vyžaduje poměrně masivní investice do vybavení škol, žáků počítačovou technikou a samozřejmě také přípravu učitelů na to, aby tady tento proces on-line výuky potom byl co nejlépe zvládnán. Pomímám teď skutečnost, že takový notebook měl být už dávno podle mě součástí pracovního vybavení učitelů na všech stupních škol, ale víme, že tomu tak bohužel není.

Je zřejmé, že peníze, které vláda vyčlenila, a díky za to – já vždycky se snažím být pozitivní a děkuji, že vyčlenila tu miliardu 300 milionů – ale jsem si skoro jist, že to bude málo, že to nebude stačit, protože to míří, jak pan ministr ráno na výboru říkal, především k základním školám, ale o své se budou hlásit školy střední, osmiletá gymnázia, církevní školy a také mateřské školy, na které se často zapomíná, to je potřeba tady říct, s tím je potřeba také počítat. My máme povinnou desetiletou školní docházku a ta se týká i toho posledního roku v mateřských školách, a jakkoli chápu a souhlasím s panem ministrem, že tam nepředpokládám tu on-line výuku ve stejném provedení, jako by byla potom na základní nebo střední škole, to určitě ne, ale to neznámá, že by si ty učitelky nezasloužily vybavení tou moderní technikou, mají o to zájem, nikoli že ne. A tak jsem si skoro jist, že ten balík peněz na to vyčleněných prostě stačit nakonec nebude.

Pan ministr poznamenal také, že je úkolem toto technické zázemí zařídit především ze strany zřizovatelů, tedy měst, krajů. Já tomu rozumím. Ale pane ministře, dovolím si poznámku. Právě proto, že víme, jak je to složité, tak by to chtělo lepší komunikaci s těmito zřizovateli, tak abyste si to na dálku nevzkazovali, kdo co má, nebo nemá, protože studenty a rodiče to tolik zajímat nemusí. Je potřeba sednout ke stolu a řešit to tak, kdo co může, tak aby se to co nejdál posunulo. A to si myslím, že tady byla rezerva nebo že se to neodehrálo tak, jak mohlo.

Pár slov na závěr k manuálu, který se váže vlastně k této situaci. Já jsem jinak rád, že výuka podle ujištění pana ministra začne normálně jako kontaktní, díky bohu i panu ministrovi za to, a že se odehraje asi ty adaptační týdny a snad i školy v přírodě, protože já fandím praktickému poznávání. A je dobře, že i ten manuál dostali ředitelé ještě před tím přípravným týdnem. I ten ale mohl být dřív, mohl být diskutován.

A samozřejmě kdybych do toho mohl vstoupit, tak bych třeba jenom lehce poradil, že některé ty formulace stylistické se tam mohly vystříhnout, aby nesloužily potom různým vtipáčkům na sociálních sítích, protože předpokládám, že koše ve třídách se minimálně jednou denně, zvláště v letním období, opravdu vynášejí, protože jinak by tam byl nesnesitelný smrad třeba jenom ze slupek banánů a podobně. Taktéž větrání je určitě vždycky dobré, nemusí se tolik zdůrazňovat, že nejlépe okny a čerstvým vzduchem.

Ještě poslední poznámka k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Baxy z ODS. Ten velmi podporuji. Bohužel na školském výboru neprošel. A je to velká chyba. Víte, jaká byla napjatá situace ohledně přijímacích zkoušek na střední školy. Úplně

zbytečně. Mohly být dva termíny. Podle mého názoru nic tomu nebránilo, ale bylo to vlastně jenom v rukách pana ministra školství. Víte, že v nouzovém stavu jsem předložil poslanecký návrh a ani nemohl být projednáván. A právě toto řeší kolega Baxa v tom svém pozměňovacím návrhu, aby k takovým situacím nedocházelo.

Já si myslím, že v tomto by měla být Sněmovna suverén, který by, když se situace nějak vyvíjí, tak jak se dobře vyvíjela na jaře, mohla změnit a mohli jsme se vystříhat úplně zbytečných nedorozumění, napětí. Už tak toho bylo na ty žáky, studenty i jejich rodiče hodně. Tak proč ještě to zesložit'ovat tím, že jsme ubrali nebo že bylo ubráno těm žákům. Já jsem nechtěl ubrat, já jsem zásadně proti tomu. Ten termín přijímacích zkoušek a také možnost odvolání – úplně zbytečná věc.

Takže závěrem chci deklarovat, že tento vládní návrh podpořím, protože jsem pro to, aby online výuka byla součástí školského zákona. Napravíme toto legislativní vakuum. Je potřeba myslet ale na všechny stupně škol, nejenom na ty základní, a komunikovat i s těmi zřizovateli. A znovu se přimlouvám na závěr za ten pozměňovací návrh kolegy Baxy, prosím i o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, předložený zákon zavádí povinnost účastnit se distanční školní výuky. S tím SPD souhlasí. Je to v souvislosti s vládními opatřeními. Co k tomu ještě dodat?

Koronavir je fakticky mutace chřipky. A jak zmínil pan Prymula, tento vir zjevně oslabuje a průběh nemoci je stále lehčí. Ten vir už nikdy nezmizí, bude mutovat a postupně oslabovat, než se objeví další. Panika z tohoto koronaviru není namístě. Souhlasím s odborníky, že tu máme daleko větší a skutečně smrtící hrozby, které kupodivu s takovou panikou a razanci stát neřeší, jako je skutečná epidemie rakoviny, kterou onemocní v průběhu života každý třetí občan ČR a každý čtvrtý na ni umře. Patří dík českým zdravotníkům, že v posledních letech se jim daří lépešit výsledky léčení. Ale nic nemění na faktu, že masovou četnost rakoviny jak společnost, tak jako stát fakticky systémově neřešíme, a přitom prevence proti rakovině možná v mnoha oblastech našeho života možná je.

Výše řečené ovšem nic nemění na tom, že je správně, že tady jednáme o novele školského zákona, která zavádí pro děti povinnost účastnit se distanční výuky jako součást povinné školní docházky. A tím důvodem by třeba ani nemusel být covid, ale prostá logika, protože tu máme spoustu dětí, které mohou mít skutečně nebezpečné nemoci, jako je TBC nebo HIV, nebo tu máme děti, které jsou trvale upoutané na lůžko, a také máme děti v zahraničí a mnohé z nich se už léta v rámci individuální výuky učí přes internet ve spolupráci se školou v ČR. Takže víme, že některé školy to umějí.

Pokud někomu nařídím, aby se doma učil prostřednictvím počítače, musí stát zajistit, aby takový zákon mohl poslechnout. Musí zařídit nejen počítač, ale také připojení. Přičemž hlavně internet v každé domácnosti by měl být do budoucna

samozřejmostí. A zdarma. Říkám už dlouho, že se stát neměl zbavovat svého telekomunikačního operátora. A když to už udělal díky neskutečné hlouposti jedné části politiků a díky velmi uvěřitelné prodejnosti další části politiků, měl by tuto chybu napravit. Už léta říkám, že by měl stát zajistit prostřednictvím vlastního operátora internet prostřednictvím celostátní Wi-Fi zdarma do každé domácnosti, do každého státního subjektu, ať jsou to úřady, nemocnice, policie či školy. Celostátní pokrytí není technický problém, není technicky problém, a přineslo by to stamilionové úspory nejen domácnostem, ale i státu, protože instituce, úřady a tak dále by mohly komunikovat zadarmo. Stačí se podívat, kolik kdo kde platí operátorům, a spočítat si, kolik by ušetřil. Navíc zisky za telekomunikace v řádu miliard dnes z velké části plynou do zahraničí. Doufám, že v dnešní situaci by vám, dámy a pánové, nevadilo, kdyby zůstaly v ČR v kapse našim občanům.

Státní telekomunikační firma by samozřejmě komerční služby, mezi něž v tomto případě nefadí výše uvedené, to znamená, by se občané a státní instituce mohli připojovat k internetu zdarma, tím pádem by měli i volání vzájemně zdarma, tak ty další komerční služby by mohla poskytovat s mírným ziskem a ten by mohl být dalším příjmem státního rozpočtu. Stát už nemůže zvyšovat své příjmy zvyšováním daní a odvodů a musí si najít vlastní zdroje. To snad pochopí i ti, co v boji za kapitalismus razili plošné privatizace ziskových státních firem. Vrátilo se nám to vše jako bumerang v podobě nezdravé závislosti na daních od občanů a firem.

Myšlenka internetu zdarma by se měla zalíbit i našim Bruselanům. Dokonce i EU podobný plán vybudování alespoň občasně Wi-Fi zdarma na šesti tisíci místech v Evropě schválila už v roce 2017. Samozřejmě jako vždy u Bruselu jde o nesystémový krok. Ale myslím, že k celoplošnému pokrytí zadarmo se během pár let dopracují i tam. V našem případě jde jen o to, zda budeme ještě pár let čekat, až nám to někdo nařídí, nebo to uděláme sami a tak, abychom z toho měli maximální prospěch jak stát, tak i občané.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde faktická poznámka pana poslance Zdeňka Podala. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, rád bych se vyjádřil k navrhovanému zákonu, a sice k bodu číslo 1. Školy jsou povinny dotčeným dětem, žákům nebo studentům zajistit distanční vzdělávání. K tomu však školy nemají dostatečně technické zázemí, finanční možnosti.

Dozvěděli jsme se, že peníze za učitelem půjdou až koncem října, ale začátek školy, jak známo, je tedy v září. A řada rodin a dětí v oblasti IT jsou negramotní. Současně ne každá rodina má přístup k internetu. To tady zmínil i pan Okamura, že řešení by bylo, ale v tuhle chvíli ho nemáme. Finanční prostředky uvolněné ministerstvem tuto negramotnost neřeší. A dále není řešen nedostatek vyučujících, pokud je výuka vedena oběma způsoby, jak distančním, tak přímým. Je omezena možnost věnovat se žákům přicházejícím z odlišného jazykového prostředí a celou věc navíc komplikuje inkluze, kde distanční způsob je více než diskutabilní.

K bodu 2. Tento odstavec je velmi vágní a dostatečně nespecifikuje požadavek ministerstva, například selekce vyučovaných předmětů distančním způsobem.

K bodu 3. Praxe ukázala, že toto ve skutečnosti nefunguje, aby se škola přizpůsobila podmínkám dítěte. Řada dětí i rodičů pojala toto vzdělávání jako pokračování prázdnin a škola nemá žádný nástroj, jak rodiče a žáky ke vzdělávání přimět. Většinou se učitelé věnují části žáků, kde je snaha rodičů i dětí a také technické možnosti se takto vzdělávat. Řešením by bylo nejdříve pracovat s rodiči, aby sami zvládli techniku distančního vzdělání, a potom tyto znalosti přenesli na své děti. Pokud mají příslušné technické vybavení samozřejmě. A pokud se nenajde řešení této situace, dojde k vyčlenění části žáků a studentů a zbytek bude prakticky nevzdělávací.

Děkuji za poznámku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní vystoupí řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan poslanec Martin Baxa. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji velmi za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, se stanoviskem našeho poslaneckého klubu vystoupí můj ctěný kolega František Vácha, který je členem školského výboru. Já si dovoluji zareagovat na stejnou agendu, podobnou agendu, související agendu, a sice na manuál. A to nikoliv konfrontačně, protože samozřejmě všichni víme, že by to mohlo být dříve, a tak dále, s tím už jsme se tady četně potkali, ale spíš prakticky, protože od věřejška mi přišly již stovky dotazů, které se – samozřejmě kromě těch běžných otázek, jak to, že na chodbách máme nosit roušky a ve třídách nemusíme, to už bylo mnohokrát vysvětleno – týkají konkrétních věcí, které studenti řeší, a já se nedivím, že je řeší. Před pěti lety jsem je řešil taky a přikládal bych jim velkou důležitost.

Ale začnu něčím, co se týká samotného obsahu toho manuálu. V manuálu stojí, a je to doporučující ustanovení, že Ministerstvo školství nepočítá s konáním olympiád celostátního charakteru. A to bych prosil vysvětlit, jestli to skutečně znamená to, co tam stojí, a co znamená to doporučení, že ministerstvo jako kdyby samo sobě doporučovalo: nedělejme olympiády. Myslím, že olympiády jsou něco, čeho se velká část studentů účastní ráda, co rozvíjí různé obory, rozvíjí to i obory, které mnoho z nás považuje také za velmi důležité a kde cítí, že by se o ně mohlo zajímat víc studentů, přírodní vědy a tak podobně, a jestli tedy není nějaká varianta, že by se řeklo: plošně to tedy nepůjde, ale půjde to třeba nějak lokálně, nebo se podpoří například online nějaké olympiády, zkrátka budou se spíš hledat cesty než důvody, proč se s tím vypořádat takovýmto plošným zákazem. To je ta jedna častá otázka, možná, že to pan ministr zodpoví.

Další otázka se týká věcí, do kterých Ministerstvo školství nemůže přímo zasahovat, ale i tak u většiny těch opatření beztak spolupracovalo s Ministerstvem zdravotnictví, a to je záležitost maturitních plesů. Studenti nevědí, jestli je mají připravovat, jsou v tom velké peníze, školy nevědí, jestli je připravovat. Ty peníze

jsou velmi často i školy, protože někde to zaštiťuje škola, někde to zaštiťují sami studenti. Chtěl bych se zeptat pana ministra, jestli ministerstvo zvažovalo nějakou variantu, jestli například nepřemýšlelo nad nějakými kompenzacemi za předpokladu, že by tedy ta škola do toho investovala peníze a přišla by o ně, nebo jestli je to něco, co bude řešit teprve v budoucnu. Zkrátka ať studenti vědí, na čem jsou.

A poslední související věc. Ministerstvo školství není jenom Ministerstvo školství, ale ministerstvo mládeže, a co studenti řeší, tak jsou hygienické podmínky u tanečních, které nás na podzim čekají, a jestli to bude nějakým způsobem řešeno. (Lehké pobavení vlevo.) Možná vám to přijde komické, ale já ti schválně ty dotazy prostřednictvím pana předsedajícího přepošlu. Jsou jich opravdu stovky. Děkuji předem za zodpovězení těchto dotazů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr Plaga bude reagovat faktickou poznámkou. Prosim, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Ačkoliv to není, tento příspěvek nebyl k tomu zákonu, tak si dovoluji, abychom se mohli vrátit k tomu projednávanému zákonu, rychle reagovat.

Co se týká manuálu, myslím si, že reakce, i včerejší reakce, od ředitelů, které kontinuálně běží na ČT24, ta zpětná vazba, že je to dostatečně dopředu. Chápu, že je potřeba říkat, že to je pozdě, ale uvědomte si, že pokyny na přípravný týden – začíná ten příští týden a my jsme avizovali už v červenci, že ta opatření jsou nějakým způsobem strukturovaná a že nebudou nikterak nová, že budou stíhatelná ze strany ředitelů. Takže zpětná vazba ze strany ředitelů je, že to, co tam je popsáno, je realizovatelné. Každopádně plošné nošení roušek vychází a bude vycházet z mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví. A pokud je předepsáno do nějakých prostor, tak je tam předepsáno, a předepsáno tam asi epidemiologicko-hygienicky má být, byť to může být k debatě.

Každopádně k těm soutěžím, ač jsem velmi rychlý, mám minutu. Pokud to probíhá distančně, pořádány být mohou. To doporučení, že nebudou vyhlašována celostátní kola, nebo ta informace, že nebudou vyhlašována celostátní kola, tam je. Samozřejmě že pokud tomu nebrání ty hygienické standardy, to znamená, je to online, je to korespondenčně, což jsou i tyto typy soutěží, tak ty probíhat mohou. A u těch, které neorganizuje, nevyhlašuje Ministerstvo školství, tak je doporučeno, aby jejich konání bylo přesunuto na druhé pololetí tohoto školního roku. Neznamená to nějaký generální zákaz, ale jenom přizpůsobení situaci. Pokud se situace zlepší, je tam to doporučení do druhého pololetí a ty online běžet mohou.

Co se týká tanečních a dalších věcí, to skutečně, byť vzniká manuál, tak stejně jako hygienické standardy na školách v přírodě nejsou věcí Ministerstva školství. My pouze podporujeme ty mládežníky, kteří je pořádají. Takže standardy pro pořádání tanečních opravdu nestanovuje Ministerstvo školství, takže vám na to neodpovím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí poslanec Martin Baxa v obecné rozpravě. Připraví se poslanec Lukáš Bartoň. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Dobré popoledne. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vystoupil nejenom k tématu návrhu zákona, který je zde předložen, ale vlastně k celkové situaci, která souvisí s tím, jak by měl být zahájen letošní školní rok. Dovolil bych si vyjádřit se k třem věcem, k manuálům, k vybavení škol a samozřejmě potom k vlastnímu návrhu zákona, k němuž jsem připravil pozměňovací návrh, který tady v podrobné rozpravě také načtu.

V argumentu, který souvisí s tím, za jakých podmínek budou otevřeny školy 1. září 2020, tady pan ministr říkal, že kritika toho, že byl manuál vydán pozdě, je zbytečná, že to bylo v termínech, které se řekly, a že dnes se ředitelé k tomu manuálu vyjadřují pozitivně. Přesto, pane ministře, jsem přesvědčen o tom, že ten manuál byl vydán pozdě a že několik týdnů byly nejenom školy, ale i rodiče vystavováni neklidu a nervozitě, protože prostě nemohli vědět, a to je podle mě ten klíčový argument, co v tom manuálu bude. Mohla být očekávána velmi razantní opatření, která by vyvolala veliké nároky na to, jakým způsobem bude organizace výuky zajištěna. Mluvíme třeba o příkladu Itálie v současné době, kde pravděpodobně bude školní rok zahájen tak, že bude každý žák sedět sám ve své lavici. Objevovaly se úvahy o tom, že bude výuka rozdělena do různých částí týdne, a to by na ty školy kladlo veliké nároky. Takže si myslím, že kritika toho, že Ministerstvo školství s vydáním manuálu váhalo, byla oprávněná, a není to jenom názor můj. Poukazovaly na to i řady názorů odborné veřejnosti, zabývala se tím například učitelská platforma sdružující učitele a ředitele škol, která i v prázdninové době poukazovala na to, že v této situaci zatím není zřejmé, jaké podmínky budou.

Nicméně musím podotknout, a chci to říct takto veřejně, že výsledek, to znamená manuály pro otevření škol od 1. září 2020, je dobrý a že ten manuál přináší pro školy převážně pozitivní zprávy, a chtěl bych to ocenit. Samozřejmě se i v tomto dokumentu najdou různé části, které jsou diskutabilní, některá opatření budou problematická ve vztahu, jak je zajistit. Ale ten manuál přináší podle mého názoru dvě základní dobré zprávy.

Tou první zprávou je to, že školní rok v českých školách 1. září 2020 začíná ve standardním režimu, tedy že se nechystají žádná speciální opatření, že začne prezenční výuka tak, jak jsou na ni žáci zvyklí. A proč je konečně důležité, aby v naší zemi prezenční výuka probíhala tak, jak jsme na ni zvyklí.

A ta druhá zpráva, dobrá zpráva, vychází také z mých zkušeností během boje s koronavirovou krizí, totiž to, že manuál neklade žádné povinnosti na školy a na jejich ředitele, aby sami vstupovali do kontaktu s krajskými hygienickými stanicemi. Z toho byla opravdu veliká obava. A to, že manuál je postaven na principu toho, že ředitelé škol nejsou těmi, kteří jsou zodpovědní za to, v jakém zdravotním stavu jsou jejich žáci, ve vztahu ke krajským hygienickým stanicím. Že při různých výskytích, podezřeních na to, zda nějaký žák nemá příznaky Covid-19, nebude ředitel tím, kdo

by měl kontaktovat krajskou hygienickou stanici, myslím, bylo pro školy velmi důležité a úlevné. Takže v tomto ohledu určitě si manuál v tuto chvíli zaslouží dobré hodnocení. Je to dobrá zpráva, jenom důvěřujme tomu, že situace bude taková, aby výuka mohla během školního roku probíhat tím způsobem, jak začne 1. září 2020.

Jako dobrou zprávu chci zhodnotit i to, že se vláda rozhodla uvolnit nemalé finanční prostředky na IT vybavení škol. Byl to veliký problém, který se ukázal během jarní koronavirové krize, ať už se týkal vybavení škol, nebo vybavení v rodinách. Data České školní inspekce ukazovala na to, že část žáků zůstala zcela mimo výuku, část žáků měla problémy s tím, aby mohla dlouhodobě výuku zvládnout, a vybavení škol hardwarem je určitě pozitivní, tak jak bylo řečeno, tedy příspěvek ve výši 20 tisíc korun na účet, ale i vytvoření fondu pro půjčování těchto prostředků žákům.

Co chci ale hodnotit kriticky, a to zejména v kontextu toho, jak vláda Andreje Babiše masivně zadlužila naši zemi, je to, že ta státní podpora je omezena na veřejné základní školy. Já samozřejmě vnímám ten argument, že se jedná primárně o zajištění povinné školní docházky v případě koronavirové krize pro žáky, kteří mají povinnou školní docházku, ale, pane ministře, musíme si říci, že zde jsou také základní školy, které nejsou zřizovány veřejnými zřizovateli, jsou to školy soukromé a školy církevní, které poskytují povinné školní vzdělávání, a ty z toho systému byly vyřazeny.

A také hodnotím kriticky to, že právě v době, kdy vláda disponuje velikými finančními prostředky, se opomnělo středoškolské vzdělávání, protože na straně jedné samozřejmě vnímám ten argument o povinné školní docházce, na straně druhé vzdělávání ve středních školách je velmi důležité, a to nejenom z toho obecného aspektu středoškolského vzdělávání napříč celou republikou, ale byl-li kladen důraz během jarní diskuse o stavu ve školství na to, aby tato opatření nemíjela žáky, kteří pocházejí třeba ze sociálně nepodnětného prostředí, kde je o to důležitější, že se věnují středoškolskému vzdělávání, tak to, že tato podpora nesměřuje ke středním školám třeba ve strukturálně postižených regionech, ale obecně ke středním školám, ale obecně, si myslím, že dobrou zprávou není. A moje výzva je, pane ministře, taková, abyste se zamyslel nad tím, zda tuto podporu nerozšířit i na střední školy, na učitele, kteří působí ve středních školách různého typu, i na žáky středních škol, kteří měli problémy s tím, aby měli zajištěné připojení nebo vůbec možnost se k distančnímu vzdělávání během školního roku nebo toho druhého pololetí loňského školního roku dostat.

A nyní, dámy a pánové, už k vlastnímu návrhu zákona o povinné distanční výuce. Jak ty své předchozí body jsem hodnotil pozitivně, jak už tedy manuály, tak už tedy vyčlenění peněz na IT vybavení, tak si myslím, že zákon o povinné distanční výuce v době krizového stavu prostě není zákonem dobrým. Podle mého názoru se jedná o polotovar. Jedná se o narychlo vytvořenou právní normu, a to z jednoho prostého důvodu. Povinná distanční výuka v krizové době je v principu správná. Já jsem přesvědčen o tom, že pokud by měla být, nedej bože, zopakována taková situace, jako byla na jaře, tak je nezbytné nutné k tomu, aby byla zakotvena povinnost distanční výuky ve školském zákoně.

Ale tento zákon je písmenem A a za ním nenásleduje to písmeno B, které by tam určitě být mělo. To znamená, jaká bude poskytnuta podpora školám k tomu, aby mohly zajistit už povinnou distanční výuku – je to vlastně úplně jiný model než ten, kterému se byly školy nuceny rychle přizpůsobit v tom jarním období – tak, aby tato podpora byla zajištěna také pro rodiny, pro rodiče a pro žáky, kteří mají povinnost se podle tohoto zákona zúčastnit distanční výuky. Já nechci nyní poukazovat na takové čistě praktické věci v tento okamžik typu, jakým způsobem bude tedy určeno omlouvání žáků, kteří mají určenou povinné vzdělávání v distančním režimu a nebudou se jej moci zúčastnit. Chci prostě obecně poukázat na to, že je zapotřebí rodiče i školy v této věci komplexně podpořit. A kdyby současně s tímto zákonem bylo Ministerstvem školství řečeno, že přichází celá série metodických pokynů, čili dalších materiálů, které by školy v tomto podporovaly, určitě by názor můj a názor Občanské demokratické strany na tento zákon byl pozitivní.

Takže v tom já vidím ten základní problém. Princip povinného distančního vzdělávání je správný, ten způsob, ta rychlost, se kterou byl ten zákon předložen, aniž by bylo doplněno, jaké formy podpory budou poskytovány těm, kteří v době krizového stavu se budou muset distančně vzdělávat, nebo těm, kteří distanční vzdělávání budou zajišťovat, prostě správný není.

A chtěl bych ještě okomentovat svůj pozměňovací návrh, který k tomuto zákonu v podrobné rozpravě načtu. Jedná se o takové jaksi nenápadné opatření, nenápadné ustanovení, které je na konci tohoto návrhu zákona a které se týká jakéhosi zmocnění ministerstva určovat termíny a podmínky přijímání a ukončování – v tomto případě se bavíme primárně o středním vzdělávání. Určitě můžeme vést diskusi – a k tomu ten můj pozměňovací návrh nesměřuje – o tom, že by Ministerstvo školství mohlo mít kompetenci měnit termíny. Můžou se situace různým způsobem vyvíjet a je logické, že může docházet k nějakému časovému posunu. Tady jsem ochoten přistoupit na to, že takovou možnost by v krizovém stavu ministerstvo mít mělo, ale s čím se rozhodně nemíním smířit, a proto ten pozměňovací návrh budu navrhovat, je to, že je v tomto návrhu zákona vlastně určeno zmocňovací opatření pro Ministerstvo školství, kdy ministerstvo může měnit i způsob, kterým tyto zkoušky jsou v zákoně stanoveny.

Objevilo se to už v jarním termínu. Vedli jsme velikou diskusi o jednotné přijímací zkoušce, kdy se vláda a pan ministr rozhodli zrušit druhý termín jednotné přijímací zkoušky. Myslím si, že k tomu nebyly v té době dostatečně silné argumenty, že by se určitě bývaly byly zvládlý oba termíny jednotné přijímací zkoušky, nicméně v té době musel pan ministr s tímto návrhem přijít do Poslanecké sněmovny, posléze do Senátu a Parlament měl možnost o této věci diskutovat, předkládat pozměňovací návrhy, podrobit jej veřejné diskusi. Toto zmocňovací ustanovení, které je v návrhu zákona o povinné distanční výuce, ale tuto možnost Parlamentu odebírá. Ministerstvo školství si tuto kompetenci vztahuje na sebe, a mohlo by tedy vlastně za krizového stavu naprosto bez parlamentní diskuse rozhodnout o tom, jestli se bude měnit způsob, kterým je maturitní zkouška, nebo způsob, kterým jsou stanoveny jednotné přijímací zkoušky. Pan ministr tady argumentoval slovenským modelem, že slovenský ministr školství má tuto kompetenci. Ale podle mě tato kompetence by v českém právním prostředí být zakotvena neměla a já jsem přesvědčený o tom, že i v krizovém stavu, tak jak jsme koneckonců v jarním období mnohokrát měli na této

půdě příležitost, je pro Parlament jasný prostor pro to, aby zasedl a aby rozhodl o tom, zda situace je natolik vážná, aby tak důležitá věc, která se týká mnoha set tisíc žáků v českých školách, měla být změněna.

Takže v tomto smyslu předložím svůj pozměňovací návrh a určitě budeme společně s kolegy sledovat, jakým způsobem se pan ministr k tomuto pozměňovacímu návrhu, který se týká zákona o povinné distanční výuce v době krizového stavu, postaví.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych za závěr i na této půdě vyslovil znovu velké poděkování českým školám, ředitelům, učitelům i nepedagogickým zaměstnancům, kteří v minulých měsících byli vystaveni těžkým zkouškám, které přicházely náhle, rychle, které přicházely bez možnosti se na ně připravit, a myslím si, že vykonali veliký kus práce. Byli v takové těžké situaci i rodiče, rodiny a myslím si, že udělali, co bylo v té době možné.

Chtěl bych říci, že si nejsem jist, zda ministerstvo dostatečně ve stejných měsících konalo rychle. Teď se ukázalo, že v některých věcech se dokázalo Ministerstvo školství této situaci přizpůsobit a třeba v případě manuálů udělat dobrý kus práce, ale ten samotný zákon, o němž tady teď jednáme, podle mého názoru není důkazem kvalitní práce ministerstva v takové těžké situaci.

Sněmovní dokument 6077, který obsahuje můj pozměňovací návrh, samozřejmě v podrobné rozpravě přečtu a chci vás požádat o jeho podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Lukáš Bartoň, připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane ministře, k připravovanému zákonu lze říct pozitivní i negativní věci. Asi začnu těmi pozitivními, na začátku se má chválit.

Tento zákon si klade za cíl zalepit mezeru, kterou jsme měli v zákonu, a to možnost distančního vzdělávání v době krize, kterou jsme si na jaře vyzkoušeli a která na jaře podle stávající legislativy byla mimo zákonný rámec. Zároveň bych ocenil, že je zde řešeno i to, že v distančním vzdělávání lze upravit rámcové vzdělávací programy, školní vzdělávací programy a přizpůsobit obsah vzdělávání tomu, že jde o jinou formu, že jde o jiný způsob. Zároveň bych i ocenil to, že je zde pamatováno na ty studenty, kteří nemají materiální možnost se účastnit online výuky, a školy musí přizpůsobit toto distanční vzdělávání i těmto žákům.

S čím máme problém, je povinnost distančního způsobu vzdělávání. Jednoznačně souhlasíme s tím, že by měla být povinnost vzdělávání, a to i v době karantény, karanténa nejsou prázdniny, studenti by se měli dále vzdělávat. Souhlasíme i se zákonným zanesením této povinnosti a samozřejmě i povinnosti školy poskytovat toto distanční vzdělávání. Když se podíváme do školského zákona, tak je tam definována distanční forma vzdělávání, která je ale zajišťována převážně elektronicky, nebo zcela

elektronicky, což nelze pro toto použít, protože by nešlo ošetřit žáky, kteří nemají možnost k materiálnímu vybavení. Proto se zde objevuje nový termín, a to je distanční způsob vzdělávání, pod kterým si lze představit jak on-line výuku, tak i třeba papírovou verzi pro studenty, kteří nemají vybavení pro on-line výuku. To je velice vstřícné ke studentům, že nějakou formou mohou zajistit tuto povinnost, nicméně se jedná o zákonnou povinnost. A k tomu nám chybí právě prováděcí předpis, vyhláška, která by jasně definovala, co je ten způsob distančního vzdělávání, jaké jsou parametry, že došlo k naplnění této zákonné povinnosti. To zde není. V zákonu je pouze vágně, obecně uvedeno, že je povinnost distančního způsobu vzdělávání. Ale co to všechno znamená? Kdy ten student naplní tuto povinnost? Kdy škola naplní povinnost, že poskytla toto vzdělávání?

Uvedu příklad. Může se lehce stát, že učitel zadá úkoly žákovi, ten splní čtyři z osmi. Rodič řekne: ano, splnil čtyři z osmi, je naplněna povinnost distančního vzdělávání. Učitel řekne: ne, splnil pouze čtyři z osmi, nenaplnil povinnost distančního vzdělávání, protože to neudělal vše. Případně časová norma, student bude v distančním vzdělávání od rána do večera, když mu bude naloženo, a rodič prostě potřebuje nějakou normu, nějakou autoritu, která řekne: to je moc, maximálně může osm hodin, aby rodič mohl prostě říci: mé dítě se distančně vzdělávalo osm hodin a dál nemusí. A tohle zde chybí.

Proto jsme i na školském výboru diskutovali možnost té prováděcí vyhlášky, která by vlastně toto stanovovala, ta kritéria, co je ta povinnost, kdy ta povinnost bude naplněna. Protože tak jak je v zákoně, je fakt obecná a jeden pedagog může říci: bylo splněno, druhý pedagog může říci: nebylo splněno. A jestliže máme zákonnou povinnost, na základě které může být do rodiny poslán OSPOD a zahájeno odebrání dítěte, tak to nemůže být definováno takto obecně. Tady musí být jasná pravidla, zda zákonná povinnost byla naplněna, nebo nebyla naplněna.

Z toho důvodu podáváme pozměňovací návrh, aby tato povinnost, aby tento zákon byl omezen pouze na následující školní rok s tím, že ministerstvo by připravilo ony podzákonné normy a představilo to znovu, a v případě, že bude ministerstvo laxní a tyto podzákonné normy nepřipraví, tak vlastně tato povinnost ze zákona v příštím školním roce zmizí. Na půdě školského výboru toto nebylo akceptováno, neměl tento návrh podporu. Ačkoliv já se k němu znovu přihlásím v podrobné rozpravě, tak na základě projednávání ve školském výboru jsme připravili alespoň ještě doprovodné usnesení, ve kterém chceme, aby vláda právě tuto podzákonnou normu zpracovala. Já ho přečtu:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

1. žádá vládu o přípravu a zpracování navazujícího prováděcího právního předpisu, který by blíže specifikoval vymezení distančního způsobu vzdělávání a podmínky jeho realizace z důvodu nově ukládané povinnosti škol distanční způsob vzdělávání poskytovat a povinnosti žáků se takového vzdělávání účastnit, a to nejpozději do třech měsíců od nabytí účinnosti předloženého vládního návrhu zákona;

2. pověřuje výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, aby navazující prováděcí právní předpis následně projednal."

Budu rád, pokud podpoříte jak pozměňovací návrh, tak doprovodné usnesení. Já osobně, respektive celý náš klub, podpořím i pozměňovací návrh kolegy Baxy, který se zabývá i vůbec pravomocemi, jaké může mít ministerstvo v době mimořádného stavu vůči přijímacím a závěrečným zkouškám. V tomto ministerstvo již nemá naši důvěru na základě toho, co se stalo na jaře, kdy vlastně ministerstvo svým návrhem vzalo jeden termín z jednotné přijímací zkoušky, a rozhodně bychom nechtěli, aby tuto pravomoc mělo bez projednání v Parlamentu. Debata v Parlamentu je důležitá, když se zasahuje do práv, do možností studentů, a myslím, že i debata, která tady proběhla na jaře, měla svůj význam, a nechtěli bychom, aby právě ministerstvo mělo tuto pravomoc. Zároveň nemáme nic proti tomu, aby ministerstvo mělo pravomoc v posouvání termínu na základě aktuálního vývoje, protože tam je potřeba, aby se někde reagovalo hodně rychle, což při projednávání v Parlamentu není tak moc reálné, ale nechceme, aby tam byla ta všeobecná možnost ministerstva jakkoliv zasahovat do podmínek přijímacích zkoušek a závěrečných zkoušek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. A nyní vystoupí paní poslankyně Olga Richterová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážené kolegyně a kolegové, já vím, že vás tady v sále mnoho není, nicméně po mně bude třeba hovořit paní poslankyně Valachová nebo paní poslankyně Gajdůšková. Předpokládám, že mnozí chcete pro ten zákon hlasovat čistě proto, že jste v koalici, čistě proto, že to předkládá váš pan ministr. Já to chápu. Ale prosím, nezdá se to, ten zákon bude mít obrovský dopad na situaci všech rodičů dětí školou povinných. Je to vážný zákon bez slibu, že ministerstvo vypracuje příslušnou podzákonnou normu, vyhlášku. Já si myslím, že to je mnohem důležitější, než si, vážení kolegové, vážené kolegyně, myslíte. Je to zákon, který umožní opravdu to, aby OSPOD chodil do rodin a ve finále i třeba zahajoval různá řízení o odebírání dětí. To je něco, co musí být naprosto jasné, jak to bude fungovat. Je to zákon, který umožní přístrojení různých sporů mezi rodiči, když nebude zase jasné, co má opravdu to dítě splnit. Je to zákon, který nemůže fungovat, když nebude zajištěné ošetřovné pro všechny skupiny pracujících rodičů.

Pane ministře Plago, víte, že nemáme ošetřovné pro živnostníky a pro lidi pracující na dohody o pracovní činnosti nebo o provedení práce? Tyto skupiny rodičů nebudou moci dostat té své povinnosti, protože i když si platí pojistné, i když odvádějí nemocenské, nemají v naší zemi vůbec nárok na ošetřovné. Pro koronavirus, pro pandemii jsme to výjimečně schválili. A já vám říkám tu provazbu, Pane ministře, jde o to, že v zemi, která nezajistí všem pracujícím rodičům možnost být s dítětem v karanténě na ošetřovném, není možné uložit povinnost dítě nějakým způsobem vzdělávat. A tato souvislost je opomíjená.

Stejně tak vůbec není jasné, jak budou zajištěné podmínky pro školy, aby měly skutečně nejenom železo – ty nakoupené počítače – ale aby měly možnost pomoci s internetovým připojením a s nějakým základním zaškolením. To dnes dělají neziskové organizace. To perfektně funguje přes iniciativu Počítače dětem, přes

Česko.Digital. Ale prosím, komunikuje s těmito organizacemi ministerstvo? Řešíte, jak ty praktické zkušenosti přetavit v celou státní praxi?

Tyhle otázky já ještě jednou zesumarizuji, ale chtěla bych nejprve ocitovat to, co jsme už tady ve Sněmovně schválili. My jsme jako Poslanecká sněmovna požádali vládu o zpracování a zveřejnění plánu komplexní podpory pro distanční výuku na školách. Toto usnesení Poslanecké sněmovny ukládá do 31. srpna zpracovat takový komplexní plán. Je to plán pro situaci, pokud opět dojde k omezení školní docházky. A bohužel jeho naplněním nejsou zde zmiňované a kolegy chválené metodiky. Tento plán chybí. Není jasné, jak zajistit, aby nakoupené počítače jen tak neležely ladem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní poslankyně. Musím vás v tuto chvíli přerušit. Samozřejmě vystoupíte jako první bezprostředně po polední přestávce.

Upozorňuji všechny poslankyně a poslance, že dnes máme jiný harmonogram, polední přestávka bude pouze mezi 13. a 14. hodinou. Odpolední jednání Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve 14 hodin. V tuto chvíli přerušuji, nebo končím dopolední jednání.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně a poslanci, zahajují odpolední jednání schůze Poslanecké sněmovny a budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu, to znamená vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, tzv. školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 972 – zkrácené jednání. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili před polední přestávkou v obecné rozpravě.

Takže já prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga a zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanec Ivo Pojezný. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě.

Před polední přestávkou bylo přerušeno vystoupení paní poslankyně Olgy Richterové. Ale není přítomen... Vy chcete, paní poslankyně, přítomnost pana ministra, že? Takže pan ministr... já nevím, kde tedy je. Nebo ví někdo z vlády, kde je pan ministr? Není, takže dáme prostor tři minuty, aby se dostavil. Třicet vteřin. Tak to tady nejde nastavit, takže dáme minutu. Po dohodě tady minutu, takže já vyhláším pauzu do 14.04, aby se pan ministr dostavil.

(Jednání přerušeno od 14.02 do 14.04 hodin.)

Tak, máme 14.04, takže nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě a slovo má paní poslankyně Olga Richterová, jejíž vystoupení bylo přerušeno. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jsem ráda, že jsme se tady všichni sešli. Ovšem ta diskuze, má být diskuze o kvalitě toho předkládaného zákona. Mně záleží na tom, abychom přijímali takovou legislativu, která bude poskytovat jasný právní rámec. Tenhle zákon se týká všech rodičů dětí školou povinných. Týká se toho, jaký bude rozsah jejich povinností. Co všechno budou muset zajistit při tom, když třeba jejich dítě bude v karanténě. A mě prostě zajímá, aby pan ministr vysvětlil, co přesně mohou rodiče čekat a jak je v tom podpoří. Samozřejmě nejde jenom o rodiče, jde i o vyučující, jde i o školy. Zatím to vidím a klub Pirátů to vidí tak, že ten zákon jenom snímá zodpovědnost z Ministerstva školství. Jenom to usnadňuje centrálnímu orgánu státní moci, ale na všechny ostatní to hází a nechává na nich, ať se s tím nějak poperou. To je pro mě naprosto nepřijatelné.

Takže mohu-li to shrnout, vážené kolegyně a kolegové, bude potom vystupovat paní poslankyně Valachová či Gajdůšková, které jsou koaliční, velmi by mě zajímal váš názor na tyto věci, stejně jako od pana ministra. Jak stát podpoří rodiče, aby tu novou povinnost zvládli. Jak jste ve vládě parametricky obecně domluvili, že bude vyřešeno ošetřovné pro lidi pracující na různých druhy dohod a odvádějící nemocenské pojištění a pro lidi pracující jako živnostníci – OSVČ. Protože ti dnes nárok na ošetřovné vůbec nemají. Tam mě to zajímá jenom parametricky, zda na tomhle máte shodu. Ti by totiž jinak tu povinnost vůbec nemohli plnit. Pak mě samozřejmě zajímá, zda ustoupíte, vážený pane ministře, od svého záměru a sepíšete vyhlášku, která by upřesnila, jak řešit omlouvání, jak řešit třeba nepřiměřený náklad od určitých vyučujících, jak řešit třeba ten nějaký směrodatný obecný hodinový rozsah, co by mělo vyučování trvat, a podobně. Zkrátka upřesnění k tomu, co to má znamenat distanční způsob vzdělávání. A stejně tak samozřejmě jde i o ty souvislosti k OSPODu, k orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Tam zase musí být vydiskutované z MPSV, když už to bude na zaurgování OSPODu.

Bez těchto upřesnění je vysoce nezodpovědné tento zákon schvalovat. A já nežádám, aby byla dnes hotová ta vyhláška. Já žádám, aby tady zazněly rámcově odpovědi na tyto parametrické otázky. Žádám, aby bylo zřejmé, zda ten zákon způsobí něco jiného než chaos. A žádám, aby bylo vysvětleno, jak tahle povinnost uvalená na rodiče bude alespoň rámcově definovaná.

Na závěr bych vás chtěla požádat, vážené kolegyně a kolegové, přehodnoťte prosím sjednanou koaliční podporu pro takto vágní zákon. Bez příslibu vyhlášky je vysoce nezodpovědné to schvalovat. Nesmí nám být jedno, jakým způsobem bude vyřešeno ošetřovné, jakým způsobem bude stanoven rozumný rozsah povinností pro rodiče a jaké budou ty souvislosti právě k OSPODům, které řeší třeba i odebírání dětí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo, pane ministře, dovoluji, abych tady i já okomentovala předloženou novelu školského zákona. Tato novela školského zákona se nám předkládá mimo jiné i jako naplnění našeho poslaneckého usnesení z července, takže je dobře, že tady zákon o distančním vzdělávání dnes máme. Musím říct, že mě ale trochu překvapilo, že jeho účinnost do budoucna je tedy počítaná i na všechny další možné situace podle krizového zákona a že je neomezená. Řeknu, proč mě to překvapilo.

Stejně jako řada rodičů, prarodičů, učitelů, učitelek a ředitelů jsem v minulých měsících, pravda, z médií – a pan ministr školství to bezpochyby případně upřesní – zaregistrovala, že záměrem je nejprve rychle zareagovat na stávající situaci možného návratu COVID-19 do škol úpravou zákona o distančním vzdělávání, který by tedy opravdu reagoval akutně na situaci, abychom byli alespoň základně připraveni od 1. září. A potom jsem v těch minulých měsících, týdnech zaregistrovala, že záměrem bylo připravit, řekněme z gruntu, zákon o dálkovém vzdělávání, distančním vzdělávání, který by zohlednil všechno, co jsme připravili na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy v těch minulých letech v rámci pilotního ověřování, v tom, co jsme vlastně zjistili v rámci projektové přípravy, z financování evropských peněz, a tak dále. Tohle jsem skutečně předpokládala. Takže z tohoto pohledu to, co nyní projednáváme, je vlastně distanční vzdělávání tak trochu napůl, protože na jednu stranu je to právně navždy, na druhou stranu, řekněme, obsah toho vzdělávání, co to znamená a tak dále, úplně stoprocentně odpracován nebyl.

Říkám to jenom pro pořádek, protože kolega Jiří Miňoha, vašim prostřednictvím pane předsedající, tady mluvil o tom, že na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy digitální vzdělávání nebylo řešeno, nebo podle něho nebylo řešeno. S tím zásadně nesouhlasím. V těch minulých letech opravdu nejenom pilotní ověřování, ale i financování skrze evropské fondy, metodické kabinet, ICT. A mohla bych dál pokračovat. To znamená, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vzdělávání učitelů a učitelek v rámci NIDV, nyní tady transformovaného ústavu. Takže určitě nezačínáme na zelené louce. Ale jak říkám, v tuto chvíli máme na stole něco mezi tím ad hoc, rychlým zákonem, a řekněme, tím gruntovním. Takže poprosím pana ministra školství, vašim prostřednictvím pane předsedající, jestli by toto neupřesnil. Já bych osobně spíše volila na jeden školní rok onen zákon, který máme na stole, a jak říkám, ten gruntovní potom společně dohromady do budoucna i po konzultaci s odbornou veřejností předložit ještě tedy během následujících měsíců pro ty roky budoucí.

Nicméně projednávali jsme tuto situaci na našem poslaneckém klubu sociální demokracie a postačí nám, řekněme, příslib pana ministra, že nezamrzeme na tomto zákoně, ale budeme ještě pracovat dál na tom gruntovním zákoně směrem k distančnímu vzdělávání, k dálkovému vzdělávání, do budoucna. V takovém případě zákon podpoříme tak, jak je, a nebudeme podporovat v tuto chvíli předložené pozměňovací návrhy. Domníváme se totiž, že jsme v legislativní nouzi, a jako koaliční strany tedy podpoříme zákon tak, jak byl předložen. Ale jak říkám, prosíme o ten veřejný příslib pana ministra, že tento zákon nám nezůstane navždy.

Druhá věc, o které jsem chtěla mluvit, je povinná školní docházka. Dámy a pánové, ono se velmi hovořilo během července a srpna o volebním právu, jak je to naše základní právo a jak se všichni musíme na tom shodnout, a politické strany jednaly a před tedy několika desítkami minut jsme schválili pravidla pro volební právo lidí v karanténě. Byla bych docela ráda, kdybychom se stejným způsobem zajíkali na tím, že toto se týká 1 300 tisíc dětí a jejich práva na vzdělávání, na vzdělání. Je to stejně klíčové. A dámy a pánové, já se domnívám, že právě v době, ve které jsme, vzdělání, vzdělávání dětí a ta budoucnost jsou důležité nejenom pro právo na vzdělání každého našeho dítěte, ale na rovinu, není klíče, když řeknu, je to absolutně klíčové pro budoucnost republiky. Takže nešetřeme na tom ani silami, ani penězi.

A tady chci jenom říct, že zpětná odezva ze škol upozorňuje na to, že super, palec nahoru, že jdou finance do základních škol na dálkové vzdělávání, ale zase zvednutý prst a vykřičník – nezapomeňte na nás, na ten poslední rok předškolního vzdělávání, ozývají se mateřinky. A říkají víceletá gymnázia a gymnázia, střední školy a učiliště, učiliště – nezapomeňte na nás z hlediska zajištění dálkového vzdělávání, ať v tom nezůstaneme sami. Chtěla bych říct, že v případě učilišť a středních odborných škol velmi často tam žáci a studenti měli problémy, řekněme, s ekonomickým zajištěním právě toho dálkového vzdělávání. A upozorňují ředitelé škol, že právě na učilištích to byl velký problém – neúčast případná plná na plnohodnotném vzdělávání na jaře tohoto roku.

Takže znovu prosím... Viděla jsem, že ten materiál, který vláda schválila – zase je to perfektní, řekněme, druhý palec nahoru – že finance, které jsme my i jako poslanci pro dálkové vzdělávání podporovali v červenci a některé prosadili, tak ještě byly navýšeny. To jsem moc ráda, ale myslím si, že tak jak Ministerstvo školství v tom materiálu říkalo, že to je předpolí, je to nějaký základní krok, tak věřím, že v těch dalších krocích dopracuje i toto. Sama za sebe říkám, rozpočtové požadavky Ministerstva školství mají moji plnou podporu a věřím, že i vaši, kolegové, kolegyně, napříč politickým spektrem.

Třetí věc, o které jsem chtěla mluvit, je to, že pan ministr školství i dnes na tom plénu, ale i na školském výboru ráno několikrát reagoval. Toto nesouvisí s tím zákonem o distančním vzdělávání, je to věc manuálu. Tady si dovolím nesouhlasit. My potřebujeme funkční distanční vzdělávání. A aby bylo funkční, tak my potřebujeme funkční zákon, funkční manuál, funkční opatření zde přítomného pana ministra zdravotnictví, zdravotnická, směrem k tomu, jak bude probíhat například ta praxe roušek ve školách a podobně. Také potřebujeme finance, aby fungovalo distanční vzdělávání. A na rovinu, potřebujeme asi řadu dalších pravidel, ke kterým má ministr kompetence v rámci opatření ministra nebo podzákonných předpisů. Tohle bychom si měli férově říct a poctivě to pro školy a především naše děti odpracovat.

V tomto smyslu chci říct – a zase otázka směrem k panu ministrowi prostřednictvím předsedajícího. Zdá se, že manuály neobsahují pravidla nebo doporučení pomoci opět pro dětské domovy, výchovné ústavy a internátní školy. Podotýkám, že vycházím z nějaké zpětné odezvy na svých sociálních sítích a mailech. Tady bych poprosila, aby ještě do začátku školního roku o tyto tři skupiny byl manuál

dopracován. Nebudu to rozebírat proč. Asi všichni chápeme, že jsou součástí našeho systému, a neměli bychom na ně zapomenout.

A poslední dvě věci se úplně netýkají, nebo, řekněme, nejsou jenom v kompetenci ministra školství, nicméně souvisí s tím, aby nám to fungovalo, a myslím si, že ministr školství je ten, kdo by tedy měl držet ten prapor a zajistit, aby školy měly dostatek ochranných pomůcek. Tady chci říct, že manuál říká poměrně drsně, že i nadále učitelé a učitelky nemají nárok v režimu osobní ochranné pomůcky na roušku.

Já jsem se informovala o tom, že vláda, tedy naše vláda, má dostatek ochranných pomůcek v rámci rezervy, v rámci státních hmotných rezerv, že v tuto chvíli jsme dostatečně zásobeni, a dovolím se tedy zeptat, nebo vyzvat pana ministra, jestli má sám nějaký plán pro případnou podporu, kdyby byl návrat COVID-19, řekněme, širší než nějaká lokální ohniska, protože se domnívám, že můžeme odpracovat a že bychom měli zajistit pro klid ve školách to, abychom případně skrze centrální pomoc, protože roušky máme, tyto roušky pro naše učitele a učitelky zajistili.

Podotýkám, že ty důvody, proč bychom to měli udělat, jsou podle mého soudu dva. Za prvé se jedná o 1,3 milionu dětí, žáků a studentů. Podotýkám, vědecky je dokázáno – jistě to ministr zdravotnictví může podpořit – že děti se projevují poměrně bezpříznakově z hlediska covidu a můžou být přenašeči. A druhá věc, co se týká učitelů a učitelů – a to ví zase pan ministr školství a my to koneckonců jako poslanci víme také – více se spoléháme, většina našich učitelů je ve věku 50+. To znamená, přece jen už zapadají do rizikových skupin, nebo se oni sami starají o své prarodiče a samozřejmě tam může vznikat řada životních situací, které bychom měli respektovat. Takže výzva – pojďme toto pro bezpečnost, respekt a opatrnost v rámci škol, vzdělávání dětí a bezpečí učitelů a učitelů udělat.

A poslední věc tady nakousla Olga Richterová vašim prostřednictvím, pane předsedající – to se tady vlastně tak trošku na tom pulitku kroutím – a to je otázka ošetřovného pro případ, že dítě bude v karanténě, ať tedy jako už zjištěné ze smyslu nakažením covidem, nebo pro podezření. Vy víte, že jsme tady – a zapojila jsem se do tohoto prosazování naposledy s vámi – prosadili ošetřovné pro rodiče dokonce ve výši 80 %, ale bylo to omezeno do 30. června. To uplynulo a my jsme v této chvíli v situaci, kdy ne dobrovolně, jako na jaře, ale povinně najedeme na distanční výuku, které se budou muset podrobit děti a samozřejmě rodiče, prarodiče, tak jak jsme byli zvyklí pomáhat, protože bez toho to nejde, distanční vzdělávání, zejména u menších žáků nebo dětí. Ale ošetřovné je v tuto chvíli 60 % a pouze devět dnů.

O co mně jde? Těch devět dnů je obrovský problém, protože my ho nemůžeme podle mého soudu nechat tak, pokud můžeme mít výpadky delší než devět dnů z povinné školní docházky. Takže já, vážené kolegyně a kolegové, se budu snažit přesvědčit koaličního partnera, protože zatím se mně to nepodařilo, o tom, abychom odblokovali ošetřovné pro rodiče pro případ vazby na povinnou distanční výuku tak, aby po dobu, kdy nefunguje škola, třída, tak aby ošetřovné, tak jak je, nezvýšené, alespoň ve výši 60 %, ale delší, než je nyní devět dnů, bylo možné.

A řeknu vám, o kterou cílovou skupinu rodičů a dětí mám největší starost. Jsou to samoživitelé a samoživitelky. Já nevím, jak vy, ale pokud vypne třída v uvozovkách v důsledku covidu, vy jste sám na výchovu dětí, které samozřejmě může být jedno,

můžete mít dvě děti, můžete mít tři, jedno je covidové, nebo klidně tři, to je jedno, zkrátka mají karanténu, vy ho musíte hlídat, nesmíte ho opustit a zároveň máte dálkově vzdělávat, kde tedy ne vždycky jde o výuku online, ale může jít o vyzvedávání úkolů ve škole, a do toho máte po devíti dnech nulu, to znamená, zřejmě budete žít ze vzduchu a po dobu devíti dnů jste na polovině svého příjmu, tak mi to vůbec hlava nebere, a já věřím, že my poslanci a poslankyně společně s vládou to řešení ošetřovného nalezneme a odblokování horní hranice, jak říkám, za stávajících podmínek 60 % mzdy, ale po dobu, kdy vypadne třída, vypadne škola, nemáme povinnou školní docházku a naopak povinně dálkově vzděláváme, že tuto záležitost tady ve Sněmovně v následujících týdnech schválíme. Mám návrh zákona, který má souhlas Ministerstva práce a sociálních věcí, mám pro to podporu svého sociálně demokratického klubu, za kterou samozřejmě děkuji, a budu se snažit v následujících týdnech přesvědčit kolegy napříč politickým spektrem, abychom se na tomto shodli a v následujících týdnech abychom to odhlasovali.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Valachová. Nyní přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Patrik Nacher, a to mezi 16. a 21. hodinou, resp. do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A nyní jedna faktická poznámka, pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Reagoval bych na paní kolegyni Valachovou. Za Piráty můžeme říct, že podporujeme dlouhodobě zavedení distančního vzdělávání i za standardních dob, protože dlouhodobě podporujeme povinné vzdělávání, ať už jakoukoli formou, ať už prezenční, tak i distanční. Zároveň bych ještě zmínil, co jsem neřekl ve své řeči. Je škoda, že tento návrh si ještě neklade za cíl zavést i kombinovanou formu, stejnou kupříkladu, jako na jaře mělo Rakousko. Byla by to jedna z možných forem a jedna z možností pro naše školy.

Jinak velice vítám ten návrh, který tady zazněl, na ošetřování člena rodiny. Na ošetřování člena rodiny by měl mít nárok každý rodič, jehož dítě je do deseti let a v povinném, pod povinností distančního vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Rakušan se omlouvá od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A nyní dostává slovo paní poslankyně Alena Gajdůšková a připraví se paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, pane ministře, vážená vládo, chci v první řadě potvrdit a přidat se k tomu, co zde říkala moje vážená kolegyně Kateřina Valachová. K tomu snad možná jednu takovou rýpavou větičku. Piráti neobjevili Ameriku. Skutečně, skutečně ne.

Návrh zákona, který dneska máme na stole, na distanční vzdělávání byl očekáván školskou veřejností. A my jsme už na počátku celé té situace, kdy došlo k uzavření škol, hovořili o tom, že jestliže zde máme najet systém distančního vzdělávání, tak je potřeba vytvořit podmínky. Ten návrh zákona ukládá povinnosti školám, ukládá povinnosti žákům a studentům. A jestliže stát ukládá povinnosti, tak také musí pro to vytvořit podmínky. Jsem tedy velmi a velmi ráda, že došlo na naše slova a že tedy vláda rozhodla o tom, že budou věnovány prostředky na zajištění ICT vybavení. Zdůrazňuji k tomu, připomínám ale, že je potřeba také zajistit, aby ti, kteří s tím pracují, měli přístup k datům. Víme, že po dobu toho uzavření škol v prvním pololetí, že to mnohde sanovali učitelé v podstatě z vlastního. Nikdo jim to neproplatil, záleželo na přístupu škol či případně jednotlivých zřizovatelů. Ale tu povinnost ukládá v této chvíli stát, tak je potřeba, aby stát sanoval i tyto věci finančně.

Druhá věc, o které hovořila Kateřina Valachová, jsou roušky pro učitele, případně respirátory pro učitele. Nebudu to opakovat, jenom jsem si vzpomněla při té příležitosti, je to hodně dávno a bylo to v jiném režimu, ale byla situace, kdy učitelé sháněli křídly a nosili si křídly do školy, aby vůbec mohli vyučovat. Já si myslím, že v té době už dávno nejsme a nebudeme, a ochranné pomůcky jsou podle zákoníku práce právem zaměstnance a povinností zaměstnavatele poskytnout, takže věřím tomu, že i toto bude zajištěno z těch důvodů, o kterých už mluvila Kateřina Valachová.

Věc ale, kvůli které jsem se přihlásila o slovo, je skutečně to ošetřovné. Mrzí mě, skutečně mě velmi mrzí, že tam nedošlo ke koaliční dohodě a že současně s návrhem zákona o distančním vzdělávání nemáme na stole ať už pozměňovacím návrhem, který byl připraven, či samostatným návrhem zákona, novelou, návrh na to, abychom upravili ošetřovné. Znovu připomínám, že v této chvíli je to v režimu nároku devět dnů, u samoživitelky šestnáct dnů, a za 60 % denního vyměřovacího základu. Jestliže karanténa má být deset dnů, tak pořád minimálně jeden den tam koliduje. Druhá věc je, jestli opravdu ty školy, případně třídy by byly uzavřené jenom na dobu povinné karantény a zda by se to neprodlužovalo. Náš návrh a naše představa jako sociální demokracie je, že by lhůta měla být skutečně rovna té době, po kterou to dítě musí být doma, musí být v karanténě, resp. po kterou se podrobuje distančnímu vzdělávání.

Další problém tam vidím, a bude to určitě k debatě, já si myslím, že by to mělo být rozvolnění ošetřovného v té věkové hranici dítěte. V této chvíli je to do deseti let. My jsme ale ve zdravotním výboru navrhli u karanténního ošetřovného věkovou hranici třináct let. Těch třináct let odpovídá zhruba tomu, dokdy je dítě schopné a může být samo doma nějakou delší dobu bez nějakého dozoru, bez přítomnosti dospělého. Nad třináct let, všichni víme, děti už jsou radši, když jsou samy doma, než když nad nimi sedí maminka či tatínek nebo prarodiče.

Náš návrh na ošetřovné bude směřovat k těmto dvěma věcem. A já věřím tomu, že se koaličně dohodneme, že to dokážeme předložit co nejdříve, ať už jako samostatnou novelu, tak aby to začalo platit co nejrychleji, případně že velmi rychle zařadíme návrh úpravy dlouhodobého ošetřovného, který už zde ve Sněmovně jsme předložili jako sociální demokracie, leží tu už chvíli a je to také věc, která je potřeba a má vazbu, nebyl by to žádný přílepek, bylo by to naprosto konzistentní v rámci novely zákona a té oblasti, kterou novela zákona ošetřuje.

Závěrem bych chtěla ještě jednou poděkovat panu ministrovi, že to dokázali, návrh zákona dokázali dát takto rychle do Sněmovny, že to stihneme do začátku školního roku. Věřím tomu, věřím jeho slibům, že ten metodický pokyn, vyhláška bude a bude projednána se všemi relevantními aktéry tak, aby skutečně praxi pomohla. A to je náš závazek i jako sociálních demokratů, že se na tom budeme velmi podílet. Dále bych chtěla poděkovat všem školákům, a teď myslím všem učitelům, těm, kteří spravují školy, všem ředitelům, zaměstnancům školských zařízení za to, že dokázali vcelku rychle reagovat na tu situaci, kterou nikdo nepředpokládal. Velké poděkování samozřejmě také rodičům a všem, kterých se školský systém nějak dotýká. A protože jsme před začátkem školního roku, tak také všem přeji hodně zdraví, hodně sil a úspěšný školní rok. Já věřím tomu, že to společně zvládneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, vystoupí paní poslankyně Olga Richterová, a jelikož mám jenom jednu faktickou, tak je stále připravena poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Já bych chtěla pouze fakticky zareagovat na slova paní poslankyně o tom, že to provázání povinností zajistit distanční vzdělávání s ošetřovným není žádný objev Ameriky. Právě proto, že to není žádné objevování Ameriky, ale fakt, který je nasnadě pro každého rodiče dětí školou povinných – mě ani nemůžu snad říct, že překvapuje, ale rozčíluje a neskutečně nenechává klidnou to, že není jakákoli koaliční dohoda o tom, že pro všechny ty skupiny, které to budou potřebovat, bude to ošetřovné zajištěno. To je jedna věc.

A ještě bych zdůraznila, paní poslankyně řekla – věřím tomu, že se koaličně dohodneme. Já tomu právě jako opoziční poslankyně za Piráty nevěřím. Chtěla bych tady jasná slova od pana ministra. A stejně tak tady nezaznělo naprosto jasně, že ta vyhláška bude projednána. Tohle všechno by chtělo komentář od pana ministra. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Tereza Hyťhová, připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já děkuji za slovo. Chtěla bych se k tomuto také vyjádřit. Trošku se vrátím zpátky do debaty, ne asi k ošetřovnému, ale vysloveně k té distanční výuce. Já si nejsem jista, že je vhodné všechny problémy, které se postupně stávají, prostě se dějí věci, s kterými nepočítáme, aby se na všechno dělal zákon. Když se cokoliv stane, tak uděláme nový zákon, nový zákon, za chvíli tady budeme mít 20 tisíc zákonů. Nejsem si jista, že je to cesta, kterou bychom měli jít, ale dobře. Na jednu stranu je fajn a je skvělé, že do školství jdou peníze, to říkám dlouhodobě, že je potřeba do školství dávat více peněz, do materiálu, učitelům atd., ale na druhou stranu si nejsem jista, jestli tyto peníze budou dobře vynaloženy.

Mě by zajímalo stanovisko Ministerstva zdravotnictví i pana ministra Plagy, jaké je riziko vlastně nákazy u malých dětí, třeba na prvním stupni nebo na druhém stupni, zkrátka na základní škole. Jestli je opravdu tak velké riziko, že bychom měli upřednostňovat distanční výuku. Já jsem totiž zastávce toho, že není důležité jenom vzdělávání pro děti, ale velmi důležité je to, že do té školy chodí, mají tam ten sociální kontakt, jak učitel – žák, tak vlastně mají tam kamarády, a takové to, že je paní učitelka zkouší, oni tam musí docházet, je tam nějaká povinnost. Nejsem si jista, když tady mluvil můj kolega Bartoň, že by zavedl, nebo že by se nebránil distanční výuce i v době, kdy není pandemie – já jsem zastávce, a mluvím i za hnutí Trikolóra, že to asi není úplně vhodné. Protože ty děti by zkrátka měly chodit do školy, chodili jsme do školy všichni a myslím si, že takhle by to mělo být i nadále.

Takže ještě bych se chtěla zeptat pana ministra, jestli mají nějaké výsledky nebo jsou nějaké průzkumy, jaké je to riziko přenosu nebo jestli se prokázal třeba nějaký přenos u takto malých dětí. Zkrátka nějaké číslo nebo nějakou informaci jestli by nám tady mohl k tomu říci.

Ještě bych chtěla k panu ministrovi, teď to nebude k distanční výuce, ale chtěla bych mu poděkovat za to, že zaslal před pár dny školám ten manuál, který měl být do 31. srpna, samozřejmě zatím jsem si ho přečetla ne úplně do detailů, ale jsou tam věci, s kterými nesouhlasím, ale věřím tomu, že určitě by je pan Plaga rád chtěl do budoucna nějakým způsobem dopracovat. Jsou tu jistě poslanci, nejenom já, kteří mu s tím určitě rádi pomůžou, a věřím, že to ocení a bude komunikovat jak se školami, tak i s poslanci.

Takže to jsem chtěla říct za nás, že tedy naším cílem, nebo my chceme, aby hlavně děti chodily do školy, a pokud je tam obrovské riziko, což není můj názor, tak bych chtěla znát nějaká čísla, a pak se tedy uvidí. Nemyslím si, že by bylo dobré zase vymýšlet tady zákony, když nemáme k tomu žádné podklady a tak.

Takže děkuji, pane ministře, už předem za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Marka Výborného, připraví se jako poslední pan poslanec František Kopřiva. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovolím si několik poznámek k té projednávané materii a k distančnímu vzdělávání. Samozřejmě že jsme ve shodě, a už to tady přede mnou říkal i kolega Jiří Míhola, že to, co na začátku, nebo respektive to, co na jaře probíhalo tak trochu mimo zákon, tak je dobré v zákoně ukotvit. Pro kolegyni Hyťhovou jenom připomínám, že tady nemáme nový zákon, ale novelu školského zákona, a tam skutečně dnes zakotvení možné distanční formy výuky na úrovni základních škol není. Čili na to jsme upozorňovali už v průběhu jarních měsíců a vítáme snahu Ministerstva školství a vlády toto v zákoně ukotvit.

Já jsem tady ale zajedno s těmi slovy, která tady zazněla, že normální je chodit do školy a že distanční forma vzdělávání by skutečně měla zůstat mimořádnou formou,

mimořádnou variantou pro mimořádné situace. A je dobře, když na tyto mimořádné situace... (Hluk v sále, řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já bych vás chtěl požádat o klid v jednacím sále, aby se pan poslanec mohl v klidu vyjádřit. Ještě jednou prosím o klid. Tak, prosím.

Poslanec Marek Výborný: A je dobře, když na mimořádné situace jsme připraveni. Čili v tomto smyslu je dobře, že ta novela školského zákona vzniká.

Já se také domnívám, že se jedná spíše o polotovar a že tady reagujeme na situaci, která tady nastala, a bylo by vhodnější tuto úpravu omezit účinností na školní rok 2020/2021, a ministerstvo, potažmo vláda, by měly připravit komplexní řešení, mluvila tady o tom kolegyně Kateřina Valachová, komplexní řešení distanční formy vzdělávání. A to nejenom na základních školách, ale zapracovat do toho i ty formy, které dneska školský zákon umožňuje, to znamená střední školy, případně také zájmové vzdělávání, protože z vlastní zkušenosti mých dětí, našich dětí můžu říct, že i na zájmovém vzdělávání například v základních uměleckých školách probíhala, a velmi úspěšně, distanční výuka on-line. Čili všechny tyto věci by měly být zapracovány do samostatného předpisu, který by do budoucna řešil všechny případné situace, kdy může dojít k nějakému pandemickému ohrožení, případně uzavírání škol atd.

Co bych ale chtěl označit za velmi problematické, velmi problematické, je ta pasáž, která de facto Ministerstvu školství dává bílko šek na řešení jednak přijímacího řízení, jednak ukončování vzdělávání na středních školách, ať už je to formou maturitní zkoušky, závěrečné zkoušky, nebo absolutoria.

Já jsem skutečně přesvědčen o tom – a můžeme diskutovat o možnosti, že například upravení termínů by skutečně ministerstvo mělo a mohlo tou vyhláškou konat. Ale ty zásadní věci, například dotýkající se počtu termínů konání jednotné přijímací zkoušky, a jsou tam i další věci, které se dotýkají potom forem, například omezení možnosti konat maturitní zkoušku některou z dnes možných forem, a tak dále – to by skutečně nemělo probíhat formou obecné závazného... nebo předpisu, opatření obecné povahy, to znamená vyhláškou ministerstva, ale měla by tady být možnost nějaké širší veřejné debaty. A kde jinde by ta širší veřejná debata měla probíhat než na půdě Parlamentu ČR? A to nejenom tedy mezi poslanci a na školském výboru, ale také samozřejmě s odbornou veřejností. Čili tady bych velmi doporučoval podpořit ty pozměňovací návrhy, které tady předkládá pan... nebo ten jeden, který tady předkládá pan kolega Baxa, protože toto by skutečně mělo zůstat vyhrazeno tomu standardnímu legislativnímu procesu.

A co chci zdůraznit: Nehrozí tady, a já myslím, že všichni jsme si tady ověřili, nehrozí tady žádné nebezpečí z prodlení. Mimořádné věci může i dnes vláda řešit mimořádnou formou a parlament, Poslanecké sněmovna jasně prokázala, že je schopna se sejit v řádu hodin – nakonec dneska tady také takto sedíme v řádu hodin – a ta rozhodnutí přijímat skutečně třeba ve dvě hodiny ráno. Čili prosím, zvažme to,

zda tímto opatřením, které je zaváděno do této novely školského zákona, nejdeme nad rámec toho, co je skutečně potřeba.

Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí poslanec Václav Klaus a připraví se poslankyně Tereza Hyťhová. Tak pane poslanče, vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. K té debatě o počtu zákonů. Já jako člověk z praxe vám řeknu, že jsem už byl asi deset let ředitelem a žádný školský zákon neexistoval. Dneska máme třisetstránkový, navazující vyhlášky, zákon o pedagogických pracovnících a nyní zase, protože někdo rád tvoří legislativní návrhy, přinášíme další paskvil, 17 stránek něco o nějaké distanci. V realitě jsme tu epidemií už zažili, učitelé učili i distančně, někteří neučili, to žádný zákon nezmění. Máme také řadu rodin takových – jak se to slušně říká? – sociálně slabších, které už distanční výuku provozují několik let a žádný OSPOD ani sociálka s tím nikterak nic neudělá. Čili pro nás tento zákon je zcela zbytečný.

A ještě řeknu jednu věc, kvůli tomu jsem se přihlásil. Já jsem zaznamenal takové ty extremistické levičácké kruhy mezinárodní i české, jak už vydávají takové ty jako letáčky "pandemie je příležitost pro globální změnu vzdělávání". To znamená zničit vztah žák – učitel, zajistit, aby děti do školy chodit nemusely. A je to další úder tomu vzdělání, které známe, na čem tato země zbohatla, a teď se tady ne náhodou, Piráti to chtějí ještě utužit, tenhle zákon, je jim to málo, a vy jim k tomu děláte takového toho tajtrlíka, který to jako přinese a ty dveře otevře.

Čili my za hnutí Trikolóra tento zákon nepodpoříme. A velice bych apeloval, abychom se snažili ne na každou věc se snažit okamžitě začít psát zákon. Ty školy si poradí. Ta část, kde se dává ministerstvu právo něco rozhodovat samo, to bych naopak podpořil. Já si myslím, že nemusíme vždycky pořád řešit, jako jestli jsou přijímačky 12. dubna, nebo třináctého. To zvládne ministerský úředník. My máme kontrolovat pana ministra. Ale k tomuto zákonu, ještě ve stavu legislativní nouze, mám skutečně veliký Abstand, jak by řekli Němci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako další vystoupí na faktickou poznámku poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já jsem chtěla ještě doplnit, on už to teď řekl pan Václav Klaus. Ale chtěla jsem se pana ministra zeptat, jakým způsobem, nebo jestli má nějaký plán, jakým způsobem bude vymáhat tu docházku. Jestli tedy budou muset být omluvenky. Protože víme – já jsem tedy z Ústeckého kraje, proto to říkám jako svoji osobní zkušenost – že někteří rodiče, některé děti, žáci zkrátka do té školy nechodí, a i přesto, že mají stovky neomluvených hodin, tak prostě do té školy nechodí. Někakým způsobem se to řeší. Je to dlouhodobý proces, který se stejně v podstatě nevyřeší ve finále. Tak jsem se chtěla zeptat, jakým způsobem tedy to bude

probíhat v této distanční výuce, protože by mě to zajímalo. A můj názor je takový, že ministerstvo žádným způsobem nemůže přimět tyto děti chodit do školy, respektive být online. A tak dále. Takže jestli to máte takhle připravené. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí jako poslední v obecné rozpravě pan poslanec Ondřej Profant. Tak prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, vážení občané, já chci mluvit o vzdělávání trochu obecněji. Jelikož tímto návrhem ministerstvo řeší jen to, co je pro ministerstvo podstatné. Neřeší to, co je pro ty školy až tak podstatné, ale pro ministerstvo.

Tady se obracím na pana ministra. Já chápu, že se snažíte vytvořit dostatečný manévrovací prostor pro školy. Nicméně mám neodbytný dojem, že vaše ministerstvo dlouhodobě činí vše pro to, aby ze sebe sejmulo veškerou odpovědnost. Komunikace navržených opatření s odbornou veřejností a opozicí navíc byla bohužel doposud selektivní. Přitom je zcela zřejmé, že v souvislosti se situací s covidem vznikají rizika, která mohou mít dlouhodobý dopad na kvalitu našeho vzdělávání.

Pokud jde o zveřejněné manuály, je jistě vhodné ocenit, že byla v rámci jejich přípravy snaha reagovat na problémy, se kterými byly školy konfrontovány na jaře. Na druhou stranu je třeba upozornit, že aktuální verze manuálu se více zaměřuje na popis běžných úkonů a neřeší některé otázky, které lze považovat za klíčové. Uvedu konkrétní příklad.

Pokud se objeví silné lokální ohnisko epidemie, je pravděpodobné, že škola nebude schopná zajistit vzdělávání vlastními prostředky. Tím spíše, pokud skončí v karanténě například celý učitelský sbor. Co budeme v takový moment dělat? Je ministerstvo připraveno pomoci takovému regionu, takovému místu? Já silně pochybuji, že vlastně... zřizovatel tuto situaci bude muset řešit. Prostě to jsou otázky, které nás trápí, které trápí rodiče, které trápí ty učitele a jsou nezodpovězeny.

Další téma. Dozvěděl jsem se, že ministerstvo ruší vzdělávací olympiády a obdobné soutěže. Sice povoluje olympiády organizované dalšími subjekty, ale nedá na ně peníze. Chtěl bych zde upozornit, že těmito kroky ničíme vrcholové vzdělávání nejtalentovanějších žáků a studentů, nabouráme tím aktivity zaměřené na podporu nadaných studentů, a tím jenom zhoršujeme celkovou situaci.

A poslední věc, která mě trápí a o které tady chci mluvit, jsou dostupné vzdělávací zdroje. Tím problémem jsou digitální učební materiály, takzvané DUM. Je nezbytné, aby takové učební podklady ve vysoké kvalitě měli. Avšak opět se jedná o popelku vašeho resortu. Přitom příliš nejde moderně digitálně a distančně učit podle analogových učebnic zatížených zbytečným copyrightem. Bohužel se na tyto věci musím ptát tady, protože vaše ministerstvo toho příliš konkrétního zatím nefeklo, a to máme polovinu srpna.

Já si dovoluji shrnout ty otázky. Jste připraven převzít odpovědnost za školy, které se dostanou do situace, kterou nebudou moci samy vyřešit, například ty lokální ohniska? Opravdu chcete bojovat proti vzdělávacím olympiádám a obdobným

soutěžím? Plánujete se více zaměřit na podporu těch digitálních učebních materiálů, těch dumů? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní ještě v obecné rozpravě mám přihlášeného pana poslance Františka Váchu. Zatím je to poslední přihláška do obecné rozpravy. Tak, pane poslanče, máte v podstatě neomezený prostor. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové. Já tedy nevím, jestli jsme si neodhlasovali pět minut, ale... (Předsedající: Ne.) Ne, neodhlasovali. (Předsedající: Hlasovalo se, ale neprošlo to.) Opravdu mám neomezený prostor? Nicméně já budu velmi krátký. Já bych chtěl za TOP 09 říct stanovisko klubu.

My vládní návrh novely zákona, školského zákona podpoříme. Myslím si, že jarní zkušenost ukázala, že takovýto zákon, přestože samozřejmě souhlasím s tím, že čím méně zákonů, možná tím lépe, že takovýhle zákon potřebujeme, protože byly školy, které distančně učily, ale byli i jednotlivci, učitelé a rodiče, kteří se na mě obraceli, kdy ti učitelé odmítali učit nebo učili minimálně. A samozřejmě byly děti, které se odmítaly distanční výuky účastnit. Takže si myslím, že tento návrh zákona, novela zákona, je potřebný. Myslím si, že je i v dostatečné míře. Souhlasím s tím, že by bylo možná dobré mít k tomu doprovodné materiály, jak by měla podle ministerstva vypadat distanční výuka. Rozumím tomu, že je tady pozměňující návrh, který chce délku té novely omezit na jeden rok. Myslím si, že to není úplně vhodné, protože to bude předvolební rok a obávám se, že by se mohlo stát, že se nedostaneme k tomu, abychom, pokud ministerstvo připraví dostatečně materiály, že bychom se dostali k tomu zrušit jenom ten roční distanc.

Takže ten pozměňovací návrh nepodpoříme, ale samozřejmě podpoříme jakékoli doprovodné usnesení, které vyzve ministerstvo, aby připravilo ty materiály, případně nějaký manuál, jak distančně vyučovat. Protože když se dnes podíváte na web ministerstva, já jsem se na to díval, tak jsem měl pocit, že kdybych byl učitel, tak se asi podle toho nebudu schopen nějak smysluplně zařídit a asi bych se zařídil podle toho, jak mi poradí ředitel, což si myslím, že je asi ta správná cesta, protože podle mě bychom měli dát těm ředitelům pravomoci a důvěru k tomu, aby tu distanční výuku připravili podle nejlepšího vědomí a svědomí.

To je za TOP 09 vše. Návrh zákona podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady ještě jednu faktickou poznámku, vystoupí poslanec Marek Výborný, zatím poslední žádost o vystoupení v obecné rozpravě. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Dovolím si jenom krátce zareagovat. Ono se to tady opakovaně objevuje. Mluví se o manuálech, ale nezmiňuje se také to, že všichni ředitelé dostali tento materiál, který je z České školní inspekce, a ten já považuji za velmi kvalitně zpracovaný. Tam mají ředitelé konkrétní

doporučení, jakým způsobem de facto zapracovat do způsobu vzdělávání ve školním roce 2020/2021 tu zkušenost a to, čím si školy, žáci i ředitelé prošli v druhém pololetí minulého školního roku. Čili to si myslím, že je velmi důležité, když se o těch manuálech mluví.

Samozřejmě ten manuál – a já za to děkuji Ministerstvu školství, že je na světě – je dobře strukturován, to určitě ano, srozumitelně napsán. Mně trochu mrzí to, že jsou tam některá opatření, která se tam zjevně propažovala ze strany Ministerstva zdravotnictví a hygieniků a kterým podle mého názoru všichni příčetní na Ministerstvu školství včetně pana ministra nemůžou věřit, nebo respektive vědí už dnes, že ty věci, které tam jsou, jsou nerealizovatelné. Žádná školní družina v České republice nemůže být homogenní. Nebo ukažte mi, jestli existuje nějaká školní družina, kde by bylo možno udržet homogenitu v tom stoprocentním slova smyslu. Podle mě to nejde. Čili to jsou věci, které by bylo dobré tam nedávat, protože dávat doporučení, o kterých dopředu vím, že jsou nerealizovatelná, je podle mě špatně a způsobí to ten největší chaos. Ale to jsou už ty detaily, které můžeme řešit.

Já bych se také chtěl připojit k té prosbě, aby na ten zákon, bude-li schválen, následovala prováděcí vyhláška, která školám vytvoří rukavodič pro případ toho, že by muselo někde, doufám, že k tomu nedojde, nebo když už, tak velmi lokálně, dojít na tu distanční formu vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy se rozhlédnu po sále, zdali má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho... Závěrečná slova ještě budou. Ale vy máte zájem ještě v obecné rozpravě? A pan ministr také v obecné rozpravě? Takže ještě v obecné rozpravě. A pane ministře, vy také v obecné rozpravě. Asi ano.

Poslanec Ivo Pojezný: Opravdu, pane předsedající, velmi krátce. Chtěl bych poděkovat všem za tu širokou diskusi, která tady byla. Akorát mě trošičku mrzí, že po té velmi široké diskusi, která se příliš netýkala tohoto zákona, tak bereme ta vystoupení kolegů poslanců spíš jako takovou exhibici. Možná kdybychom šli ještě o půl krůček dál, tak bychom chtěli po panu ministrově a po Ministerstvu školství manuál – mimochodem manuály tady nejsou zapracovány do té novely zákona – který by měl určovat, jak doprovázejí z tanečních chlapi své dívky a jak používají některé ochranné pomůcky, například roušky, rukavice a gely. Tady mám na mysli samozřejmě gely na dezinfekci rukou.

Myslíme si, že pedagogická veřejnost na tento zákon čekala nějakou dobu. Neříkáme, že není pozdě. Je v pravou chvíli, protože nezačal školní rok, ale pro nás bude podstatné, aby v současnosti existovalo finanční zabezpečení regionálního školství na pořízení technického vybavení škol, tak aby učitelé na školách byli schopni realizovat online výuku již od začátku školního roku 2020/2021. Nakonec i proto návrh KSČM na povýšení regionálního školství (nesrozumitelné) bylo 300 milionů korun a předpokládám, že bude navýšení i z Ministerstva školství tak, aby v regionálním školství tyto finanční prostředky byly.

Proto můžu za náš klub říci, že my podpoříme vládní návrh. Nebudeme podporovat ani návrh pana kolegy Martina Baxy, ani pana kolegy Lukáše... Bartoně, omlouvám se, z toho důvodu, že se s nimi neztotožňujeme. Nemyslíme si, že je dobré, aby tento obecný zákon platil pouze rok, a myslíme si, že pokud dojde k lokálním problémům, například jenom v části Severomoravského, Jihomoravského či jiného kraje, na zavedení distanční výuky, tak si myslíme, že o termínech maturit či o termínech přijímacích řízení nemusí rozhodovat Poslanecká sněmovna, ale máme na to Ministerstvo školství. A v tomto panu ministroví věříme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A teď se jenom zeptám. Paní poslankyně, vy jste původně byla na faktickou, ale odmázla jste se mi. Takže vy nechcete faktickou? Tak tím pádem jste druhá, protože s přednostním právem jde pan ministr. Před vámi. Kdyby na faktickou, tak první, ale teď jste... Tak pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. V předchozí debatě v obecné rozpravě tady padla řada podnětů, na které bych rád reagoval ve vztahu jednak k pozměňovacím návrhům. Samozřejmě že řada těch věcí, tak jak je školství komplexní problematikou, se netýkala předkládaného zákona, ale věci souvisejících tu blíže, tu vzdáleněji s touto problematikou. Přesto. Začnu odzadu.

Chtěl bych pogratulovat poslanci Výbornému k tomu, že dolistoval manuálem a materiály Ministerstva školství, které odešly ředitelům, až na konec, protože tam je ta zpráva České školní inspekce. Takže jsem velmi rád, že jsme poslali jeden ucelený materiál včetně toho, jakou optikou se na to bude dívat Česká školní inspekce. Je to materiál komplexní, jsou tam samozřejmě opatření, která školy mají využívat, a jsou tam i doporučení pro vzdělávání na dálku, to je ten oslí můstek na tento zákon, který předkládáme.

Tím navazuji na poslance Váchu. Možná na stránkách Ministerstva školství, na těch, kde jsou všechny metodiky, zákony, je to nepřehledné. Ale to podstatné, co jsme rozběhli během covidové krize a co funguje, tak je web nadalku.msmt.cz, kde právě byla pravidla online vzdělávání a další odkazy i na ty online nástroje i metodiky i vzdělávací materiály, které jsou využitelné. Dále hodláme s tím obsahem pracovat. A v podstatě bychom velmi rádi, aby tento způsob podpory učitelům ze strany centrální úrovně, tedy Ministerstva školství, dále pokračoval i s využitím evropských projektů.

K poslanci Klausovi. Ano, samozřejmě že chápu tu legislativní úspornost, kterou vyznáváte, ale v tomto případě covidová krize jasně ukázala, že v té přetržce to zákon nepostihoval. Ostatně to, že dnes stojím před vámi, není jen to, že si uvědomujeme, a já jsem to avizoval, tu absenci legislativní úpravy v této oblasti. Na druhou stranu někteří ředitelé říkali: Je problém, nemůžeme donutit ty žáky, aby se distančně vzdělávali. A navíc jsou tu dvě usnesení Sněmovny, která nás k tomu vyzývají. Tedy když už dnes stojím před vámi, abych naplnil mimo jiné usnesení vás jako Poslanecké sněmovny, na kterém jste se shodli a schválili jste ho, tak nevím, proč bych se měl stydět za to, že to předkládám. Myslím si, že to je namíste, není to zaplevelení

legislativy, je to návrh úsporný a řeší opravdu jenom ty tři situace, které jsem popsal. To znamená, nezapleveleuje legislativu žádným balastem.

Co se týká plánu – poslankyně Hyťhová se ptala na plán omlouvání. Velmi jednoduše. Pokud dáváme na roveň prezenční a distanční vzdělávání, je vcelku logické, že tam běží podobný režim. Říkal jsem to ráno na výboru, zopakují to i na plénu. V případě, že by škola neposkytovala to distanční vzdělávání, je zde institut zmiňované České školní inspekce, která se podívá, jak k tomu ta škola přistupuje. Stejně tak na druhé straně, pokud jsou stanoveny podmínky a nejsou nikoliv z objektivních překážek, ale z nějakých jiných důvodů ze strany rodiny naplňovány, tak ano, je namístě to řešit standardně tak, jako když se dítě vyhýbá prezenčnímu vzdělávání. Pozor, v tuto chvíli se bavíme skutečně o desetidenních, čtrnáctidenních karanténních opatřeních, nikoliv o tom plošném vypnutí, ke kterému došlo na jaře tohoto roku, což je, pevně doufám, dobrá zpráva.

To, co tady zaznívalo jako velký apel ve vztahu k tomuto zákonu a od některých jako podmínka jeho schválení. Mohu samozřejmě přislíbit, a činím tak rád, že metodický materiál – neříkám, že to bude mít povahu vyhlášky, která by musela mít zmocnění – který půjde do těch pravidel distančního vzdělávání, definování toho standardu, s tímto materiálem počítáme. Mohu tedy Pirátům slíbit, že tento metodický materiál vznikne. Stejně tak, myslím, ta připomínka vzešla i ze strany sociální demokracie. Počítáme s tím. Samozřejmě i ta pravidla distančního vzdělávání budou zapracována, až vám bude poskytnut metodický materiál.

Pokud tady byla kritika a určitý apel na dočasnost tohoto opatření, znovu opakuji, toto opatření má být opatřením nouzovým, ale nejenom pro covidovou krizi, ale pro různé jiné typy omezení, nouzového stavu, mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví, zásahu krajské hygieny. Tedy opět deklaruji na vyzvání, ale učinil jsem tak i v některých rozhovorech, samozřejmě že co se týká prezenční a distanční výuky a toho správného poměru a mixu a forem, tak připravujeme jako ministerstvo pokusné ověřování a nemá smysl v tuto chvíli kromě tohoto tam psát ještě, nebo bylo vyčítáno, že to neřeší tu situaci, jakou roli má mít distanční vzdělávání v našem vzdělávacím systému. Je férové, a činí se tak ve vzdělávací soustavě ve všech zásadních věcech, využít pokusného ověřování, je-li to možné, a pokusné ověřování zahájíme od druhého pololetí tohoto školního roku a budeme pokusně ověřovat různé formy distančního vzdělávání na různých stupních škol, s tím výsledkem, že pokud z toho vzejdou nějaké závěry, jako že by se mělo tak stát, z pokusného ověřování, pokud bude nutná jejich kodifikace, bude kodifikováno. Takže dále na tom budeme pracovat. Myslím, že i paní poslankyně Gajdušková mě k tomu vyzývala. Takže budeme dál na tom pracovat, toto není konečná verze.

V čem to je konečná verze, respektive konečný návrh, tak je to v té úpravě pro ty stavy nouze. Myslím si, že je namístě, a tady zkusím i vysvětlit, proč dává smysl ta úprava opatření obecné povahy. Třeba přesvědčím kolegy z ODS. Protože slovenský model – po kterém někteří z vás tedy také volali: pane ministře, rozhodněte, což jsem na jaře nemohl, muselo to být zákonem – nemá tu pojistku, že to má de facto povahu správního aktu a ten správní akt je přezkoumatelný a samozřejmě i soudně napadnutelný. Není to samovůle nebo libovůle ministra či ministryně školství do budoucna. To znamená, toto je určitá pojistka.

To, že by ministr školství měl mít tuto kompetenci, se na jaře ukázalo, a ve vztahu k tomu, jak je ten text koncipován, tak jenom podotýkám, ano, kdyby to bylo o plošném opatření, tak na jaře jsme si ukázali, že v legislativním stavu nouze dokážeme společně, koalice i opozice, stihnout nouzový zákon, který rychle platí. Ale já podotýkám, že zde se bavíme o možnosti této úpravy i v případě lokálních nouzových stavů nebo opatření krajské hygienické stanice, to znamená, to odůvodnění je, že v případě, že by se to týkalo – teď si vymyslím – tří okresů, tak asi nedává smysl s tímto chodit do Sněmovny jako se zákonem a je to podle mého názoru – nebo mělo by to být, a proto ten návrh dávám – v kompetenci ministra či ministryně školství, s tím, že samozřejmě bude skládat účty, a jak už jsem řekl, buď to může samozřejmě napadnuto, klasicky soudně, ale bezesporu bude skládat účty každý ministr školství a ministryně školství ve Sněmovně následně, to znamená, ta pojistka proti svévůli ze strany ministerstva tu obsažena je.

Co se týká vzdáleného vzdělávání, dalších financí, tak bavili jsme se tady, asi ve třech příspěvcích zaznělo, že je injekce 1,3 miliardy dobrá – podotýkám, přesahuje o miliardu korun to, co pozměňovacím návrhem přiznala Sněmovna do rozpočtu Ministerstva školství – a nyní to jde z vládní rozpočtové rezervy, dokonce i v nějakých komentářích opozičních stran bylo, že by to měla být miliarda, je to 1,3 miliardy na posílení, ale samozřejmě, že pokud, a ideálně s využitím třeba prostředků, které nyní přicházejí z EU z fondu obnovy, se ukáže možnost skokově posílit kondici naší vzdělávací soustavy, tak o to budu usilovat. To znamená, pokud tady byl apel na to, abychom dále posilovali digitalizaci a další věci, tak pokud se ty zdroje objeví, jako že se nyní objevují, tak jako Ministerstvo školství o ně samozřejmě budeme usilovat. Ale budeme usilovat o jejich smysluplné využití.

Znovu opakuji, že ta primární role je zřizovatelů. Nerad bych, aby to vypadalo – a ono to tak někdy vypadá – že vlastně milé ministerstvo, co s tím vším budeš dělat? Když jsme zde zvolili reformu veřejné správy, zřizovatelské kompetence u základních škol jsou obcí, ústředních krajů, je logické, a jdou tam peníze z rozpočtového určení daní, je vcelku logické, že každý v tom systému máme svou roli. A já zde apeluji na vás, zbytečně, ale vznáším to veřejně do pléna, ve chvíli, kdy my přidáváme peníze a držíme peníze pro rozvoj škol, tak zprávy, které se ke mně dostávají, že na některých obcích začínají obce stahovat provozní prostředky školám, je pro mě zprávou špatnou a budu v tomto duchu jednat se Sdružením místních samospráv a SMO ČR, protože nedává smysl, aby stát vstupoval a dával dodatečně prostředky do školství, aby je druhou stranou případně někdo vypouštěl. Pevně věřím, že jsou to jednotlivé excesy obcí a že společně i na úrovni obcí myslíme vážně, že vzdělávání je investicí do budoucna a prioritou.

Pokud tady padla debata, že by bylo dobré řešit ošetřovné, podotýkám, je to školský zákon. Ano, samozřejmě, debata o ošetřovném je legitimní debatou, ale je to legitimní debata, která primárně má být vedena s ministryní práce a sociálních věcí. Tento zákon je v gesci Ministerstva školství a já jsem přesvědčen, že tu problematiku, ke které jsme byli vyzýváni, řeší dobře, komplexně a ne s nějakým zbytečným balastem, přesto s mírou určitosti, která dává do legislativy tu stabilitu a vyplňuje to vakuum, které tam bylo.

Pani poslankyně Hyťhová se ptala na riziko, jaké je v nákaze ve školách, a odůvodňovala to tím, že distanční výuka jakoby není ta vhodná. Podotýkám, tento zákon neříká přejdeme na distanční výuku. To testování, jaký poměr distanční výuky má být nebo může být možná v budoucnu součástí toho mixu ve vzdělávací soustavě, to je to pokusné ověřování. V tuto chvíli se bavíme, že pokud je prokázáno nebo je tam podezření na ten covid a krajská hygienická stanice při trasování kontaktů a sledování té epidemiologické situace při epidemiologickém šetření zjistí, že je problém v té škole, tak nařizuje karanténu. To znamená, není to odklon od prezenční k distanční výuce a je to jenom debata o karanténních opatřeních a tom, že ta distanční výuka v té chvíli dává smysl. To znamená, není to o riziku nakažení, je to tom, že až se prokáže, že tam ten covid je, tak nastupuje karanténa, a v té chvíli zase ten zákon dává podle mého názoru velký smysl.

Poslední debata, která tam byla, co se týká ochranných pomůcek pro učitele. Tak samozřejmě že učitelé, a nejsou v tom sami, jsou nebo někteří mohou spadat do rizikových skupin, byt' se definice rizikových skupin změnila. Ochranné pomůcky v té jarní době samozřejmě se snažil stát všemožným způsobem poskytovat. Nyní mají státní hmotné rezervy k dispozici nějakou svou rezervu, ale zase tyto provozní prostředky, jak už hygienické, nebo i ty roušky, které nejsou povinnou výbavou, to znamená, není to ta ochranná pomůcka pracovní, na kterou má ten zaměstnanec nárok, ale je vhodné, aby to školy měly, a školy ze svých provozních prostředků, které mají k dispozici, je také pořízují a řada ředitelů říká, že pořídila nejenom roušky pro učitele, ale také určitou rezervu v případě, že ten žák ztratí roušku nebo tu roušku zničí nebo ji zapomene.

Tolik asi k těm bodům, které souvisí s touto novelou.

Ještě paní poslankyně Richterová se ptala, jak stát podpoří rodiče. Znovu opakují – 1,3 miliardy korun, které tam jdou, je kalkulována tak, aby školy mohly vytvořit zájupční fond a rezervu na zapůjčení ICT prostředků, softwaru žákům a výukových programů žákům přímo do rodin. A na její připomínku, abych tady slíbil metodiku či vyhlášku, jsem řekl, že slubuji vznik metodiky jako takové.

Poslední poznámka byla k aktualizaci manuálů. Samozřejmě pokud se vyskytnou nové skutečnosti, budeme v kontaktu a komunikovat se školami nové skutečnosti. Pokud by se změnilo mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví, budeme ve vztahu ke školám komunikovat také.

Tolik ke školskému zákonu a k těm věcem, které tady zazněly.

A poslední poznámka je mimo tento školský zákon k panu poslanci Profantovi. Co se týká té informace o nepodporování soutěží, tak ano, celostátní kola nebudou vyhlašována, ale geneze je taková, že ten sympatizant Pirátů, ať už to byl asistent, nebo kdokoliv, se kterým jsem se bavil ráno na výboru, tak zjevně má problém s pochopením mluveného slova, nebo to udělal záměrně, protože naše debata nebyla o tom, že by na to prostředky nešly. Takže zopakují fakta, ta jsou důležitější než nějaký dojem, který pak pan kolega sděluje na Twitteru, a ještě špatně.

Takže letos prostředky na konané soutěže vypláceny budou, s krácením prostředků na rok 2021 se nepočítá. Samozřejmě že v případě, kdy není jasná epidemiologická situace, tak nedává smysl vyhlašování z centrální úrovně, které musí

být do konce srpna. Ale zase taková ta poznámka, která tam byla myšlena, jak jsou okrádání nadaní žáci, tak vás ubezpečuji, že pokud ta cesta nebude formou soutěží, tak ty peníze budeme směřovat do nadaných žáků jinou formou.

A poslední dezinformace, která se objevila z rozhovoru se sympatizantem Pirátů, ať už tedy záměrně, nebo z nepochopení – věřím, že to je ta druhá varianta, tedy z vzájemného nepochopení – souvisí s tím, že distanční formy samozřejmě zakázané nejsou. Bylo by to nelogické. Tečka. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Olga Richterová. Já přečtu mezitím omluvu. Pan poslanec Kupka se omlouvá od 14 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já chci poděkovat panu ministrovi, že upřesnil řadu věcí, nicméně stále z toho vyplývá následující. My za klub Pirátů podporujeme celkovou základní myšlenku, aby byla legislativní úprava toho, jak má fungovat vzdělávání na dálku, distanční vzdělávání, ale bez vyhlášky, což je podzákonná norma, ale důležitá, s právní vahou, je to pro nás nepřijatelné. Je samozřejmě lepší situace, když pan ministr slíbil metodiku, než nula. Je lepší, když bude aspoň něco. Ale takovýto zákon, takováto úprava vyžaduje vyhlášku. A proč? Protože rodiče nezajímá, co z toho je přesně jenom záležitost Ministerstva školství, nezajímá je, že třeba omluvy už jsou nějak vyřešené a bude se to aplikovat analogicky. Rodiče zajímá, jak jste, vážený pane ministře, vy jako člen koaliční vlády s ČSSD rámcově dohodnut na řešení těch nejpálčivějších věcí, co rodiče budou trápit. Jsme v situaci, kdy jako vláda chcete uvalit na lidi novou velkou povinnost, povinnost zajistit přístup k distančnímu vzdělání, tedy že dítě je doma v karanténě a já jako rodič to musím nějak zařídit. A v této situaci jste se zatím neshodli na ošetřovném pro tu obrovskou skupinu živnostníků a lidí na dohody, kteří to prostě nemají teď reálně jak zařídit. Nemají vůbec nárok, i když platí nemocenské.

Jenom to chci zopakovat, že to je situace, kdy vy žádáte důvěru, že tento zákon bude jaksi fungovat dobře, ale přitom nám jako zástupcům voleným od občanů nedáte ani rámcový pohled, jak jste se jako vláda na téhle klíčové podmínce toho, aby ten zákon mohl vůbec v praxi fungovat, shodli.

Takže když to shrnu, když zanechám stranou drobné nedomyšlenosti, kdy je škoda, že třeba církevní základní školy nedostaly vůbec žádné prostředky na IT vybavení, nebo kdy je škoda, že není zohledněna vyšší potřebnost určitých lokalit na počítačové vybavení, že je jaksi jenom podle učitelů, tak toto by se dalo pominout, to nejsou tak zásadní věci. Ale to, že nejste jako vláda shodnutí na klíčové podmínce, aby zákon mohl fungovat, to, že nebyla přislíbena vyhláška, znamená, že jenom dáváte rodičům povinnost, házíte zodpovědnost na rodiče, potažmo na školy, a nejste ani domluveni na tom, aby to vůbec v praxi obstálo.

Je mi líto, tohle nemůžeme podpořit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Tereza Hyťhová a potom s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Nechci zdržovat, jenom k panu ministroví. Chtěla bych se ohradit vůči jeho slovům. Já jsem neřekla, že není distanční forma vhodná. Já jsem řekla, a bojím se toho dne a nechci se toho dožít ani dočkat, až děti budou sedět doma, a už teď víte, sám si uvědomujete, že děti sedí často doma, nechodí ani ven, za mě, když jsem byla ještě malá, ne že bych tedy byla stará, to ještě jako ne, ale když jsem byla malá, tak jsme chodili ven, dneska to tak není, takže já se jenom bojím toho a nechci se toho dočkat, aby děti seděly doma a učily se doma. Děti mají chodit pravidelně do školy a udržovat sociální kontakt. Takže jenom pro vysvětlení. A rozhodně nejsem zastáncem toho, jak jste tady zmínil, aby to bylo, jak jste to řekl, v běžné praxi v budoucnu – distanční výuka. Já si myslím, že to není cesta, kterou bychom se tedy měli vydávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem – momentiček – Zbyněk Stanjura. Ano, s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Sice jsem nikoho nepředběhl, ale dobře, s přednostním právem.

My jsme tady slyšeli asi dvacetiminutovou sebechválu pana ministra.

Za prvé jsem přesvědčený, že kdyby nebylo tlaku opozice na to, že chceme, aby volili lidé i z karantény, tak dneska jsme se tady k tomuhle zákonu nesešli. Nic by se taky nestalo, pane ministře. Nic by se nestalo. A já bych očekával od ministra školství udělat všechno pro to, abychom školy nezavírali, ani třídy, ani školy. Ale vláda si oblíbila plošná opatření. Vidím tam ministra zdravotnictví, který nám ještě minulý týden ukazoval ten semafor, kdy kromě dvou okresů je všechno super, všechno zvládáme, žádné riziko – buď ho, plošné opatření. A vy nám tady říkáte a máme věřit, že nezvažujete plošná opatření i v oblasti školství. Já tomu prostě nevěřím. Vy jste říkal, že kdyžtak se to bude požadovat jenom lokálně, jestli jsem vás docela dobře poslouchal. Já si myslím, že nemáte mít novou pravomoc. Pan ministr školství se opravdu mylí, když říká, že on je zodpovědný Poslanecké sněmovně. Můžete mi říct jak, pane ministře? Je to v některých zákonodárných sborech, že sněmovna může například vyslovit nedůvěru konkrétnímu ministrovi. V českém ústavním systému to opravdu není. Takže vy jako osoba, nebo kterýkoliv jednotlivý ministr, nejste zodpovědný Poslanecké sněmovně, pouze vláda jako celek. To je podstatný rozdíl.

Nevím, proč si chcete uzurpovat další pravomoc. Vůbec tomu nerozumím. Myslím, že to je špatně. A ten pozměňovací návrh je opravdu rozumný. Myslím si, že kdyby to bylo naopak a měli jsme vyměněné lavice, vládní a opoziční, tak byste taky proti tomu protestovali, proti dalšímu posílení exekutivní moci bez vůle parlamentu. Zkuste se na to podívat bez toho, na které židli konkrétně sedíte, a podle mě musíme dojít ke stejnému názoru, že to není dobře. To skutečně není dobře, takovou novou

kompetenci svěřovat kterémukoliv ministrovi. A není to osobní vůči vám. Je to prostě podle mě upírání práva zákonodárné moci ve prospěch moci exekutivní. A nedivte se tomu, že velmi mírně jsme dali pozměňovací návrh, proti kterému jste ruku v ruce, nebo slovo se slovem se zástupci KSČM proti. Ale myslíme si, že to opravdu není dobře.

A já bych očekával, že za prvé řeknete, že uděláte všechno pro to, aby škola probíhala standardním způsobem. (Hlas z pléna.) Já se nebudu připojovat. Ale ty zmatky? Ta představa, aby to dítě mělo, já bych řekl, opravdu velmi podrobný manuál, kdy tu roušku mít bude, či nebude. Viděl jsem bezradného ministra zdravotnictví, když měl odpovídat, proč v družině nemusí být roušky a na chodbě ano. To mi vysvětlíte. Já to jako laik vůbec nechápu. Když vezmu argument, že jedna třída je uzavřený kolektiv, v pořádku, ale pak v té družině tam přiběhnou všichni. Tak na té chodbě cestou z II.B a z II.C a z I.A, tak už si tu roušku můžu sundat. A tomu se říká chytrá nevím co. Chytrého na tom není vůbec nic. Jsou to jenom zmatky. Ale jak jsme se dneska dozvěděli, pan ministr zdravotnictví prohlásil a připomenul občanům, že pokuta za nenošení roušky je až 3 miliony.

K čemu je ten semafor, pane ministře? K čemu je ten semafor? Já jsem z okresu, kde byl bílý semafor, a celou dobu jsem tam musel nosit roušku. A představte si, když jsem jel pendolinem z Ostravy do Prahy, tak díky chytré vládě jsem měl povinnost si v Ostravě-Svinově nasadit v pendolinu roušku, první zastávka je v Olomouci, ale jakmile jsme přešli hranice kraje, tak jsme si ty roušky mohli sundat. To je chytré, co? To by málokdo vymyslel. Nikdo nepřistoupil, nikdo nevystoupil, ale prvních třicet minut máte roušku a pak dalších patnáct minut, pokud není zpoždění, nějaká výluka, do Olomouce už roušku nemáte a z Olomouce hurá s těmi samými cestujícími bez roušky. Tomu se říká – no, chytré to určitě není. Nebudu hledat žádná adjektiva.

Takže se nedivte našemu rozhořčení. To je ještě slabé slovo. Kdo se tady v červnu dušoval, že žádné plošné opatření nebude? Nebyl to váš premiér? Co jste vyhlásil dneska, včera, předevčírem? Nová plošná opatření. Já nevím, měli bychom se ještě rychle jít do konce srpna ostříhat, abychom potom v září nebo v říjnu nebyli ve stejném problému jako v dubnu a v květnu, a já nevím co všechno. Tak nám řekněte, co všechno mám ještě stihnout do 31. srpna, když podle vašeho semaforu kromě dvou okresů je všechno super. To není můj semafor, to není opoziční semafor, to je váš semafor. Vy sám řeknete, že krajská hygienička v mém kraji nepostupovala správně, načež se dočtu statisícovou odměnu. To je super. Opravdu. Na našem okrese nebyl žádný zvýšený počet nakažených, ale protože jsme v Moravskoslezském kraji a v Karviné jsou roušky povinné, tak to padlo i na Opavu. A takhle se postupuje.

Jedna má kolegyně, paní poslankyně Němcová, napsala docela vtipný tweet, že by nám stačila buď chytrá karanténa, anebo chytrá vláda. Bohužel nemáme ani jedno. A to je velký problém. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, pan poslanec Václav Klaus. A u pana poslance Profanta je to normálně do obecné? Takže faktickou vezmeme pana poslance Klause a pak se připraví pan poslanec Profant. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já myslím, že o tom, že žádná chytrá karanténa neexistuje, se nemusíme bavit, to je prostý fakt. To byla politická floskule, kterých jsou desítky v našem prostoru. Jestli to lidem nevádí, já tomu nerozumím, ale tak to asi nějak na světě je.

Já jsem se chtěl vyjádřit ještě k jedné věci, k tomu zákonu, který považuji za zcela zbytečný – hlasoval jsem taky proti tomu, abychom to projednávali v legislativní nouzi, protože pro to není sebemenší důvod – a to je to, že on nějakým způsobem řeší povinnou domácí distanční výuku. A já vám chci říci, že prostě ty zákony mají odpovídat realitě, jak to na světě je. My jsme se tady několikrát bavili a střetli, když jsme hájili, aby si vodáci mohli dát pivo. Ti lidé, se kterými jsem souhlasil, ti poslanci, říkali: oni si to ti tátové tam stejně dají na tom gumovém člunu, to každý dělá! O čem se tady bavíme? Proč se tady o tom mordujeme ve Sněmovně, to je přece zbytečné.

A já teď k tomu školství. Když jsem byl malý, nebo mladý člověk na gymplu, tak můj pan profesor Fork, srdečně ho zdravím, byl ještě profesorem staré školy, který neuznával nějaké omluvenky. Mně to je jedno, že vám to podepsala matka, hodina je neomluvená, je to pozdě, já to neuznávám, nebo něco takového. Všichni raději chodili do školy a byla takováhle situace. Nyní to už neudělá žádný učitel. To se děsí samozřejmě všech právníků a všeho, že ho sežerou, takže jakákoliv omluvenka je na 99,9 % škol uznaná. A my teď tady řešíme v tomto zákoně z poloviny to, jak to, že budeme povinně děti nutit k distanční výuce. To už si nedovedu představit vůbec, jak se to bude kontrolovat a uznávat a neuznávat, kdo co dělal, nedělal. Čili je to skutečně redundantní zákon a otevírá to Overtonovo okno k tomu, jak jsem o tom mluvil, o té extrémní levici, totálně změnit způsob vzdělání, totálně změnit společnost. To je to, na co se někteří lidé těší. Mě to děsí.

Čili my budeme proti zákonu se všemi pozměňovacími návrhy nebo bez nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Profant. Prosim, máte slovo. Je to zatím poslední přihláška, kterou mám do obecné rozpravy. Tak prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji panu ministrovi za odpovědi. Ale viditelně není příliš šťastný, že tu máme tolik otázek. Ale jak jsem už řekl ve svém projevu, ono je to proto, jak jsou ty materiály předjednané a jak selektivně to ministerstvo komunikuje. A na svou třetí otázku jsem nedostal odpověď, a to jsou digitální učební materiály. Já to považuji za velmi důležité.

Pokud máme učit v digitálním věku, pokud je současnou realitou to, že budeme mít distanční výuku, což viditelně asi budeme mít, asi tu bude většina, která pro to bude hlasovat, tak na takový způsob výuky ale musíme být připraveni. A to není jenom o tom koupit si na to nástroje. To je o tom metodicky to vést a mít kvalitní materiály, které pro tento způsob výuky budou použitelné. A na tom ministerstvo musí pracovat a nemůže to jen tak nechávat být. Má sice nějaké granty, ze kterých něco vzniká, ale to je málo. My musíme úplně restrukturalizovat tuto oblast, pořídit

volně dostupné materiály, které budou k volnému užití. A musíme s tím seznámit učitele, musíme se to sami dlouhodobě naučit produkovat, jinak je distanční výuka neudržitelná. A jestli pan ministr nebo ministerstvo má s rozvojem digitálních učebních materiálů problém, my rádi pomůžeme, pane ministře. Protože to je opravdu potřeba.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se po sále, zdali je ještě zájem vystoupit v obecné rozpravě. Kdyby si to někdo rozmyslel, tak mezitím přečtu omluvu. Pan poslanec Petr Beitzl se omlouvá dnes od 16 hodin z rodinných důvodů.

Končím tedy obecnou rozpravu a nyní se tážím, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj, pan ministr, máte zájem? Nemáte zájem. Takže otevírám podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásil jako první pan poslanec Martin Baxa a připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěl v podrobné rozpravě přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 6077, což je můj pozměňovací návrh, kterým je navrženo, aby se v navržném § 184a vypustil v odst. 4, aby se vypustilo znění písmena b). Písmeno b) aby se zrušilo bez náhrady, a tím pádem, aby se zrušilo zmocňovací usnesení, zmocňovací rozhodnutí pro Ministerstvo školství měnit způsoby závěrečných zkoušek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Lukáše Bartoně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Dobrý den, vážený pane předsedající. Rád bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu a doprovodnému usnesení. Oba pod sněmovním dokumentem 6087. Už jsem zmiňoval v obecné rozpravě a odůvodňoval.

Ten pozměňovací návrh se týká toho, aby předkládaný návrh zákona měl platnost pouze na následující školní rok. Pokud ministerstvo bude chtít v této praxi pokračovat, tak aby připravilo návrh lepší. A doprovodné usnesení je zde od toho, že žádáme vládu o přípravu oné vyhlášky, která definuje parametry distančního vzdělávání, co je povinnost, kdy je zákonná povinnost distančního vzdělávání naplněna, za jakých okolností, za jakých ne. Spatřujeme, že zde by měla být minimálně podzákonná norma, že onen metodický materiál nestačí, ačkoli jsme rádi, když vznikne alespoň on. Cokoli, co bude definovat lépe distanční vzdělávání, je vítáno. A předpokládáme, že v momentě, kdy je to zákonem daná povinnost, tak vznikne, budou spory mezi učiteli a rodiči. Budou spory mezi rodiči a OSPODem. A pokud nebudeme mít tuto podzákonnou normu, tak lze jenom na odborném stanovisku jednoho učitele, druhého učitele, a to je podle nás špatně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže ještě v podrobné rozpravě, prosím, zpravodaj pan poslanec Pojezný. Prosím.

Poslanec Ivo Pojezný: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že byly předneseny pouze dva pozměňovací návrhy, a to pana kolegy Baxy a pana kolegy Bartoně – omlouvám se, že jsem si ne a nevzpomněl na jeho příjmení, přestože máme vynikajícího basketaristu v naší skupině, který má stejné příjmení – tak bych chtěl navrhnout, aby třetí čtení navazovalo bezprostředně na čtení druhé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To určitě je legitimní návrh, takže bychom o tom asi měli hlasovat, abychom to prohlасovali. Takže pouze u tohoto bodu, tedy u bodu 2, bychom pokračovali třetím čtením. Takže svolám poslance do sálu, abychom rozhodli, zdali s tím Sněmovna souhlasí. Žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Ještě jednou zopakují návrh. Je tady návrh zpravodaje, abychom pouze u tohoto bodu ihned neprodleně pokračovali také ve třetím čtení, jelikož je tady málo pozměňovacích návrhů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno 115 poslanců, pro 99, proti 1. Návrh byl přijat.

Takže já ukončím podrobnou rozpravu a nyní se táží, zdali je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Pan ministr a pan zpravodaj? Není zájem o závěrečná slova.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanec Ivo Pojezný bude spolu se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoho nevidím, takže pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr a pan zpravodaj? Není.

Takže prosím teď zpravodaje poslance Ivo Pojezného, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím.

Poslanec Ivo Pojezný: Jak už jsem avizoval, procedura bude velmi jednoduchá. Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu Martina Baxy, potom bychom hlasovali za druhé o pozměňovacím návrhu Lukáše Bartoně a za třetí bychom hlasovali o vládním návrhu změny zákona, tak jak jej předložila Sněmovně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. My tedy nejprve budeme hlasovat o té proceduře, kterou jste navrhoval. Takže já zahajují hlasování. Kdo je pro navrženou proceduru, stiskněte tlačítko... (O slovo se hlásí zpravodaj.) Pardon, cože? Ještě něco chce dodat –

Poslanec Ivo Pojezný: Ano, zapomněl jsem, ještě na závěr bychom hlasovali o doprovodném usnesení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás chtěl, pane zpravodaji, jenom požádat, už je to podruhé, abyste mluvil, až když vám udělím slovo, aby to bylo v souladu s jednacím řádem. Vy mi do toho vždycky skočíte a já to ani nestačím dořít. Ale já vím, že jste angažovaný, to je v pořádku. (Pobavení.) Já tedy vynuluji hlasování, ukončím ho.

Nyní tedy ještě jednou budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíme s navrženou procedurou pana zpravodaje.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 přihlášeno 124 poslanců, pro 123, proti žádný. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Ivo Pojezný: Takže nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana Martina Baxy. Jeho pozměňovací návrh hovoří o tom, navrhuje, aby se upravilo znění nově navrženého § 184a tak, že se z jeho odstavce 4 vypouští písmeno b). V tomto ustanovení je obsaženo to, že Ministerstvo školství může určit opatřením obecné povahy odlišný způsob nebo podmínky přijímání ke vzdělávání nebo ukončování vzdělávání, pokud by postup podle tohoto zákona nebyl možný nebo by způsobil nezanedbatelné obtíže. Předkladatel pozměňovacího návrhu má za to, že toto zmocnění jednoznačně překračuje rámec toho, co by mělo být upraveno tímto speciálním zákonem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování... Stanovisko ministra, pardon. Já ukončuji hlasování. Omlouvám se. Stanovisko ministra. Prosím. (Ministr: Stanovisko ministerstva – nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášeno 128 poslanců, pro 32, proti 41. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Ivo Pojezný: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu Lukáše Bartoně. Cílem pozměňovacího návrhu je omezení doby platnosti navržené změny v rámci novely školského zákona do 31. srpna 2021, tedy do konce školního roku 2020/2021. Důvodem je skutečnost, že vládou navržená úprava neřeší problematiku distančního vzdělávání komplexně, ale je pouze dočasným řešením v případě výskytu výjimečné situace, kdy by bylo nutné přejít na distanční výuku v důsledku opětovného, byť třeba i částečného omezení provozu škol.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 přihlášeno 128 poslanců, pro 35, proti 47. Návrh byl zamítnut.

Takže jsou to všechny pozměňovací návrhy?

Poslanec Ivo Pojezný: Ano, jsou všechny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno, přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona a já přednesu návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 972, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 přihlášeno 128 poslanců pro 95, proti 17. Návrh zákona byl přijat a konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Teď se zeptám – jsou tam nějaká doprovodná usnesení?

Poslanec Ivo Pojezný: Ano, je zde doprovodné usnesení pana poslance Lukáše Bartoně, který navrhuje toto usnesení:

1. Žádá vládu o přípravu a zpracování navazujícího prováděcího právního předpisu, který by blíže specifikoval vymezení distančního způsobu vzdělávání a podmínky jeho realizace z důvodu nově ukládané povinnosti škol distanční způsob vzdělávání poskytovat a povinnosti žáků se takového vzdělávání účastnit, a to nejpozději do tří měsíců od nabytí účinnosti předloženého vládního návrhu zákona.

2. Pověřuje výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, aby navazující prováděcí právní předpis následně projednal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak chápu, že hlasujeme o usnesení jako celku? (Ano.) Takže stanovisko ministra?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: S usnesením nesouhlas, ale metodiku jsem přislíbil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 přihlášeno 130 poslanců, pro 45, proti 3. Návrh usnesení byl zamítnut.

Jsou to všechno...? (Zpravodaj: Všechno.) Tak já tedy končím projednávání tohoto zákona.

A nyní s přednostním právem Zbyněk Stanjura. Prosím, předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl v souladu s § 95a navrhnout, aby Sněmovna dnes vyčlenila pro třetí čtení i dobu od 15.40 do 19.00 hodin, tak abychom mohli projednat bod číslo 4 schváleného programu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To je možný procedurální návrh, takže já zagonguji, svolám poslance do jednacího sálu.

Takže víme, o čem budeme hlasovat. Předseda klubu ODS navrhuje, aby se hlasovalo ve třetím čtení. Chápu, že se to týká toho bodu 4, aby se hlasovalo v době mezi 15.30 a 19.00.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 přihlášeno 130 poslanců, pro 117, proti žádný. Návrh byl přijat.

A já nyní předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré odpoledne. Otevírám bod 3 dnešní schůze, jímž je

3.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku

Navrhovatelem jsem měl být já, nicméně já sedím zde, takže to nebude možné. Takže navrhuji, abychom zpravodajem určili pana poslance Kopřivu, který je jako další přihlášen. O změně zpravodaje bychom zřejmě měli hlasovat. Takže já jsem gongem svolal poslance do sálu.

Ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o změně navrhovatele, resp. zpravodaje tohoto bodu na pana poslance Kopřivu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 23 je přihlášeno 130 poslanců a poslankyň, pro 119, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A já tedy prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu, resp. pan poslanec Kopřiva, který se zároveň tedy stal zpravodajem. A pak otevřeme rozpravu. A prosím o klid v sále. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím být stručný, protože i předpokládám širokou shodu na tomto tématu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám vaše kolegy znovu o klid, případně ty, kteří nechtějí projednávat situaci v Bělorusku,

kteřá nebyla na dnešním pořadu, čemuž rozumím, tak aby tak činili, svoje debaty přenesli do předsáli. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji. Jak jistě víte, tak se před už více než týdnem konaly volby v Bělorusku, kde vlastně už od poloviny 90. let je autoritativní režim Alexandra Lukašenka. Tyto poslední volby vyvolaly masivní protesty, už i vlastně několik dní státní televize Běloruska, která podléhala tomu režimu, reportuje o těch nepokojích. Jsou tam statisíce až miliony lidí v ulicích nejenom v Minsku, ale i desítek dalších měst a obcí. Do masivní stávkvy se zapojila drtivá většina největších podniků podle obrátů. Do ulic vyšly vlastně všechny kategorie občanů, aby vyjadřovaly nesouhlas s průběhem těch voleb, které podle dostupných informací nebyly svobodné jak během té kampaně, tak už během samotného hlasování a samozřejmě i sčítání hlasů. Následně tedy došlo k tomu, že hlavní vyzývatelka Alexandra Lukašenka paní Tichonovská byla, zřejmě pod pohrůžkou, nucena natočit nějaký vzkaz, a poté vlastně uprchla do exilu, odkud teď organizuje běloruskou opozici.

Co my k tomu bychom měli zaujmout. Tak já bych chtěl ze začátku ještě poděkovat vlastně iniciativě české vlády, kdy už ze začátku si pan ministr zahraničí předvolal běloruského velvyslance kvůli výrokům prezidenta Lukašenka o tom, že ty demonstrace jsou řízené a placené, mimo jiné z České republiky. Zároveň jsme četli vyjádření např. od pana premiéra o neregulérnosti těch voleb a o tom, že by Evropská unie měla zaujmout k tomu jasný postoj a například nějaké sankce, což se tedy už stalo před několika dny na zasedání ministrů zahraničí EU, vlastně na úrovni Rady EU, tak se ministři domluvili na sestavení seznamů cílených sankcí, tak aby ty sankce nedopadly na všechny občany Běloruska, ale skutečně jenom na lidi spojené s tím režimem. To znamená lidi, kteří se podíleli na tom násilném potlačování protestů, a lidi, co se podíleli na falšování těch voleb, kde se momentálně na evropské úrovni dává dohromady seznam osob, na které budou uvaleny tyto sankce.

A právě dneska probíhá, nebo už proběhl videokonferenční summit hlav států –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás znovu přeruším a požádám kolegy v sále, ať už jsou z vašeho klubu, nebo z jiných klubů, aby přesunuli svoji diskuzi případně jinam. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Kopřiva: Takže na tom dnešním summitu Evropské rady, mimořádném, se podle posledních informací Angely Merkelové představitelé států shodli, že všechny státy EU se shodly na tom, že neuznávají výsledky těch voleb, a zároveň tedy potvrdily to, na čem se domluvili ministři zahraničních věcí.

My jsme v souvislosti s tímto s kolegy vlastně STAN, TOP-09 a od lidovců a ještě ve spolupráci tedy s kolegy ANO dali dohromady nějaké usnesení. Na některých bodech se shodneme, na některých ne. Já bych to usnesení nyní krátce představil a potom ho načtu v podrobné rozpravě.

My chceme, aby Poslanecká sněmovna odsoudila násilí, policejní zásahy, propuštění politických vězňů a nezávislé vyšetření těch násilností ze strany Lukašenkova režimu. Zároveň chceme vyjádřit solidaritu s rodinami usmrčených, protože podle dnešních informací už jsou minimálně tři oběti ze strany represivních složek, stejně jako s těmi stovkami zraněných a tisícovkami zadržovaných. A dodnes je tam několik desítek lidí nezvěstných a neví se, kde je Lukašenkův režim drží.

Dále chceme konstatovat v souladu s dnešním vyjádřením Evropské rady, a tedy i v souladu s pozicí pana premiéra Babiše, že neuznáváme výsledek těch proběhlých voleb a za nejlepší řešení považujeme jejich opakování. Takto se vyjádřila i mezinárodní komunita. A samozřejmě ty volby by měly být pod dohledem mezinárodních pozorovatelů, kteří posledně vpuštěni nebyli.

Dále konstatujeme, že Česko nemá žádnou zákonnou úpravu, která by umožnila uvalit takto cílené sankce. Chceme ocenit iniciativu vlády ČR, že iniciovala právě jednání ministrů zahraničí a vytvoření toho sankčního seznamu.

Dále apelujeme na vládu, aby vyjasnila podezření, kdy údajně ze strany represivních složek byly použity proti pokojným demonstrantům zábleskové granáty, které můžou mít původ v České republice, a na tento materiál se vztahuje embargo EU z roku 2011, takže je ilegální tam tyto zbraně vtvážet.

A dále máme výzvu, aby vláda ČR pokračovala ve zprostředkovávání dialogů mezi běloruským režimem a opozicí, protože to už se také děje a chceme to ocenit.

Já vám v tuto chvíli děkuji za pozornost a v podrobné rozpravě bych načelil toto usnesení kompletně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já tedy otevírám všeobecnou rozpravu, do které mám několik přihlášek. Jako první s přednostním právem pan místopředseda Okamura a pak bychom se věnovali faktickým poznámkám. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady teď na programu bod týkající se situace v Bělorusku. Pan premiér Babiš v uvozovkách zcela náhodou po schůzce s ministrem zahraničí USA Mikem Pompeem žádá nové volby v Bělorusku, stejně jako lídři EU, protože se jim nelíbí, že volby vyhrál autoritář Lukašenko.

Za hnutí SPD říkám, že v současné situaci je třeba Bělorusku v prvé řadě ukončit násilí, a to z obou stran. Řešení situace musí vzejít z vnitroběloruského dialogu. To je jediné stabilní řešení do budoucna. Pokud má opozice námitky proti výsledkům voleb, měl by nastoupit především požadavek na přepočítání volebních hlasů. Požadavky na předání moci nebo opakování voleb musí být podloženy fakty, a nikoliv pouze odporem k vládě autoritáře prezidenta Lukašenka. V této souvislosti jsou výzvy premiéra Babiše k sametové revoluci v Bělorusku neuvážené. Proti jeho vládě protestovaly na Letné statisíce lidí, a přesto se hnutí SPD jasně postavilo za výsledek voleb v České republice. A říkám, že se premiér Babiš žádného vděku za

současné výzvy k Majdanu v Bělorusku nedočká, naopak se sám dočká od takzvaných sluníčkářů dalších pokusů o Majdan právě na něj.

Pojďme se podívat blíže na situaci v Bělorusku. Lukašenko nedovolil dokončit scénář opakovaný v mnohých východoevropských zemích. Po rozpadu SSSR přistoupilo Bělorusko, tak jako Ukrajina a tehdejší Rusko, na takzvaný západní ekonomicko-politický model a podepsalo takzvaný Washingtonský konsenzus, což pro Bělorusko znamenalo propad průmyslové výroby o třetinu, obří inflaci a snížení životní úrovně občanů takovým způsobem, že jich 60 % žilo pod hranicí životního minima. Začala standardní postsovětská privatizace devadesátých let, tedy rozkrádání a rozprodávání běloruského státního majetku. Lukašenko privatizaci zastavil, nechal pod kontrolou státu 70 % tavních podniků a za pár let stabilizoval ekonomiku takovým způsobem, že si vedla nejlépe ze všech bývalých postsovětských zemí.

Podobně jasno jako teď s Běloruskem to bylo například i s Ukrajinou, Sýrií a Libyí. Pokaždé to také prý byl lid toužící po svobodě a západnímu pojetí demokracie, což "my musíme podporovat", protože je to versus ošklivý diktátor. A výsledek byl pokaždé stejný. Z relativně stábilního státu se stane stát rozvrácený, kde dělají nejlukrativnější byznys západní korporace, většinou s ropou či zemním plynem, a běžným lidem zůstává jen rozkradená nestabilní země. A my ve vyspělejší Evropě to následně schytáme vlnou migrace, což negativně dolehne i na naše občany. V posledních letech je to stále stejný scénář.

Pokud chce Evropská unie a premiér Babiš hájit práva občanů na svobodné volby a na právo pokojně demonstrovat – což hnutí SPD samozřejmě bojuje a prosazuje svobodné volby a právo pokojně demonstrovat – tak by bylo fajn, kdyby Evropská unie, lídři Evropské unie včetně premiéra Babiše, zaměřili svoji pozornost třeba také do Katalánska, kde španělská vláda zavírá do vězení lidi, kteří zorganizovali referendum o sebeurčení země, a to s tresty přes deset let vězení, kde španělská policie mlátí lidi a střílí do nich gumovými projektily za to, že chtějí právo hlasovat o svobodě svého názoru a země. Jen loni v říjnu během katalánských protestů bylo 600 zraněných a čtyři z nich přišli o oko po policejní střelbě gumovými projektily.

Proč Evropská unie a premiér Babiš nezaměřili pozornost také do Francie, kde prezident Macron brutálně potlačoval demonstrace nespokojených občanů z Hnutí žlutých vest?

Naše hnutí SPD odmítá jakékoliv násilí, ať je to na východě, nebo na západě. To, jak Evropská unie a premiér Babiš měří selektivně dvojím metrem, je skutečně do očí bijící. Když se jim to hodí, tak násilí a brutalitu tolerují a podporují. Ale není to jen tak. Za hnutí SPD říkám, že bychom měli měřit všem stejným spravedlivým metrem, jelikož lidský život má stejnou hodnotu ve Francii, ve Španělsku i v Bělorusku. Když si tedy premiér Babiš hraje na ochránce demokracie, tak proč nežádá volby v zemích arabských spojenců, kde diktátorské rodinné klany ani volby o své vládě nepřipustí?

Co odlišuje poměrně civilizované Bělorusko od takové Saúdské Arábie, kde se vraždí a mučí a kde neplatí lidská práva a hlasování o hlavě státu ani nepřipadá v úvahu? Ano, já vám řeknu, co odlišuje Saúdskou Arábii od Běloruska. Jsou to peníze a výhodné kšefty, kdy jedna země je se Západem dělá – se Západem, s USA, s Evropskou unií – a ta druhá je nedělá. Chápu, když takové vidění světa má vláda

USA nebo ta v Bruselu, ale proč se k takové zvrácené optice ponížil i český premiér Babiš, je opravdu záhada. Být lokaj přece už dávno není žádná přednost.

Proběhla informace o tom, že běloruská tajná služba zachytila telefonické hovory z České republiky, které měly organizovat protesty v běloruských ulicích po zvolení Alexandra Lukašenka. Český ministr Petříček to odmítl. Podle zdrojů běloruské tiskové agentury Belta mělo jít o zaměstnance státního média a pracovníky české mezinárodní neziskové organizace bez uvedení konkrétních jmen nebo názvů. Asi každého napadne, o které médium a neziskovku by mělo jít.

A já bych se tedy tady veřejně rád ministra Petříčka zeptal – který tady ze záhadného důvodu není přítomen, přestože je to zásadní zahraničněpolitické téma dnešních dní. Takže já se pana Petříčka stejně alespoň na dálku chci zeptat, ať nám tedy vysvětlí jednu věc. Politická neziskovka s názvem Občanské Bělorusko měla v roce 2019 příjmy 5,529 milionu korun. Ministerstvo zahraničí České republiky jim z těchto peněz zaslalo 4,485 milionu korun; 4,5 milionu korun z veřejných peněz zaslalo této politické neziskové organizaci s názvem Občanské Bělorusko Ministerstvo zahraničí České republiky.

A já se tedy pana ministra Petříčka i členů vlády ptám – i když je tady prázdná v lavicích, tak někdo by na to odpovědět mohl, nebo ať pan ministr Petříček mi na to odpoví písemně. Ovšem by bylo potřeba co nejrychleji, ne do 30 dnů, jak to tady bývá podle pravidel interpelací. A já se tedy, pane ministře, ptám a žádám vás tady o vysvětlení, na co byly ty peníze konkrétně určené, těch 4,5 milionu z veřejných peněz této neziskové organizaci Občanské Bělorusko. Jelikož je podezření, že tyto peníze českých daňových poplatníků byly využity na vyvolávání akcí proti prezidentovi Běloruska Lukašenkovi. Já se vůbec nezastávám běloruského režimu, říkám, že je to autoritář. Ale ptám se, na co byly využity a poslány ty 4,5 milionu z veřejných peněz této neziskové organizaci, z peněz Ministerstva zahraničí. Jelikož jak říkám, je tady to podezření.

A já bych tímto rád požádal veřejně premiéra Andreje Babiše, aby pověřil Bezpečnostní informační službu, BIS, šetřením, zda za organizací protestů v Bělorusku nestojí i lidé a organizace z České republiky placené z peněz českých daňových poplatníků. Podílet se veřejnými penězi na rozvracení jakékoliv cizí země bez vědomí Sněmovny či jejích orgánů, to by byl skutečně mezinárodní skandál, ať si o tom myslíme, co chceme.

A teď se pojdme blíže podívat na podstatu dění v Bělorusku.

Přestože je to dění v Bělorusku v centru pozornosti světových médií, tak situace je stále velmi nepřehledná a je to třeba i z toho důvodu, že tam blokují internet. Je to také samozřejmě částečně z důvodu, že u těch voleb nebyli přítomni zahraniční pozorovatelé, což celou tu situaci a to její hodnocení pochopitelně ztěžuje.

Myslím, že je potřeba rozlišovat dva pohledy, a to geopolitický a vnitropolitický. Určitě z těch informací vyplývá, i z dosavadní historie – když se podíváme na dosavadní vývoj v Bělorusku a ta jednání za uplynulé roky – že je rozhodně daleko od pravdy to, že je Lukašenkův režim mezinárodně izolovaný a že běloruský prezident je Putinův člověk. Tito dva lídři mají podle všeho velmi komplikované osobní vztahy a samotný Alexandr Lukašenko se dostal do této situace mimochodem

také díky tomu, že hrál na obě dvě strany a přepočítal se. Ale to ještě podrobněji rozeberu. Hrál jak na stranu USA, Evropské unie, tak na stranu Ruska.

Bělorusko má s Ruskem podepsanou dohodu o užší spolupráci v oblasti ekonomiky a obrany od roku 1997 a je na Moskvě závislé v dodávkách ropy s nižšími cenami. Prezident Putin tlačil od svého nástupu k moci prezidenta Lukašenka do užší integrace, čemuž se Lukašenko vzpíral, nebo se tomu podvoloval velmi pomalu a neochotně. Nové příležitosti mu ale dal ukrajinský Majdan. Lukašenkova úloha při zprostředkování minských dohod mu vylepšila mezinárodní pozici a běloruský prezident začal více vyjednávat se Západem a do Minska jako na běžícím pásu – ne že by byl izolovaný prezident Lukašenko, naopak tam jak na běžícím pásu začali jezdit západní politici. Přicestovali tam lídři Francie a Německa, představitelé Evropské komise tam zavítali dokonce několikrát ročně. A před dvěma lety při návštěvě eurokomisaře pro rozšíření Evropské unie – navštívil Bělorusko – Johannese Hahna Lukašenko prohlásil, že Bělorusko je připravené sblížovat se s Evropskou unií a projevilo zájem o členství ve Východním partnerství. Jako podmínku si ale Lukašenko kladl, aby vztahy mezi Evropskou unií a Běloruskem byly založené na ekonomickém základu. V rámci toho přislíbil, že potom by bylo na programu dne pro něj i reformování běloruského politického systému. V tom stejném okamžiku Lukašenko odložil podpis nových integračních dohod s Ruskem a zatím odmítl vybudování ruské vojenské základny na území Běloruska. Bystří pozorovatelé se už tehdy vyjadřovali, že Lukašenko blafuje a že tato slova jsou určena především pro Putina. Západ však na tuto hru přistoupil a po jistý čas utichla kritika běloruského režimu. Dokonce Západ Lukašenka pochválil za zmírnění tlaku na běloruskou opozici, cituji.

Ale mnohem významnější změna se začala vyvíjet vůči Spojeným státům americkým. Představitelé americké armády a vysocí státní úředníci USA si v posledních letech navštěvovali Bělorusko jako na běžícím pásu. Při návštěvě poradce amerického prezidenta pro národní bezpečnost Johna Boltona v Minsku koncem srpna loňského roku běloruský prezident Alexandr Lukašenko navrhl otevřít, cituji, novou kapitolu ve vztazích s USA. Bolton – proč to všechno říkám? Protože tady se popisuje nějakým způsobem ten režim, ale přítom s Lukašenkem kooperovali a jednali s ním, a k tomu se ještě dostanu, k té kooperaci, západní velmocí zcela běžně a jako na běžícím pásu. A je potřeba si uvědomit, co je výsledkem těchto kroků a proč SPD má stanovisko, jaké má, tzn. zdrženlivější.

Bolton ocenil při své návštěvě především možnost hovořit o regionální bezpečnosti v regionu Běloruska. Lukašenko mu kontroval prohlášením, že toto střetnutí považuje za historické. O tři týdny později náměstek amerického ministra zahraničních věcí pro politické záležitosti David Hale v Minsku slavnostně oznámil, že USA a Bělorusko se rozhodly vrátit na své ambasády po jedenácti letech velvyslance. Takže docházelo tam k normalizaci vztahů.

Situace se tedy vyvíjela pro Lukašenka velmi dobře. Začátkem února tohoto roku navštívil Minsk šéf americké diplomacie Mike Pompeo, který mimochodem navštívil, jak víme, minulý týden i Českou republiku, a prohlásil, že Spojené státy si přejí normalizovat vztahy s Běloruskem a že nechtějí odtrhnout ho od Ruska, a obratně nabídl Lukašenkovi lacinější ropy s tím, že Spojené státy jsou ochotné a schopné plně

vykryt běloruskou spotřebu ropy a zemního plynu. Lukašenko na to odpověděl Pompeovi, že období chladu se skončilo. A není to náhodou, protože toto vzájemné setkání a toto vzájemné prohlášení mezi USA a Běloruskem přišlo v okamžiku, kdy Moskva zvýšila svůj nátlak na Minsk, s tím že Bělorusko by mělo přijmout užší běloruskou integraci s Ruskem, jestli chce nadále dostávat energetické zdroje za ruské domácí ceny.

Proč to říkám? Protože tady se vytváří nějaká chiméra, jak je Lukašenko Putinův člověk. Ono to totiž zdaleka není tak jednoduché. Je to složitější a komplikovanější, ta situace, a pořád mluvím o tom geopolitickém pohledu. A musím říct, a dále, a mimochodem Bělorusko rokovalo a rokuje o dodávkách ropy jak s Ázerbájdžánem, tak Saúdskou Arábií.

To však nebylo jediné eso v rukávu Alexandra Lukašenka. Jeden z důležitých aspektů, o kterých se příliš nehovoří, je stále užší napojení běloruského režimu na Čínu. Lukašenko využil situaci a vojensko-politická nestabilita na Ukrajině totiž donutila Čínu, aby se poohlédla po, řekl bych, předvídatelnějším a stabilnějším partnerovi v regionu. Takže se zaměřila Čína na Bělorusko. A Lukašenko spolupracoval. A čínský vliv v Bělorusku zašel až tak daleko, že tam Číňani vyrábějí rakety, obrněné transportéry a množí se nápisy v čínštině. Pro Čínu má strategický význam účast Běloruska na ekonomickém projektu tzv. Nové hedvábné stezky a zároveň přitom pomáhá běloruské armádě s vyzbrojením. Mimochodem také informace, o které se tady nepsalo, že koncem minulého roku dostalo Bělorusko od Číny půjčku ve výši 500 milionů dolarů na refinancování dluhu vůči Rusku. Znovu na to poukazují, že ty vztahy s Putinem vůbec nejsou takové, o kterých se tady v médiích v podstatě chybně hovoří.

Přestože Lukašenko se snažil a snaží se kličkovat mezi zájmy velmocí, tím pádem USA, Evropská unie, Čína, tak samozřejmě spolupráce s Čínou není úplně bez rizik a nebyla bez rizik, protože Čína, jak víme, uplatňuje svoji moc velmi tvrdě, a to vidíme na příkladech ze Zimbabwe, kde v podstatě Mugabeho vláda padla i v důsledku toho, že se režim v Zimbabwe pokusil oklamat Peking.

Lukašenkův zájem na diverzifikaci anebo multipolaritě zahraniční orientace Běloruska je na první pohled logický. Běloruský prezident dosud velmi dobře četl geopolitickou situaci a o své zemi hovoří, a celkem správně, že se nachází v kotli, přičemž je důležité, a cituji, aby se Bělorusko v tom kotli neuvařilo. A naopak vůči ruskému tlaku se celou dobu bránil proti vytvoření soustátí poukazováním na vlastní historii, na běloruskou historii, na vlastní historii, kulturu, jazyk, ale samozřejmě řekněme si na rovinu, že primárně šlo Lukašenkovi o udržení vlastní moci. Snívá o tom, jak je taky z různých záznamů patrné, že chce vytvořit systém tzv. dědičné demokracie, tzn. která se uplatňuje v některých zemích Střední Asie, a podle všeho by chtěl, aby následně volby poté, co by Lukašenko odešel, vyhrál jeho syn.

To, že se jedná o autoritativní režim, o tom tady nepochybujeme, ale postupně se Lukašenko začíná právě stávat obětí své vlastní mocichtivosti. Ale tady se právě přepočítal, a to je dnešní problém, který tady v Bělorusku v podstatě probíhá, protože v dnešním světě těžko může země jako Bělorusko zůstat neutrální. Musí v tom regionu, kde je Ukrajina, vedle Rusko a hned sousedství Evropské unie, a nemůže

donekonečna klikkovat mezi velmocemi. Takže Lukašenko přecenil svoje křehké vztahy se západními zeměmi a už pár dní po současné vlně protestu pochopil, že jeho jedinou zárukou je v tuto chvíli Rusko. Cena za tento pokorný návrat pod ruského medvěda samozřejmě může být velmi vysoká.

Naznačuje to ostatně i první reakce Kremlu. Protože to opět bych si tady dovilil říct vlastní pohled na interpretaci toho telefonátu s Putinem, protože když jsme se trochu podrobněji podívali na to záznamy, tak Putin to podle všeho dal Lukašenkovi v první řadě pořádně sežrat. Čtyři dny po volbách nereagoval – celé čtyři dny – na telefonáty Lukašenka. A ještě ve čtvrtek Kreml lakonicky oznámil, že střetnutí s běloruským vůdcem Alexandrem Lukašenkem není vlastně vůbec v harmonogramu prezidenta Vladimira Putina. Přitom den před tím telefonoval Putin o situaci v Bělorusku s francouzským prezidentem Macronem. Naše povrchní média však zbytečně hlásila, že Rusko si nechce kvůli diktátorovi Lukašenkovi pálit prsty, ale byla to podle všeho jen taktika a k vzájemnému kontaktu poté, co Putin Lukašenka vydusil, nakonec přece jen přišlo.

Tady se teď zdá, že zlomem v celém vývoji běloruské krize byl ten sobotní telefonát Alexandra Lukašenka s Vladimírem Putinem. Moskva si dala záležet, aby v oficiálním prohlášení zdůraznila, že telefonický hovor proběhl z iniciativy běloruské strany. No a poté Kreml vlastně jenom suše konstatoval, že všechny vzniklé problémy se brzy vyřeší. Ale Lukašenko tato slova interpretoval jinak, interpretoval je už po svém, že mu Putin přislíbil pomoc se zajištěním bezpečnosti jeho země. Moskva ale tato slova nejenom nekomentovala, ani je nepotvrdila. Takže teď se v podstatě čeká, jak zareaguje Putin.

A musím říci, že samozřejmě ze všech postsovětských republik, když se vrátím od vztahů s Amerikou, s Čínou a s Evropskou unií k Rusku, tak má samozřejmě ze všech postsovětských republik Bělorusko nejužší vztahy s Ruskem. Je součástí nejen Moskvou kontrolované Eurasijské ekonomické unie, ale také Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti, které je generálním tajemníkem v současnosti bývalý šéf Lukašenkovy bezpečnostní rady generálmajor Stanislav Zas. A samozřejmě Putin si představuje, anebo podle všeho je to jeho přání, aby se Bělorusko sjednotilo s Ruskem. Jinak to je také logický požadavek, protože po rozpadu Sovětského svazu v podstatě Rusku ubyla ta nárazníková pásma těch zemí směrem na západ a na jih, bývalé postsovětské republiky, které byly kolem Ruska.

Jinak v Moskvě samozřejmě velmi dobře chápou, o co tady jde při tzv. barevných revolucích. Protože z jejich pohledu je cílem tohoto stahování smyčky kolem Ruska, a těchto různých přípravných akcí, při kterých se Ruská federace stává čím dál zranitelnější, je samozřejmě z ruského pohledu tím cílem samotné Rusko. A z pohledu Ruska, pakliže by se Západ dostal do Běloruska, tak Smolensk, který kdysi ležel hluboko ve vnitrozemí Sovětského svazu, by se stal v podstatě pohraničním městem. Na druhé straně kdyby Rusko převzalo kontrolu nad Běloruskem, například prostřednictvím Lukašenkem vícekrát odmítnuté ruské vojenské základny v okolí Brestu, tak by Moskva byla schopna na západní hranici se zásadním způsobem přiblížit Polsku. Americká vojska ale už na východní hranici Polska jsou a události posledních dní bezpochyby zúží manévrovací prostor Lukašenkovi, který doteď částečně odolával Putinovu tlaku, a i v souvislosti s tím běloruský prezident

v posledních letech vícekrát zdůraznil, že NATO nevidí jako hrozbu. Jistě, byla to součást jeho propagandistického sblížení se Západem, ale tento výrok má i racionální jádro, a to že na rozdíl od Ukrajiny Američané nechtějí začlenit Bělorusko do Severoatlantické aliance, ale záleží jim spíše na jeho neutralitě. Naopak pro Rusko je vojenská přítomnost v Bělorusku vysokou prioritou a nikdy neměli lepší příležitost než dnes, když jsou Spojené státy americké zaměstnané prezidentskými volbami, Evropská unie se trápí koronavirovou nákazou a Lukašenko je na kolenou.

Pojďme však teď k tomu vnitropolitickému dění a k tomu komentáři, to znamená k režimu samotného Alexandra Lukašenka. Nemá asi smysl polemizovat s tím, že ten režim, že Lukašenko je autoritář. Spíše ale za problematickou považují motivaci těch, kdo ho chce svrhnout, protože to zdaleka nebude jenom svoboda a demokracie. Když se podíváme na to, že americká nadace National Endowment for Democracy financovaná Kongresem USA, tak ta poslala minulý rok běloruské opozici téměř 2 miliony dolarů. A je to jenom zlomek peněz, které tam západní státy posílají, protože aktivní jsou tam i jiné organizace. Mimochodem tato americká nadace rozdává peníze přibližně v 90 zemích světa a štědrá byla mimochodem i na sousedním Slovensku, kde politickým think tankům poskytla dotaci ve výši téměř jednoho milionu eur.

Důležité je také hovořit o tom, že ten systém takzvaných barevných revolucí, to znamená vývoz té americké demokracie, nepřinesl těm zemím v podstatě finální žádnou stabilitu. V Gruzii takzvaná růžová revoluce svrhla Eduarda Ševarnadzeho a dnes už tradičně ho obvinila, nebo obvinila ho, jak to tak tradičně bývá, z falšování výsledků voleb a na jeho místo dosadila Michaila Saakašviliho, kterého ale krátce po skončení mandátu obvinili ze zneužívání pravomocí, takže raději utekl do USA a odtud na Ukrajinu, a i odtamtud ho vyhnali a deportovali do Polska. Takže v podstatě podobnou situaci vidím na Ukrajině, kde se nejprve ta oranžová revoluce nepodařila, protože lidé si po dosažení prezidentovi, nebo po prvním prezidentovi Juščenkovi zvolili opět někoho, koho Západ nechtěl, a byl to Viktor Janukovyč. Tak potom přišel Majdan a výsledek Majdanu vidíme dodnes. Ukrajina je stát v rozkladu, který by už dávno zbankrotoval, kdyby nebylo pravidelných investic Mezinárodního měnového fondu, a ostatně tu migrační vlnu z Ukrajiny tady vidíme všichni. A kdo na Ukrajině kdy byl, já jsem tam byl před dvěma lety, tak opravdu si v některých místech i ve větších městech připadáte jako někde – představuji si, že tak to asi vypadalo po druhé světové válce, prostě v podstatě skutečně zdevastovaná země.

Takže jinak jsem chtěl říci, že tady se hodně srovnává Ukrajina s Běloruskem. Ale ta situace v Bělorusku je diametrálně odlišná od Ukrajiny, protože v Bělorusku není nefunkční stát a obyvatelstvo v té své geopolitické orientaci není tak rozdělené. Není rozdělené! Není rozdělené! Evropská unie a Spojené státy v podstatě nemají Bělorusku co nabídnout, zdaleka ne tolik, co nabízel na Ukrajině. Proto opoziční kandidáti před volbami, které letos proběhly, nedávno, v podstatě nikdo z nich nezpochybňoval vztahy s Ruskem. A něco jako prounijní orientace nebylo ani hlavním volebním tématem. Naopak ruskou kartou hrál celkem nepřekvapivě Alexandr, Lukašenko a nyní se tedy musel na Rusko nakonec velmi poníženež obrátit. Takže dneska je ten fakt takový, že v podstatě Lukašenko se dnes dokáže skutečně

udržet při moci jen s pomocí Ruska a Putina. A to naznačuje to, že jeho dny jsou v podstatě sečteny, protože právě ta hra na všechny strany ho postupně dostihuje.

Takže z tohoto pohledu se jeví – jinak ještě bych se chtěl vrátit, vycházím z různých komentářů a z různých informací, které jsme si studovali, že se jeví podle všeho neopodstatněně i výkřiky rusofobních aktivistů, že Putin určitě chystá vojenskou invazi, protože v tuto chvíli je otázkou, proč by to vlastně dělal, jelikož běloruská ekonomika už je dnes závislá na ruské, a opozice není nějak zásadně naladěna prorusky, jako tomu bylo v případě Ukrajiny. A mezi rozhodujícími silami ani nejsou fašisti jako na Ukrajině. A také platí, že Rusko zpravidla nezachraňuje krachující režimy. Tento předpoklad můžeme podepřít i příklady z Arménie či Kyrgyzstánu, kde nespokojenost s režimem taktéž vedla k převratům a ke vzbouření, a Moskva to ale přijala v podstatě v klidu. Ale je pravdou, že Putin potřebuje Bělorusko. Nicméně jsem přesvědčen, že nepotřebuje Lukašenka.

Co ještě dodat? Není určitě nejmenších pochyb o tom, že Lukašenkův režim je autoritářský, to už jsem tady říkal. Takže to byla taková sonda do toho pohledu, do té historie, co vlastně předchází těm dnešním problémům, které jsou v Bělorusku. Není to podle našeho názoru zdaleka tak černobílé, jako je celkem jednostranně tady prezentováno některými médii, a já jsem vám tady chtěl trochu vysvětlit tento pohled, abychom se v tom o něco lépe orientovali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Několik technických oznámení. Paní poslankyně Krutáková se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny z rodinných důvodů od 15.45 do konce jednacího dne. Pan poslanec Skopeček hlasuje celou dobu jednání s náhradní kartou číslo 21.

A jako další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Holík, jestli má ještě zájem. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené dámy, vážení pánové, já jsem toho měl na srdci poměrně hodně, ale vystupovat po Tomio Okamurovi je hodně těžké, protože on většinu - nebo daleko víc, než jsem chtěl říct já, řekl on. Já jenom přijdu s dotazem.

Prosím vás, kdo z vás jste v poslední době byli v Bělorusku, přihlaste se. Protože my tady řešíme suverénní stát a houby o něm víme. Víme o něm pouze to, že někde existuje, a víme o něm pouze to, co nám říkají masmédiá. Já mám v Bělorusku poměrně dost přátel a ti lidé tam byli spokojení, životní úroveň tam byla minimálně dvakrát tak vysoká jak na Ukrajině, byly tam dvojnásobné platy, všude bylo čisto. Ale někomu to zřejmě vadilo. Ano, já v žádném případě nemůžu souhlasit s násilnými postupy některých hnutí, ale mám také řadu filmů, kde demonstranti házejí Molotovovy koktejly na policii. Takže ona ta násilnost asi bude na obou dvou stranách. Ale jak už tady řekl kolega Okamura, my se tady pozastavujeme nad zásahy běloruské policie, ale úplně zapomínáme na zásahy proti oranžovým vestám, proti hnutí v Katalánsku.

Takže jediné, co chci říct, přátelé, Bělorusko je suverénní stát. Nechme, ať si svoji budoucnost vyřeší sami, protože každý vývoz naší demokracie vždycky končí špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Poté se z místa hlásil pan poslanec Foldyna, ale ten se mezitím přihlásil k rozpravě. Takže necháme být. A nyní je tedy na řadě pan místopředseda Filip s přednostním právem. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já se pokusím říct několik slov k tomu bodu, který má být základem pro stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci v Bělorusku po prezidentských volbách, jak je oficiální název tohoto bodu.

Za prvé jsem toho názoru, že je potřeba, abychom jako ústavní činitelé suverénního státu dbali na to, že v mezinárodním právu platí, že je věcí každého národa, jak si zařídí svůj politický režim a jak bude využívat své přírodní zdroje. To považuji za zásadní a nerad bych se dotýkal vnitřních záležitostí Běloruska. Nejsm k tomu oprávněn a ani to nechci dělat. Myslím, že to tady bylo už v tom, když jsme zařazovali tento bod ráno, aby to rozhodl lid Běloruska, jeho občané, kteří si zvolí určitě nějakou cestu svého dalšího vývoje.

Ta situace není nijak jednoduchá, protože Bělorusko má svoji vlastní historii velmi pohnutou a jenom ve druhé světové válce tam padl vlastně každý třetí občan tohoto státu.

Novodobá historie samostatného Běloruska od 8. prosince 1991 má čtyři základní body. A to, že Bělorusko je členem unijního státu Ruská federace a Bělorusko je za druhé historicky strategickým partnerem Ruské federace v oblasti vojenské, politické a hospodářské. A co je třetí důležitý bod, že se Bělorusko nachází na geopolitickém bojišti Spojených států amerických a Evropy proti Ruské federaci a Čínské lidové republice. Je sídlem dvou aktivních projektů. A ten jeden tady byl vzpomenut a já ho považuji za rozhodující pro další rozhodování nás, jak se k tomu máme zachovat.

Za prvé, v Bělorusku je jedna z největších investic Čínské lidové republiky na výrobu aminokyselin a největší technologický park. Ten technologický park jsem osobně navštívil a Velký kámen je skutečně, řekl bych, senzací pro ty, kteří chtějí vidět evropské Silicon Valley. Nakonec i ministr zahraničních věcí Mike Pompeo tento technologický park navštívil. Mohl bych citovat z jeho twitteru, nebudu tak činit. Ale musím říct, že je důležité, že tady neříká na svém twitteru úplně vše, co asi bylo důvodem nedávné návštěvy právě Běloruska a Velkého kamene právě od ministra Pompea.

Tam nejde o osobu prezidenta Lukašenka, ale v podstatě jde o to, jakým způsobem se vyvíjí a jestli je možné prostřednictvím Běloruska zmírnit následky obchodní a technologické války mezi Spojenými státy americkými a Čínskou lidovou republikou, když je jasné, že prostřednictvím Běloruska je možné, řekl bych, i vyvolat napětí mezi Ruskou federací a Čínskou lidovou republikou.

K tomu bych chtěl připomenout jednu věc, která je podle mého soudu velmi důležitá. Bývalý ředitel izraelské rozvědky Jaakov Kedmi hovořil v této situaci o Spojených státech amerických tak, že je ten současný stav, který jsme vnímali například prostřednictvím těch demonstrací ve Spojených státech amerických po úmrtí toho černošského aktivisty, tak je opravdu v situaci, kdy jakýkoliv pohyb, který je ekonomicky pro ně nevýhodný, hrozí ztrátou globální dominance Spojených států amerických. A oni tedy dělají všechno pro to, aby si tu dominanci udrželi.

Já to říkám proto, abychom opravdu velmi šetřili ve svých vyjádřeních, pokud chceme, abychom udrželi vztahy s naším v podstatě sousedem Běloruskou republikou, která je stejně velká a stejně lidnatá jako Česká republika, nebo je o něco rozlohou větší. Ale nakonec je to náš přirozený partner, se kterým můžeme obchodovat, a pokusit se tedy najít nějaký vztah, který by nám umožňoval do budoucna se zachovat jako suverénní stát, nikoliv jako někdo, kdo hájí cizí zájmy na jiném území, než je ČR.

Ono jde totiž o to, že v Bělorusku, pokud jde o ten Velký kámen, ta investice, která tam je, dává do státního rozpočtu Běloruska, já jsem se o to zajímal velmi intenzivně, vlastně víc, než dávají Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo zemědělství do celého státního rozpočtu. Tam je 818 zahraničních investorů v tom centru a skutečně je to, řekl bych, exteritoriální území, kde platí speciální pravidla. Jsou tam daňové prázdny a podobně. Přesto je to velmi silný příjem pro státní rozpočet Běloruska. A myslím si, že to bylo rozhodnutí, které ukázalo, že ten vývoj v Bělorusku může být i, řekl bych, inspirující pro další.

Já nechci chodit okolo horké kaše, jak napsal jeden, řekl bych, z rozhodujících analytiků ČR Jan Campbell, protože ten tanec kolem Běloruska bude mít ještě mnoho podob. Já chci říct, že pokud bychom se rozhodli, že budeme vytvářet jakési sankce, tak samozřejmě se dostaneme do stejných pastí, které jsou tady, řekl bych, trvalými problémy pro EU, ale i pro nás jako ČR mimo samozřejmě struktury EU nebo NATO. A to jsou nevyřešené vztahy, jako je Řecko a Turecko, severní Kypr nebo spor, který je veden mezi Madridem a Barcelonou v rámci EU, nakonec víte, že tam pozatýkali ústavní činitele té části, ale i náš spor, který vedeme jako Visegrádská skupina s Brusel, anebo ty neuzavřené procesy zadlužování EU, které jsme tady v rámci těch opatření k pandemii přijímali.

Ono je to složité. Já bych byl velmi nerad, abychom se tady dopustili něčeho, čemu se říká sakrální oběť. To znamená, že někdo bude vyzvednut jako ten, který byl obětí té takzvané revoluce. Když bych připustil – a já spíš mám otázku než nějaké tvrzení, jak je možné, že když jezdí naše skupina, stálá delegace OBSE nebo Rady Evropy, na všechny volby v rámci Rady Evropy do těch států, jak je možné, že tentokrát tam nebyl požadavek, jako že jsme odmítli jako tyto organizace tam kontrolovat volby. Jestli se od začátku předpokládalo, že se výsledek těch voleb zpochybní. Co to bylo za krok od těchto dvou organizací? A měli bychom se nad tím zamyslet, jestli tady není nějaký signál, kdy se ten čas nachýlil a bylo třeba rozhodnout, že to bude jinak. Při výsledku 80 % ku 10 % si myslím, že i kdyby došlo k nějakým pochybením, že nejsnazší bylo ty výsledky voleb přepočítat, ale to asi, jak říká ta šéfka současné opozice, nebyl jejich požadavek. Přitom by to byl požadavek celkem logický a legitimní.

Předpokládám, že se Bělorusko nestane zamrzlým konfliktem, protože pokud jde o strategická spojení, tak si myslím, že rozhodnutí, která budou učiněna ať ze strany Ruské federace, případně ze strany Evropy, budou rozhodnutí, která budou znamenat, že tento stát velkého strategického významu na rozloze Evropy bude dál suverénním prosperujícím státem. Myslím si, že není naším právem vzkazovat něco ani Putinovi, ani Lukašenkovi nebo jiným, ale že máme přijmout své stanovisko, kde řekneme ano, my s Běloruskem máme diplomatické vztahy, očekáváme, že ten jejich vnitřní konflikt bude vyřešen občany Běloruska a že bude vyřešen ve prospěch jeho občanů.

Když jsem poprvé navštívil Bělorusko, byli jsme v delegaci s bývalým místopředsedou kolegou Janem Kasalem z KDU-ČSL v době českého předsednictví, byl to v podstatě úkol našeho předsednictví jednat o Východním partnerství, tak jsme v rámci jednání s opozicí, které řídil Jan Kasal, došli k jednoznačnému poznatku: nejorganizovanější opozicí vůči prezidentu Lukašenkovi byla Komunistická strana Běloruska, dnes se jmenuje Levice – Spravedlivý svět, je součástí Strany evropská levice. A já jejího předsedu Kaljakina znám osobně, dlouhá léta s ním spolupracuji a nijak mu nevyčítám, že svoji stranu přejmenoval a že má jiný pohled na svět než já nebo někdo jiný. A druhou opozicí byly odbory.

Když se podívám na současnou situaci, nemyslím si, že se to pohnulo někam jinam, protože opravdu v Bělorusku zůstal, řekl bych, nejsilnější výhradou proti Lukašenkovi odpor proti další privatizaci těch funkčních státních podniků. To musím říci zcela na rovinu. Když jsem tam byl loni, tak jsme se o tom bavili a oni řekli, že není možné, aby to bylo součástí jakéhosi handlování s národním hospodářstvím a že si nepřejí, ať už to mají koupit ruští oligarchové, nebo někdo z Evropy. Faktem je, že my málo využíváme svých dobrých vztahů s Běloruskem, protože nejsilnější ekonomický partner kromě Ruské federace, nejsilnějším partnerem z Evropské unie je právě Holandsko a Spolková republika Německo, přestože v Bělorusku samozřejmě nezapomínají na úlohu Německa ve druhé světové válce. A vysoká úroveň vzdělání, odpor většiny obyvatel k privatizaci a liberalizaci ekonomiky je tam opravdu, řekl bych, nosným politickým tématem. Pokud tedy vyčítáme něco Bělorusku, tak bychom jim mohli možná vyčítat to, že oni lépe neorganizují právě ty vztahy v rámci toho jednání vůči Ruské federaci, případně dalším státům Společenství nezávislých států.

Já si dovolím říct tolik, že pro mne jediným myslitelným usnesením Poslanecké sněmovny je, aby situace v Bělorusku byla řešena ve prospěch občanů Běloruska, ve prospěch spolupráce České republiky a Běloruska v rámci Rady Evropy, a jako třetí, aby ty excesy, které byly ze strany bezpečnostních složek, případně těch, kteří vyprovokovali ty situace, byly řešeny v souladu se zákonem a v souladu s těmi právy a povinnostmi, ke kterým se Bělorusko zavázalo právě v rámci Rady Evropy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a mám zde další přihlášky s přednostním právem. Jako první pan předseda Farský, poté pan ministr Zorálek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám přednést stanovisko za klub Starostů a nezávislých. My se připojujeme k tomu návrhu usnesení, který jsme připravili ve spolupráci s Piráty, s lidovci a se zástupci TOP 09. Je to usnesení, které, troufám si říci, navazuje na dosavadní vyjádření pana premiéra, která, myslíme si, že byla pádná, přesná a namístě. Chci tím také zcela otevřeně říci, že to, jak se pan premiér postavil k situaci v Bělorusku, považujeme za tu správnou cestu. Myslíme si, že bychom neměli zůstat u těch vyjádření, která z jeho úst zazněla, a že bychom se měli přihlásit k solidaritě a podpoře Běloruska.

Proč zrovna my a proč zrovna v českém Parlamentu? Myslím, že nás k tomu předjímá naše historická zkušenost. V roce 1968 v České republice lidé zahlédli paprsek svobody, byla zrušena cenzura, lidé měli šanci se nadechnout, a když ten nádech mohl přejít v to, že by se Česká republika vrátila k demokratickým státům, tehdejší Československo, tak sem přijely ze Sovětského svazu tanky. V roce 1989 přišlo druhé vzepětí a to už se našťěstí podařilo. Ale mělo na to vliv i to, že Sovětský svaz byl tou dobou v totálním rozpadu a Gorbačov dopředu řekl, že si to tady mají vyřešit, jak chtějí, místní komunisté. Dopadlo to dobře pro Českou republiku, dopadlo to dobře pro český národ. Už 30 let žijeme ve svobodné zemi, kde se dějí demokratické volby a kde je jejich výsledek také možné respektovat, protože je opřený o kvalitní práci všech komisi.

To se bohužel nestalo v Bělorusku. Bělorusko a jeho vládní garnitura byli ti, kteří do země nepustili mezinárodní organizace, které by dohlédly na regulérnost voleb, a to samozřejmě už byl první varovný signál k tomu, jak asi takové volby můžou dopadat, když nechtějí si tam nikoho vpustit. Dopadly, jak dopadly, v tom, že národem nebyly přijaty.

To, za co se tady v této chvíli stavíme, je vyjádření podpory Bělorusku a jeho občanům a podpora toho, aby se co nejdříve udály v zemi skutečně svobodné demokratické volby pod dohledem mezinárodních institucí tak, aby nemohly být výsledky falšovány. Tak, jak se to v civilizovaných zemích světa děje.

A proč také z naší strany zaznívá tato podpora a připojujeme se k ní? Protože Bělorusko má tak trochu smůlu, že stojí jako stát na nárazníkovém pásmu, které si vytváří Rusko mezi svou zemí a demokratickými zeměmi, demokratickými státy. Tu zkušenost mělo Moldavsko v roce 1991, když si ještě dobíhající Sovětský svaz a jeho politici na části území zvaném Podněstří obsadili kus státu, který dodnes pro Moldavsko znamená dost velký problém.

Pak jsme měli velké štěstí, protože Rusko, které se zmítalo v obrovských problémech, a jejich lidí, lidí Ruska, nebyli příliš schopni zasáhnout do zahraničí, tak se nám podařilo dostat se do Evropské unie a NATO. To okno se zavřelo, jak poznala Gruzie, v roce 2008, když měla snahu vstoupit do NATO, tak Jižní Osetie, Abcházie, části území dodnes obsazené Ruskou federací. Poznala to i Ukrajina, která v situaci, kdy se snažila přimknout k Evropské unii, poznala v roce 2014, co to znamená mít za souseda Ruskou federaci.

Já bych byl hrozně nerad, aby to v roce 2020 poznalo Bělorusko a aby to byl další stát v tom nárazníkovém pásmu, který bude uměle držen ve velice složité situaci

ekonomické, bezpečnostní, v takové situaci, kdy má problém přimknout se k jakékoliv nadnárodní organizaci, mezinárodní, protože bude držen jako jakési rukojmí prostřednictvím části jejich území nebo jejich politiků. Zatím byli z tohoto pohledu, v uvozovkách, Bělorusové v bezpečí, protože Lukašenko prostě hrál na obě strany a plnil to, co Putin od něho potřeboval. Když se to teď bude měnit, tak to riziko pro Bělorusko je daleko větší.

Myslím si, že to nejmenší, co můžeme udělat, je přijmout tato usnesení, která jednak oceňují to, jakým způsobem zatím vystupoval premiér této země, a zároveň se staví pozitivně k tomu, aby Bělorusko si samo suverénně mohlo ve svobodných volbách určit svoji budoucnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní, jak už jsem říkal, s přednostním právem pan ministr Zaorálek... Pardon, je zde s faktickou poznámkou přihlášen ještě pan poslanec Benešik, pak pan ministr. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, bylo tady načítáno usnesení, které je průsečíkem hned několika poslaneckých klubů. Já bych chtěl říct, že za KDU-ČSL, protože jsme se podíleli poměrně zásadním způsobem na jeho formulaci, chceme doplnit bod číslo 2 a 4, a sice ten bod číslo 2 o tuto pasáž: vyjadřuje solidaritu s rodinami usmrčených, požaduje okamžité skončení represí a nepřijatelné praxe mučení zadržovaných, jakož i vyšetření osudů nezvěstných osob. A v bodě číslo 4 doplnění: vyzývá vládu České republiky, aby neodkladně připravila návrh zákona, který umožní zavedení národních individuálních sankcí vůči osobám, které nesou odpovědnost za závažná porušování lidských práv.

Já jsem o tomto s panem navrhovatelem už mluvil, takže předpokládám, že si tento návrh, nebo tyto návrhy, tyto dodatky, osvojí.

Potom ještě velmi stručně k tomu, co tady zaznělo. Bělorusko je státem, kterým je v tzv. Východním partnerství, což je projekt Evropské unie od úplného začátku, takže jsem úplně nepochopil to, že někdo byl minulý nebo předminulý rok z Evropské unie v Bělorusku a Lukašenko projevil zájem o Východní partnerství. Za Lukašenko se do Východního partnerství vstupovalo, takže pokud pan Lukašenko neví, kam jeho země patří, tak je to velmi podivné.

A co se týče toho srovnání s Katalánkem, já dostávám sprosté e-maily a výhrůžky o tom, kde jsem byl například já zalezlý, v uvozovkách zalezlý, když docházelo k násilnostem v Katalánsku. Jednoduše si každý umí vygooglit, že jsem zalezlý nebyl, že jsem toto násilí jasně odsoudil. Ale tady ta paralela končí, protože Katalánsko není Bělorusko. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já si jenom dovoluji podotknout, že pozměňovací návrhy je potřeba načítat až v podrobné rozpravě, ale to si vyřešíte, předpokládám, s panem zpravodajem. A nyní pan ministr.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaozálek: Děkuji. Dobrý den, milí kolegové, dámy a pánové. Já bych tady zareagoval na ten průběh rozpravy tady za tu naši stranu. Já jsem tady zaregistroval výrok jednoho z vystupujících, který řekl, že bychom měli přijmout usnesení, nebo Sněmovna by měla zaujmout stanovisko, které bude v duchu a bude podporovat spolupráci mezi Českou republikou a Běloruskem v budoucnu.

Já bych tady rád řekl, že v této Sněmovně vlastně poměrně řadu let existoval docela široký konsenzus na tom, že máme o tu spolupráci s Běloruskem zájem. Právě o spolupráci, jak tady říkal, bylo řečeno, se zemí Východního partnerství. Dokonce si myslím, že v tom byla tady docela shoda i mezi koalicí, opozicí. Já si pamatuji, že s Karlem Schwarzenbergem jsme v tomhle dokonce spolupracovali a že vlastně i od něho jsem měl řadu doporučení pro jednání v Minsku, že jsme oba dva vlastně jednali i s představiteli opozice. A dokonce bych vám rád jenom vzpomenu z minulosti, že když došlo k tomu, že Bělorusko propustilo politické vězně, tak ta spolupráce dokonce šla tak daleko, že jsem navštívil Bělorusko, navštívil jsem Minsk.

V té době jsem se tam sešel, a to už jsem se v té době scházel poměrně často, s ministrem zahraničí Makejem, ale tam jsem se sešel i s prezidentem Lukašenkem. Já si pamatuji, že tehdy u té schůzky, kde já jsem ocenil právě to propuštění politických vězňů, mi prezident Lukašenko řekl a tvrdil, že Bělorusko je poslední země z těch zemí Východního partnerství a z těch států bývalých ruských, sovětských, ve kterém nejsou sovětská vojska. Upozornil mě na to, jak to vypadá v Gruzii, jak to vypadá v Moldávii, upozornil na to, jak to vypadá na Ukrajině v té době a že Bělorusko je vlastně poslední z toho věnce zemí, kde ruská vojska nejsou. A tvrdil, že to, oč se hraje a čemu on musí čelit, že Putin má v úmyslu prostě vyvolat nějakou situaci a vytvořit podmínky pro to, aby i v Bělorusku mohl umístit ruské jednotky. A vlastně stál o spolupráci s Evropou právě proto, aby mohl si uchovat i v tom nevelkém Bělorusku určitou nezávislou pozici. Takhle to aspoň stavěl.

Já samozřejmě nevím, jak vypadaly jeho rozhovory s Putinem. Nicméně už v té době jsme si uvědomovali, že vazby Běloruska jsou takové na Rusko, že není lehké tu orientaci Evropy prosazovat, protože Rusko (Bělorusko) je z obrovského procenta závislé právě na dodávkách nerostných surovin, plynu z Ruska. Takže bylo zřejmé, že ta změna té orientace musí být prováděna dlouhodobě a že to nebude jednoduchá věc.

Já jsem tehdy panu prezidentovi, to si vzpomínám, řekl, že my oceňujeme ten příznivý vývoj vůči politickým vězňům nebo propuštění politických vězňů, a říkal jsem mu, že to, co je teď nejdůležitější, jsou pro nás demokratické volby. Prostě to, aby bylo garantováno to, že příští volby, prezidentské, parlamentní, skutečně budou provedeny regulérním způsobem pod určitým mezinárodním dohledem a prostě bude se v tomhle smyslu Bělorusko posouvat k tomu, že lidé budou moci skutečně demokraticky volit své zástupce. A to byla jedna z podstatných věcí. A nebylo to jenom moje stanovisko, to byla tehdy oficiální pozice Evropské unie. My jsme dali doporučení k volbám a říkali jsme, to je to, co je další krok, to je to, co od Běloruska čekáme.

A teď na konto toho, na co tady reaguji, na to tvrzení, že pro nás hlavní musí být ta spolupráce. Ano, je to tak, že v této Sněmovně jsme měli shodu na této spolupráci,

že je důležitá a že je prospěšná. Ale já se domnívám, že v něčem se ta situace zásadně změnila, a v tomto tady teď vystupuji proto, abych se postavil za stanovisko vlády. Protože podívejte se, co se dnes v Bělorusku děje. Bez ohledu na ty komplikované, řekněme, geopolitické a jiné úvahy, je evidentní, že velká, zásadní většina obyvatelstva v Bělorusku je Lukašenkem unavená. To je prostě fakt, který se dá vidět v poslední době z řady projevů.

Je evidentní, že místo demokratizace toho volebního procesu anebo zvyšování jeho regulérnosti jsme byli svědky pravého opaku a že prezident Lukašenko velmi brutálně zasáhl proti opozici, uvěznil vlastně rodinné příslušníky a další. To je podle mě úplně v rozporu se vším, s čím jsme v minulosti v těch bělorusko-českých vztazích, o čem jsme se bavili a co jsme prosazovali. Připadá mi prostě, že tady na běloruské straně Lukašenko vyhodil do povětří všechno, na čem ta spolupráce stála. A mně připadá, že v takovém okamžiku – protože přece zásadní pro demokratický režim je to, že je možné vyměnit toho, kdo vládne, a jestliže se někdo začne chovat tak, že jde úplně opačným směrem, tak si myslím, že nemůžeme jinak, než se k tomu vyslovit a vyjádřit.

V tomhle já vidím dnes stanovisko vlády, která jasně řekla, že Bělorusové mají nárok a právo na svobodné volby a že to, co se stalo, je porušením všech principů, na kterých naše spolupráce stála. A je to jediná věc, kterou vláda mohla udělat. Doufám, že i dnes bude ve Sněmovně široká shoda na tom, že v případě Běloruska Česká republika má jasné a jednoznačné stanovisko. Prostě jestliže dnes v Bělorusku lidé dávají najevo, že mají této vlády dost, tak mají právo ve volbách rozhodnout o změně. To je to, co podle mě musíme chtít, a máme to požadovat i z hlediska historie, a čím jsme si sami prošli.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní se v rozpravě posuneme k poslancům bez přednostních práv, tedy pan poslanec Bžoch se konečně dočkal a následovat budou páni poslanci Klaus, Volný a Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já slibuji, že budu velmi stručný a stručnější než všichni přede mnou. Nedá mi to nezareagovat na nějaké věci.

Proč se o tom bavíme? Byl tady takový exkurz do historie, do vztahů Běloruska, Ruska a všechno ostatní. Já si myslím, že hlavní důvod je v tom, že jsme viděli, co se před těmi posledními volbami dělo, a to je zatýkání opozičních kandidátů, jejich rodinných členů, mlácení demonstrantů po volbách, držení je v podmínkách, které jsou šilené. Neví se, kde lidi jsou, považují se za nezvěstné. To jsou ty důvody, proč jsme tady. A vůbec nechci řešit, jestli si Bělorusové, je to na těch lidech, vyberou, že se přikloní k Rusku, nebo k západní demokracii, je to na těch lidech v tom Bělorusku. Co my bychom tady měli deklarovat, je to, že na to ale musejí mít právo, musí mít právo na to se svobodně rozhodnout ve volbách. A to očividně dnes prostě nemají. A to je ten důvod, proč jsme tady. Bez jakýchkoliv ostatních věcí, ať to má, jaké to má obchodní vazby, nebo nemá, a bez toho politického exkurzu a té historie, co tady

zaznělo. Jsme tady proto, protože bychom měli deklarovat, že Bělorusům přejeme, aby měli podmínky, a musí se svobodně rozhodnout. Dnes to bohužel prostě nemají.

Co se týče usnesení, já se pak k tomu ještě přihlásím v podrobné rozpravě, bod č. 1 se shoduje s tím, co budou navrhovat kolegové a je to vlastně převzaté po poradě i s panem Stanjurou ze Senátu. Má to pouze dva body. Bod č. 2 je, že podporujeme pozici vlády České republiky a kroky, které v souvislosti se situací v Bělorusku činí. To je celé.

Ale na závěr mi ještě jednou dovoluňte říct, že tady nejsme od toho, abychom se bavili o tom, jaké mají vazby v Bělorusku, Rusku, v Číně, o tom všem. To bychom tady mohli být donekonečna a mohli bychom se bavit o všech státech světa. Jsme tady kvůli tomu, že to, k čemu dochází po volbách v Bělorusku, by se nemělo stávat za hranicí Evropské unie a není to přípustné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za návrh, který, předpokládám, bude také načten v podrobné rozpravě, a poprosil bych potom o jeho předání zpravodaji, případně i mně.

A nyní je v obecné rozpravě přihlášen pan poslanec Klaus. Připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já bych krátce shrnul naše stanovisko hnutí Trikolóra, které máme k situaci v Bělorusku. Já jsem toto stanovisko neudělal dneska. Mám ho asi dvacet let, protože už jako u ředitele školy u mě přednášeli tehdejší studenti, běloruští disidenti, kteří emigrovali před represemi prezidenta Lukašenka, takže tento můj názor je poměrně dlouhodobý. Lukašenkův režim je autoritářský a nemá se svobodou a demokracií co dělat. To je jedna věc. V tomto smyslu budu navrhovat část našeho usnesení, které se patrně bude dosti shodovat s tím, co připravili kolegové.

Ale druhá část, kterou chci říct. Já si skutečně bytostně nepřeji, aby vývoj v Bělorusku šel ukrajinským směrem, aby se stalo kolbištěm bojů velmocí, ať už čínských, ruských, amerických, nebo jiných. Aby skutečně o správě Běloruska rozhodovali svobodní běloruští občané. Tohle je pro mě jaksi velice důležité říci, protože v podobné situaci buď už dílem jsme, nebo brzy taky můžeme být i my sami, a my vždycky patříme k těm, kteří hájí to, že o této zemi mají rozhodovat lidé, kteří zde žijí. Asi už to nebudu dál rozpitvávat, padlo tady hodně řečí.

Můj návrh usnesení bude znít: Poslanecká sněmovna vyjadřuje podporu občanům Běloruska v jejich touze po svobodě a demokracii – jako bod č. 1. Bod č. 2. Poslanecká sněmovna konstatuje, že režim prezidenta Lukašenka demokracii a svobodě již desítky let neodpovídá. Bod č. 3. Zároveň jako čeští poslanci vyjadřujeme přání, aby o správě Běloruska rozhodovali výlučně svobodní běloruští občané, a odmítáme plány na využití této země ve prospěch zahraniční politiky států jiných.

To je můj návrh usnesení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Opět sdělím, že je potřeba jej načíst i v podrobné rozpravě. Prosím o jeho předání v písemné podobě zpravodaji, případně i sem.

A nyní pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já se teď hodně vyjádřím k proslovu nyní nepřítomného pana premiéra, který navrhoval, aby Evropská unie byla akční a rychle zasáhla, protože naposledy, když byla EU a státy EU akční, jak navrhuje pan premiér, tak z toho zbyla do středověku vybombardovaná Libye, dvě občanské války, rozpad jak Libye, tak Ukrajiny, miliony imigrantů a připojení Krymu k Rusku. Já bych raději ty bruselské koně a jejich choutky na privatizaci Běloruska spíš krotil. Vměšovat se do vnitřních záležitostí Běloruska dnes již bude bohužel kdekdo. Bude tak činit Evropská unie, bude tak činit deep state, Spojené státy, bude tak činit Merkelová, Macron, činí tak již pan Babiš, ale nemusíme tak činit za každou cenu i my, tato Poslanecká sněmovna.

Dnes se totiž zase bohužel i kvůli České republice hraje pouze o to, kdo zvítězí a kdo urve z Běloruska větší koláč. Obávám se, že to budou nakonec bohužel opět občané Běloruska tak jako občané Ukrajiny, kteří budou tahat za kratší konec pítky. I za miliony českého Ministerstva zahraničí jsme jako Česká republika v Bělorusku zapálili ohýnek a hloupě opakujeme ukrajinský scénář. Doufejme, že tentokrát bez desetitisícových obětí. Česká republika se finančně nepochybně spolupodílí na vyvolávání krvavých nepokojů v Bělorusku. Přitom my sami jsme země, kde probíhají statisícové demonstrace proti legitimně zvolenému premiérovi, po kterém už byly dokonce házeny láhve s cílem jej zranit, jak jsme to tady všichni zažili v Poslanecké sněmovně. Zajímavé je, že tyto akce jak v Bělorusku, tak na Ukrajině, tak i v České republice organizuje úplně stejný neziskový sektor. A řekněme si rovnou, máme ty zkušenosti z Ukrajiny, máme ty zkušenosti dnes ze Spojených států, že stačí málo. Stačí, aby pirátská Antifa dostala příkaz zapálit Prahu, a i Policie České republiky bude muset tvrdě zasáhnout.

Takže já, pane premiére, pevně doufám v zájmu nás všech, že se vám vaše vlastní slova a vaše vlastní činy nevrátí jako bumerang. Hluchota a slepota k brutálnímu násilí vůči pokojným demonstrantům zejména v Katalánsku, ale i ve Francii, a jak už bylo zmiňováno, i u našich arabských spojenců je pouze takovou třešinkou na pokryteckém dortu většiny navrhovaných usnesení, která my jako poslanci hnutí Jednotní nepodpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Mám omluvenku, se kterou vás seznámím. Paní poslankyně Balcarová se omlouvá z pracovních důvodů z dnešního jednání až do konce jednacího dne.

A nyní v tuto chvíli poslední přihláška. V obecné rozpravě pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Pozorně jsem se snažil poslouchat tu rozpravu. Sleduji diskusi v televizi, média a sleduji také diskusi na Facebooku a vyjádření různých politických stran. Bylo pro mě úsměvné, když tady můj kolega Kopřiva od Pirátů mluvil o Bělorusku. Nechtěl jsem se ho ptát, jestli tam někdy byl. Nechtěl jsem se ho ptát, jestli vůbec někdy byl na vojně, jestli ví, jak to tam chodí. Nechtěl jsem se ho ptát, jestli ví, jak se pracuje u policie. Ani se ho ptát nebudu.

Moji kolegové z hnutí ANO, vy přece víte, že já nejsem nějaký antibabišovec. Víte to. Jsem s vámi, s většinou, kamarád. Myslíte si vy, proti kterým demonstrovalo v Praze v roce 2019 podle odhadů organizátorů 300 tisíc lidí, demonstrovali proti vám a proti Andreji Babišovi., moji přátelé. T-Mobile říkal: Ne, nebylo to 300 tisíc, bylo to 283 tisíc. Moji přátelé z hnutí ANO, myslíte, že Andrej Babiš má viset na kandelábru nebo bejt v base? Je to celá republika? Je to těch 8 milionů voličů? O čem to tady mluvíme?

V Bělorusku je zřejmě, tak jak bychom ho nazvali, autoritativní režim. A to nesporně určitě asi je. Bělorusko není Itálie, ani Česká republika, ani Rusko není Itálie, ani Německo. Mají svoje pojetí života úplně jiné od našeho pojetí života. Myslíte si, že všichni prahnou po západním typu demokracie, tak jak se ho snažíme všude nastolit? Tak jak jsme ho nastolovali společně, protože jsme k tomu drželi hubu a krok, v Iráku? Shodili jsme v Libyi Kaddáfího, protože to byl diktátor. A co se tam změnilo pro ty Iráčany? Žijou lépe? Žijou fakt líp? Myslíte si to? Myslíte si to, že tím, že jsme platili a financovali různé bojovníky v Sýrii, že dneska je tam lepší režim, že to je lepší? Že to je lepší v té Libyi? A myslíte si, že když budeme financovat ze zdrojů – a já jsem poslouchal debatu v neděli, když vicepremiér a pan ministr vnitra říkal: My, Česká republika, vůbec s tím nemáme nic společného. Já tomu rozumím. My, orgány státu, věřím, že naše služby a všichni nemáme. My jenom z peněz daňových poplatníků financujeme nevládní organizace, které rozjebávají systém v celém světě! Kde se jim to zlíbí! Uvědomte si to! Za peníze českého daňového poplatníka, za 4,5 milionu korun se jakási organizace snaží nastavit demokratický režim v Bělorusku. Ať nám dá ty 4,5 milionu, protože to jsou peníze daňových poplatníků z Rumburku, a my to rozdáme lidem tam, aby měli na dojíždění k doktorovi. Protože nám nefunguje zdravotnictví. To jsou peníze nás!

Dvě stě třicet nebo dvě stě padesát tisíc demonstrantů v Praze na Letné není Česká republika! Tady je 8 milionů voličů. Stejně jako je to v Bělorusku. O čem to tu mluvíte? Nastavme si to zrcadlo my tady společně! O čem to tu pořád mluvíme? Nechme Bělorusy, ať si vyřeší svoji běloruskou záležitost, a starejme se o to, aby se žilo Čechům v České republice lépe! Používejme peníze daňových poplatníků pro ně, pro dobro českého daňového poplatníka! A nehrajme si tady na to, že my jsme ti nejspravedlivější a nejmoudřejší. Nejsme. Jsme pokrytci, protože jsme byli ticho, když se to dělo jinde. Když se to dělo v Paříži, střelili gumovými projektily. Pan premiér umí výborně francouzsky. Určitě volal Macronovi, že zítra ho nechá odvolat. Přeci střilet do lidí se nemá? Nebo má? Je to věcí Paříže a Francie. (Poslanec přednáší projev hlasitě, důrazně, emocionálně.)

A já vůbec nevím v tuto chvíli přesně, jak to v tom Bělorusku teda je. Jestli těch 200 tisíc lidí, kteří tam demonstrují, jsou obrázkem celého Běloruska. Já to fakt nevím. Víte to vy? Věříme České televizi to, co nám říká, nebo byla tam? Nebyla? Já to nevím. Co chcete přijímat za usnesení? Co chceme přijímat za usnesení my tady v tom českém Parlamentu? My s těmi problémy, které neumíme vyřešit? My neumíme vyřešit situaci sociálně slabých lidí na Ústeckém kraji, kde je jedna vyloučená lokalita vedle druhé. Jedna vyloučená lokalita vedle druhé! Lidí žijou jako žebráci! A neuměli jsme to do dneška vyřešit. Ale hlavně, že se – teď musím najít to slušné slovo – motáme do jiných zemí a jsme strašní moralisti. A jenom jsme zapomněli na to, že když se bouraly režimy v Libyi, v Sýrii, v Iráku v rozporu s mezinárodním právem, tak jsme drželi hubu a krok. Děkuju. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Foldynovi. Ještě jednou hezké odpoledne, paní poslankyně, páni poslanci. Konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od paní poslankyně Hyťhové od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní je přihlášen kolega Luzar a pan ministr kultury chce s přednostním právem. Tak pan ministr kultury Lubomír Zaorálek s přednostním právem. Kolega Luzar počká chvíličku. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já jsem přišel jenom zareagovat na projev předřečníka. Vůbec netvrdím, aspoň bych to nikdy netvrdil, že v Bělorusku je a priori prozápadní atmosféra. Myslím si, že v Bělorusku je poměrně proruská atmosféra. Víím, že i opozice dává najevo, že stojí o dobré vztahy s Ruskem do budoucna. Nemyslím si, že Bělorusko je stejné, jako byla Česká republika třeba v minulosti. Naprosto respektuji všechny tyhle rozdíly a vůbec jsem ve svém vystoupení třeba nespekuloval o nějakých orientacích a podobně. Vlastně mi o to vůbec nejde. Ale já jsem tady připomněl, tehdy že jsem jednal s panem prezidentem Lukašenkem, který mi říkal, že velice stojí o spolupráci s Evropskou unií, že velice stojí o to, aby Evropa vyvažovala vliv Ruska, který, on mi říkal právě, že je naprosto nepřiměřený. Oni by si přáli, aby se to přeneslo daleko více, spolupráce a export s Evropou. A my jsme právě proto kvitovali, že pustil politické vězně. A říkali jsme ano, běžte směrem k demokratickým volbám a budeme prohlubovat spolupráci. To bylo, co jsme my říkali v takovém rovném dialogu, který byl veden korektně, ve kterém vlastně šlo jenom o to, aby se respektovaly určité principy. S tím, že my jsme říkali, že my stojíme o to rozšiřovat vztahy mezi Evropou a Běloruskem. A naše podmínka byla regulérnost těch voleb. Takže nic víc, nic míň. Ani jsme nenutili. Já dokonce si nemyslím, že by si Evropa měla hrát na nějakého mediátora. Naprosto souhlasím s tím, že Bělorusové by si měli rozhodovat sami. Ale měli by dostat šanci.

Ano, to je pravda, že tady se demonstruje stejně jako v Bělorusku, ale pokud vím, tak tady nikdo demonstranty netříská, nikdo je nezavírá. Chápete? A nakonec to rozhodnou volby, kdo má většinu. Ale tenhle mechanismus v Bělorusku nefunguje. A my jsme měli možnost, a dokonce pan prezident se s námi o tom bavil, a my jsme

měli možnost říci: tohle jsou věci, když půjdete tímto směrem, my budeme spolupracovat. A když to není, tak řekneme: dobře, ale pak ani my nebudeme spolupracovat.

Já jsem tehdy říkal: Díky tomu, že jste propustili politické vězně, já budu prosazovat odstranění sankcí vůči Bělorusku a uvolnění našich vzájemných vztahů ekonomických. Ale teď, když se stalo toto, tak říkám: Dobře, ale to je pak těžké. Jestliže chceme normálně obchodovat a zlepšovat vztahy ekonomické, tak je důležité, abyste vy dodržovali určité principy. A mně připadá korektní, je naprosto v pořádku, když řekneme, pokud někdo tohle vyhodil do povětří, tak my pokrčíme rameny. To je vše.

Já nechci mluvit do vývoje v Bělorusku, ale chtěli jsme, aby Bělorusové mohli regulérně volit a rozhodovat se o tom, koho chtějí nebo nechtějí. A to teď evidentně nejde!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Zaorálkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Žáčka, stále čekající Leo Luzar. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo a velmi stručně. Já bych si dovilil stručný komentář. Vytvořily se tady dvě skupiny. Jedna menší skupina, taková ta ruská sekce u nás v Parlamentu České republiky, nebo česká sekce ruské Dumy, která říká: Nedělejme nic, nepřijímejme nic, nechme volné pole Putinovi, ať si tam zasáhne jako v srpnu 1968 nebo ať dostane vojáky, jak již bylo řečeno, na území Běloruska. To je, myslím, menší skupina. Pak je zde větší skupina, jak to tak cítím, uvidíme to v hlasování, která chce vyjádřit to, jaké hodnoty se obnovovaly po roce 1989, po listopadové revoluci, v našem prostoru, s čím jsme přišli, že nemůžeme třeba nečelit násilí. Nemůžeme neřít, nepřiznat právo jakýmkoli občanům, aby se rozhodli o své vlastní budoucnosti. To si myslím, že by bylo popření těch hodnot, které zde velmi těžce, velmi složitě obnovujeme po roce 1989.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Leo Luzar, zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, ono se docela těžko hovoří, kdyby člověk chtěl reagovat na všechny podněty, které tady zazněly, na všechny argumenty, pseudoargumenty, někdy i vyložené lži, které tady byly řečeny, a uvádět je na pravou míru. Nechci to dělat, protože diskuse, která by se rozpoutala, by asi nebyla ku prospěchu té základní věci, proč jsme dneska zde.

Je tady navrženo usnesení, které má reagovat na nějakou aktuální situaci ve světě. My jako Parlament České republiky – zeptám se, kolegyně, kolegové, kolik z vás

tady v tomto sále má podrobné informace, co se děje v Bělorusku, abyste mohli relevantně, jasně zvednout ruku pro, nebo proti. Anebo ty návrhy, které tady jsou předloženy v těch usneseních, jsou natolik obecné, nezávazující, natolik nechci říct vágní, ale natolik obecně pojaté, že můžeme i pro tu obecnost pro hlasovat? Anebo máme argumenty konkrétní? Kdo z vás je má? Vyjádřil se k tomu zahraniční výbor a požádal Ministerstvo zahraničních věcí o podrobné informace? Vyjádřil se zahraniční výbor k tomu, aby třeba velvyslanec České republiky v Bělorusku přijel do České republiky a informoval tento orgán, aby nám řekl, co se konkrétně tam děje z jeho konkrétních věcí? Nebo aspoň máte někdo ty informace od tohoto velvyslance? Činil někdo nějaké snahy, předkladatelé tohoto bodu, aby si ověřili ty informace, které tady mají, aby dali do souvislosti usnesení, které mají, s tím, co se nám předkládá? Udělala to vláda? Nevím. Bylo to projednáváno na vládě, pane ministře, když jste tady začal hájit stanovisko vlády, debatili jste o tom na vládě a měli jste informace od našeho velvyslance v Bělorusku o podrobnostech, co se tam děje? Je nějaká zahraniční svodka, která o tom hovoří? Máte tyto informace. Proč s tím necitujete? Proč nepoužíváte ty argumenty, které tam zazněly, abychom si tady my všichni udělali jasno a nebyli tady odkázáni pouze na média?

Když se vrátím na začátek a k tomu, o čem jsem chtěl hovořit. Jsem členem meziparlamentní skupiny přátel Česká republika – Bělorusko. Jsem členem proto, že jsem v Bělorusku byl jako člen petičního výboru v minulém volebním období a měl jsem možnost debatit nejenom s představiteli tehdejší moci Běloruska, ale i s opozicí. Měl jsem tu možnost se s nimi setkat a probírat situaci v Bělorusku zcela otevřeně a jasně. Cítím úctu k Bělorusům, kteří mají nelehkou situaci, tady někdo použil ten kotlík vařící se mezi velmocemi, a kteří to vnímají také velice dobře. Velice dobře vnímají situaci na Ukrajině, protože jsou v hodně podobné pozici jako malý stát mezi velkými zájmy. A nelíbí se jim to, co se stalo na Ukrajině, a rádi by vykročili jinou, možná lepší cestou.

Ale co bylo na začátku? Na začátku byly volby. Prezidentské volby. Do té doby jsme mohli mít výhrady, mohli jsme sledovat, jaká je příprava voleb, jestli probíhají v pořádku, nebo ne, ale nikdo z nás to nesledoval, protože co bylo v tehdejší době? Covid, který celou Evropu, celý svět přikoval k židlím a sledoval, co se děje. To je totiž mimo jiné i oficiální důvod, který nám sdělilo na naši žádost běloruské velvyslanectví, proč opožděně – zdůrazňuji opožděně – požádali o OBSE o pozorovatele na prezidentské volby. To nevěděli, jak se vyvine covid v Bělorusku. Z druhé strany bylo také jasně naznačováno, že pozorovatelů do Běloruska právě kvůli covidu a jejich přístupu, který je hodně blízký přístupu Švédska v rámci virové nákazy, to znamená, že nejsou tam ty restriktce uplatňovány natolik, že by byl problém ty pozorovatele z celé Evropy do Běloruska dostat. Proto požádali pozdě. Ne, že nežádali vůbec a chtěli to všechno utajit. Pouze požádali pozdě z důvodu covidu.

Ptám se, kdyby volby – nebo kdo byl někdy u voleb a ví, jak fungují ty volby, kdyby někdo zmanipuloval volby tak, aby dopadly 80 procent ku 10 procentům, těch dalších 10 jsou hlasy pro kandidáty, které se nepočítaly. Ale i kdyby 80:20. Dovedete si představit v desetimilionové České republice, jak by vypadala manipulace v okrskových volebních komisích, aby šlo udělat manipulaci 80:20? Myslíte, že by se

to v uzovkách nedostalo masově ven, takovéto informace? Já si myslím, že by byly tyto informace venku a byly by jasné důkazy. Ti lidé, kteří v těch komisích jsou, by o tom hovořili. Máme tyto informace z Běloruska? Jsou tyto informace z Běloruska od té opozice, jsou tyto konkrétní informace, které by sdělovaly, v tom a v tom městě, v tom a v tom okrsku došlo – a teď počítejte ta čísla, která by k tomu musela být. Máme ty informace? Neříkám, že k podvodům nedocházelo. I v České republice dochází k podvodům ve volbách, v komunálních volbách, a jsou časté. Dokonce teď minulý týden vyšla nějaká analýza sociologů, kteří doporučují změnu českých volebních zákonů, aby nedocházelo k podvodům. Doporučují používat barevnou tužku atd. A jsem svědkem a mám paměť voleb a vím, že jsme ve volebním okrsku, kde máme členy, nedostali ani jeden hlas, protože někdo to podvedl. Podvedl. Prostě zaškrtnal, napsal nulu. Prostě nejsme výjimkou. Ale ptám se, jak musí dopadnout prezidentské volby vůči výsledku, když byly 80 procent třeba ku 20, jak dalece by to muselo být. Zkusme to analyzovat a zkusme nechat tomu čas, aby to někdo zanalyzoval, aby i ta běloruská opozice měla čas předložit důkazy a předložit analýzu voleb, aby nám jasně řekla, k čemu kde došlo.

Nebudu se zabývat mediálními výstupy, které zásobují českou veřejnost, protože jasně podle médií, která tu informaci předávají, je zakreslena nebo zabarvena tou barvou toho média, které ji dává. Ale soustředím se na vzácné články analytiků, kteří se Běloruskem dlouhodobě zabývají, a když se na ně podíváte, zjistíte, že jsou docela opatrní. Nevyskakují jak politici, což obvykle je přesně naopak, nevyskakují jak politici na to téma, ale opatrně hodnotí situaci v Bělorusku. Tady už to zaznělo také, že většina Bělorusů je spíše proruský orientovaná, armáda, že je proruský orientována, a další. Ti analytici jsou opatrní – k analýze i k výkladům toho, co se v Bělorusku děje. A neříkám, že se tam neděje nic. Projev občanské vůle je docela výrazný a musí se tím Bělorusové zabývat a asi budou delší dobu v nejistotě, co se děje.

Ale vraťme se zpátky do České republiky. Jak by měla Česká republika adekvátně reagovat? Nejsme náhodou součástí Evropské unie? Já tady slyším návrhy a máme je tady v návrhu na usnesení, že máme být něco více než Evropská unie, že my, Česká republika, chceme být po vzoru Donalda Trumpa ti, kteří uvalí sankce. Já se ptám, v tom usnesení je napsáno, že máme připravit zákon, který cíleně – ať ten bod správně najdu – která by umožňovala individuální sankci a umožňuje zavedení národních individuálních sankcí vůči osobám, které nesou odpovědnost za závažné porušování lidských práv. Když už tedy odhlédnu, že Evropa má Evropský soud pro lidská práva, kterému by příslušelo přesně to, aby přezkoumal, zda dochází k porušování lidských práv v Bělorusku, a mohlo by činit i adekvátní kroky, tak by mě zajímalo, které osoby – my už o nich víme? Jaký to bude soupis osob? Kdo je zjistit? My vyšleme naši tajnou službu, aby nám zjistila, kdo v tom Bělorusku porušuje lidská práva? Nebo se spolehne na nějaká jména, která nám opozice z Běloruska pošle? Kdybychom se na taková jména nebo na takovéto informace od opozice spolehli v České republice, tipujte, jaká jména by se objevovala nejčastěji a koho bychom měli sankcionovat. A možná by to bylo i přes 50 % občanů, kteří by navrhovali sankcionovat konkrétní jména, konkrétní osoby. Tady se tedy ptám předkladatelů, jak by to chtěli řešit v tom svém návrhu usnesení.

Odsuzuje násilné a zjevně nepřiměřené policejní zásahy. Co takhle jakékoliv zásahy odsuzovat? Můžou být přiměřené, můžou být nepřiměřené. Kdo to bude stanovovat? Osobně si myslím, že jakékoliv zásahy, násilné zásahy jsou špatné, které by měly být. A proti nedemokratickému a neférovému průběhu prezidentských voleb. My už to víme, že jsou nedemokratické? Ano, opozice to tvrdí, menšinová opozice zatím v Bělorusku, ale máme ty informace? No nemáme, protože tou analýzou nedisponujeme. A hovořil jsem o tom.

A paradox. Konstatuje, že neuznal oficiální výsledky voleb zveřejněné běloruskou státní volební komisí a za nejvhodnější řešení považuje opakování prezidentských voleb s demokratickým průběhem. Takže my jako český parlament chceme, aby se v Bělorusku opakovaly volby. Mě by zajímalo, když vláda říká, že bychom se neměli vměšovat do vnitřních záležitostí a měli bychom nechat rozhodnout Bělorusy, ale není donucování některého státu k některým krokům vměšování do jiných záležitostí? Byť můžeme doporučovat demokratické řešení, tady jsou nové volby a lidé můžou dělat referendum, může dobrovolně odstoupit, může cokoli. Ale ne, my ho nutíme, občany Běloruska, Česká republika, český parlament, musíte mít nové volby. Tohle je aspoň usnesení, které je navrženo.

Svého času i představitelé vlády v těchto tendencích hovořili, potom začali jemně couvat a brzdit, protože ta situace opravdu není tak jednoznačná, jak se nám tady snaží mnozí namluvit a používat paralely s rokem 89, 68, 48, nevím, jaká další čísla tady v těch paralelách se můžou objevit. Zase se hovoří, že oceňuje iniciativu vlády v Radě EU a vyzývá orgány k zavedení silných sankcí vůči osobám zodpovědným za falšování voleb. Tak jaké máme argumenty a důkazy o tom, že které konkrétní osoby zfalšovaly? Předseda okrskové volební komise v Minsku číslo 27 falšoval volby. Máme ty důkazy? Jak to budeme uplatňovat?

Anebo jsme prohlásili "tyto volby jsou zfalšované", byť dopadly 80:20, když si představíte ten obrovský objem toho falšování, jak by muselo být. Tak koho budeme sankcionovat? Tak se asi vezme někdo z vrchnosti, řekne se, předseda volební komise, ten přece za to může, budeme ho sankcionovat. Nepřipomíná vám to něco před americkými prezidentskými volbami ruské vměšování? Teď přednedávnem jsem se dozvěděl, že i referendum Velké Británie o brexitu bylo zfalšováno určitě a že Rusové do toho silně ingerovali. Nejsme v nějakém mediálním světě, který nám vytváří realitu, a my ani netoužíme po tom poznat pravdu a tu realitu analyzovat?

Proto bych byl velice rád, abychom se vrátili k tomu, co ten parlament dělat má, a i reagovali na jasné a zřetelné informace, které bychom měli dostat. Zatím tady všichni reagujeme na nějaké novinové výkřiky, reagujeme na nějaké články, které se objevují v médiích, podle toho, co komu je blízké. Ale zapomínáme na to, že tady máme služby, i máme vládu, a měli bychom po ní požadovat tyto informace. Máme tady Ministerstvo zahraničních věcí, které by mělo přednostně dát parlamentu informace prostřednictvím zahraničního výboru, abychom se my mohli relevantně rozhodnout.

A co se týče toho návrhu usnesení, s čistým svědomím ho určitě nemůžu podpořit, proto ho nepodpořím, protože mi chybí hromada informací k jednotlivým bodům. Je napsán, s prominutím, na koleni. Mohl bych ho tady rozebírat a hledat

jednotlivosti. Nechci to dělat, protože já si myslím, že ještě nenastal čas, abychom hodnotili situaci v Bělorusku. Měli bychom dát čas občanům Běloruska, aby si sami rozhodli o směřování své země, a neměli bychom jednoznačně a jasně říkat: tohleto je správné, tohleto je špatné a vy se musíte rozhodnout podle našeho mínění. Oni by měli mít svobodnou vůli. A k tomu bychom měli i my tady směřovat. A já pevně věřím, že občané Běloruska si vyberou svoji cestu. Občané Běloruska si sami rozhodnou. A my bychom měli občanům Běloruska držet palce, aby se jim to povedlo a aby doba nejistoty tam trvala co nejkratší dobu. A doufám, že skupina přátel Česká republika – Bělorusko bude i nadále velice aktivní v zjišťování údajů z Běloruska a budeme se snažit i pomocí Bělorusku k překonání současné krize.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. První přihlášený je pan kolega Kopřiva. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Tak děkuji za slovo. Já bych tedy přednesl návrh usnesení o deseti bodech, které pak budeme nejspíš hlasovat odděleně. Ten první bod, který načtu, celé to usnesení tedy, jsme připravili my z klubu Pirátů ve spolupráci s kolegy z KDU-ČSL, TOP-09 a STAN. Přičemž první bod, tak jsme se inspirovali usnesením Senátu z 12. 8. a tento bod podporuje i klub ANO. A u těch dalších bodů, tak tedy předkládáme za kluby Pirátů, KDU-ČSL, TOP-09 a STAN.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

1. odsuzuje násilné a zjevně nepřiměřené policejní zásahy vůči běloruským občanům protestujícím proti nedemokratickému a neférovému průběhu prezidentských voleb v jejich zemi. Svoboda slova a shromažďování je základním lidským právem, jehož násilné potlačování nesmí mít v evropském prostoru místo;

2. vyjadřuje solidaritu s rodinami usmrcených, stejně jako se zraněnými a mučenými běloruskými občany. Požaduje propuštění politických vězňů, jakož i vyšetření osudů neznámých osob a nezávislé vyšetření represí ze strany běloruského režimu;

3. konstatuje, že neuznává oficiální výsledky voleb zveřejněné běloruskou státní volební komisí a za nejvhodnější řešení považuje opakování prezidentských voleb s demokratickým průběhem a za účasti mezinárodních pozorovatelů;

4. konstatuje, že Česká republika postrádá zákonnou normu, která by umožňovala zavedení individuálních sankcí, a proto vyzývá vládu ČR, aby neodkladně připravila návrh zákona, který umožní zavedení národních individuálních sankcí vůči osobám, které nesou odpovědnost za závažné porušování lidských práv;

5. oceňuje iniciativu vlády ČR v Radě EU a vyzývá orgány EU k zavedení cílených sankcí na evropské úrovni vůči osobám zodpovědným za falšování voleb, násilí a porušování lidských a občanských práv;

6. apeluje na vládu ČR, aby vyjasnila podezření, že dochází k vývozu anebo reexportům materiálů z České republiky, který podléhá licenčnímu řízení, vztahuje se na něj embargo EU a který dle přímých svědků měly používat pořádkové síly Běloruska při násilném potlačování demonstrací;

7. vyzývá Ruskou federaci ke zdrženlivosti a k nevměšování se do vnitřních záležitostí Běloruska;

8. vyzývá vládu ČR, aby ve spolupráci s českými nevládními organizacemi činnými v Bělorusku činila další nezbytné kroky pro podporu dialogu mezi běloruským režimem a představiteli běloruské demokratické opozice;

9. vyzývá vládu ČR, aby nastavila vstřícnou politiku vůči těm, kteří z Běloruska přechájí před politickými represemi, a poskytla podporu běloruským studentům, kteří projeví zájem o studium na českých školách;

10. vyzývá vládu ČR, aby do 30. září 2020 informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o opatřeních uvedených výše."

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji panu poslanci Kopřivovi. Než udělím slovo panu kolegovi Bžochovi, požádám sněmovnu o klid! A i jednotlivé kolegy, aby zaujali svá místa, pokud se přímo nechystají k vystoupení, abychom slyšeli v podrobné rozpravě návrhy na usnesení. Ještě chvíli, pane kolego. Já věřím, že vám vaši kolegové udělají dostatečný prostor, abyste mohl přednést svůj návrh na usnesení.... Tak já ještě počkám, případně začnu jmenovat jednotlivce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já načtu pouze jeden bod do usnesení, protože první bod mého usnesení se shoduje s tím, co přednesl kolega Kopřiva, a to je: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR podporuje pozici vlády ČR a kroky, které v souvislosti se situací v Bělorusku činí." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě je Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Moje usnesení je obecnější. Za prvé: "Poslanecká sněmovna vyjadřuje podporu občanům Běloruska v jejich touze po svobodě a demokracii."

Za druhé: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že režim prezidenta Lukašenka demokracii a svobodě již desítky let neodpovídá."

A za třetí: "Zároveň jako čeští poslanci vyjadřujeme přání, aby o správě Běloruska rozhodovali výlučně svobodní běloruští občané, a odmítáme plány na využití této země ve prospěch zahraniční politiky států jiných."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Pokud nikdo... a vidím pana poslance Radima Fialu ještě. Pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedající. Protože je těch usnesení hodně, já bych rád požádal o přestávku na jednání klubu hnutí SPD v délce 20 minut, abychom si mohli o těch jednotlivých usneseních říct, jak budeme o nich hlasovat, protože je to věc nová, na kterou jsme se nemohli úplně přesně jasně připravit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Já vám vyhovím, ale ještě předtím konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní kolegyně Jany Mračkové Vildumetzové mezi 17.20 a 19. hodinou a Zdeňka Podala od 17.15 do konce jednacího dne – z rodinných důvodů oba dva.

Nyní vyhlašuji přestávku do 17.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.50 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Opakuji, že před uzavřením podrobné rozpravy se přihlásil předseda klubu SPD Radim Fiala, požádal mě o přestávku na poradu klubu SPD, s tím že rozprava podrobná nebyla uzavřena. Do ní se dál hlásí pan poslanec Jaroslav Foldyna, zatím poslední přihlášený.

Ještě než mu udělím slovo, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 18.30 se do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Jarošová.

Nyní tedy pan poslanec Jaroslav Foldyna. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Po jednání klubu poslanců SPD, kdy jsme si přečetli všechny návrhy a diskutovali jsme o všech návrzích, tak bychom předkládali k jednomu z těch návrhů, který je tam pod bodem číslo 7, to je výzva k Ruské federaci. My se domníváme, že v případě, že budeme vyzývat Ruskou federaci, tak na druhou stranu musíme také vyzvat státy Evropské unie, Evropskou unii jako takovou, Spojené státy americké, aby se do toho také nevměšovaly. Protože jsme přesvědčeni o tom, že jestli existuje nějaký problém v Bělorusku, tak si ho musí vyřešit Bělorusové. A to si myslím, že má svoji logiku, ale současně je to i demokratické.

Já za klub SPD navrhuji, aby bod číslo 7 byl modifikován, nebo vlastní bod, je to vlastní bod, místo té sedmičky, tak řekněme tomu sedmička s čárkou, že Poslanecká sněmovna vyzývá Ruskou federaci, Evropskou unii a její členské státy a Spojené státy americké k nevměšování do vnitřních záležitostí Běloruska. Tak zní náš návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, rozumím tomu. Nyní pan kolega Pikal ještě v podrobné rozpravě stále.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já tomu návrhu rozumím, ale myslím, že v takovém případě bychom měli být úplní, a tady zaznělo, že v oblasti má své zájmy i Čínská lidová republika, takže bych tam navrhl doplnit do tohoto usnesení pana kolegy Foldyny tedy ještě Čínu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan kolega Foldyna se vyjádří k tomu návrhu, abychom věděli, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za tu poznámku. Já si myslím, že je věcně správná. Při výčtu mocností a vlivů samozřejmě domnívám se, že není od věci do bodu 7: vyzývá Ruskou federaci, Evropskou unii, její členské státy, Spojené státy americké a Čínskou lidovou republiku k nevměšování do záležitostí Běloruska. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Beru to tak, že je to pozměňovací návrh k bodu 7, o kterém budeme samostatně hlasovat. Když neprojde, budeme hlasovat o bodu číslo 7 v původním znění. Mohu to tak interpretovat? Děkuji. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím.

Pane zpravodaji, budeme postupovat podle jednotlivých návrhů. U bodu 7 se zastavíme, odhlasujeme pozměňovací návrh, a potom pokud neprojde původní návrh, a pak budeme pokračovat. Ano? (Velký hluk v levé části sálu.) Rozumíme si dobře? Ještě zagonguji, protože jsem žádal...

Pane zpravodaji, jednotlivé návrhy.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom se zeptám, budeme to tedy hlasovat po bodech vše?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Můžeme hlasovat en bloc, ale to tady nikdo nenavrhl, a já to nemohu navrhnout, není to mé právo. Ale to jsem čekal od vás, pane zpravodaji, že navrhnete průběh hlasování.

Poslanec František Kopřiva: Výborně, ano. Dostal jsem mnoho žádostí, ať se hlasuje po bodech, takže bych navrhoval hlasovat – (Předsedající: Takže po bodech) – všechna usnesení po bodech, a to v pořadí, v jakém byly načteny. Pokusím se zorientovat v jednotlivých usneseních. Prvně budeme hlasovat usnesení, které jsem načel já, které je tedy z dílny Pirátů, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN, a s dovolením, kolegové a kolegyně, tedy vždycky přečtu ještě ten bod jednou, protože byť jsem to rozdál, ať víme, o čem hlasujeme.

První bod: "Poslanecká sněmovna odsuzuje násilné a zjevně nepřiměřené policejní zásahy vůči běloruským občanům protestujícím proti nedemokratickému a neférovému průběhu prezidentských voleb v jejich (ve své) zemi. Svoboda slova a shromažďování je základním lidským právem, jehož násilné potlačování nesmí mít v evropském prostoru místo."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 24. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v hlasování číslo 24, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 24, ze 125 přihlášených 113 pro, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyjadřuje solidaritu s rodinami usmrčených, stejně jako se zraněnými a mučenými běloruskými občany, požaduje propuštění politických vězňů, jakož i vyšetření osudů nezvěstných osob a nezávislé vyšetření represi ze strany běloruského režimu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 25, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 25, ze 126 přítomných 65 pro, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji. "Poslanecká sněmovna konstatuje, že neuznává oficiální výsledky voleb zveřejněné běloruskou státní volební komisí a za nejvhodnější řešení považuje opakování prezidentských voleb s demokratickým průběhem a za účasti mezinárodních pozorovatelů." (Hluk a pokřiky v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 26, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 26, ze 124 přítomných 36 pro, 25 proti, návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že Česká republika postrádá zákonnou normu, která by umožňovala zavedení individuálních sankcí, a proto vyzývá vládu ČR, aby neodkladně připravila návrh zákona, který umožní zavedení národních individuálních sankcí vůči osobám, které nesou odpovědnost za závažná porušování lidských práv."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 27, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 27, ze 125 přítomných pro 22, proti 60, návrh nebyl přijat. Další návrh."

Poslanec František Kopřiva: "Poslanecká sněmovna oceňuje iniciativu vlády ČR v Radě EU a vyzývá orgány Evropské unie k zavedení cílených sankcí na evropské úrovni vůči osobám zodpovědným za falšování voleb, násilí a porušování lidských a občanských práv."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 28, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 28, ze 126 přítomných pro 45, proti 24, návrh nebyl přijat.

Poslanec František Kopřiva: "Poslanecká sněmovna apeluje na vládu ČR, aby vyjasnila podezření, že dochází k vývozu anebo reexportům materiálu z České republiky, který podléhá licenčnímu řízení, vztahuje se na něj embargo EU a který dle přímých svědků měly používat pořádkové síly Běloruska při násilném potlačování demonstrací."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 29, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 29 ze 125 přítomných pro 23, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Kopřiva: Nyní načtu ten alternativní návrh kolegy poslance Foldyny. (Předsedající: Ano.)

"Poslanecká sněmovna vyzývá Ruskou federaci, Evropskou unii a její členské státy, USA a Čínu k nevměšování do vnitřních záležitostí Běloruska."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 30. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 30 z přítomných 123 pro 24, proti 32. Návrh nebyl přijat.

Původní návrh.

Poslanec František Kopřiva: Tedy původní návrh: "Vyzývá Ruskou federaci ke zdrženlivosti a k nevměšování se do vnitřních záležitostí Běloruska."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 31. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 31 ze 123 přítomných pro 23, proti 13. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Vyzývá vládu České republiky, aby ve spolupráci s českými nevládními organizacemi činnými v Bělorusku činila další nezbytné kroky pro podporu dialogu mezi běloruským režimem a představiteli běloruské demokratické opozice."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 32. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 32 z přítomných 125 pro 40, proti 26. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Vyzývá vládu České republiky, aby nastavila vstřícnou politiku vůči těm, kteří z Běloruska prchají před politickými represemi, a poskytla podporu běloruským studentům, kteří projeví zájem o studium na českých školách."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 33. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 33 z přítomných 125 pro 42, proti 3. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Vyzývá vládu České republiky, aby do 30. září informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o opatřeních uvedených výše."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. (K poslanci Stanjurovi:) Ještě před hlasováním, pane předsedo? (Souhlas.) Dobře. Omlouvám se, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vzhledem k tomu, jak dopadla hlasování k bodům 1 až 9, tak bod 10 nedává žádný smysl, my jsme žádné opatření nedoporučili. Takže není co kontrolovat a není, co by tady vláda předkládala. Já si myslím, že bod 10 je v této chvíli nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já s tím souhlasím, ale nechtěl jsem komplikovat proceduru, takže pokud Poslanecká sněmovna přijme argumentaci, kterou řekl předseda klubu ODS, že je nehlasovatelný bod, tak o něm nenechám hlasovat, protože skutečně tam není žádný úkol pro vládu, který bychom mohli odhlasovávat. Navrhovatelé toho pozměňovacího návrhu souhlasí s touto interpretací?

Poslanec František Kopřiva: Ano, my se s tím ztotožňujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tím bychom měli odhlasován návrh usnesení a můžeme... (Upozornění na další body.) Další body. Nyní pana kolegy Bžocha, návrh usnesení, pane zpravodaji.

Poslanec František Kopřiva: Ono je ještě těch návrhů víc, ale teď následuje návrh pana kolegy Bžocha, a to že Poslanecká sněmovna odsuzuje, pardon, podporuje pozici vlády České republiky a kroky, které v souvislosti se situací v Bělorusku učiní. (Smích vyvolaný zpravodajovým přechnutím.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 34. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 34 ze 126 přítomných pro 95, proti 2. Návrh byl přijat.

Je tam ještě jiný návrh, pane zpravodaji?

Poslanec František Kopřiva: Ano, ještě tady máme 4 body kolegy poslance Klause, které přečtu.

"1. Poslanecká sněmovna vyjadřuje podporu občanům Běloruska v jejich touze po svobodě a demokracii."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 35, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? (Neustálý hluk v sále.) Klid, prosím! Děkuji vám.

V hlasování číslo 35 z přítomných 125 pro 71 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že režim prezidenta Lukašenka demokracii a svobodě již desítky let neodpovídá."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 36, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 36 z přítomných 122 pro 37, proti 5. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec František Kopřiva: "Zároveň jako čeští poslanci vyjadřujeme přání, aby o správě Běloruska rozhodovali výlučně svobodní běloruští občané." (Smích.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlasování číslo 37 jsem zahájil, pardon, omlouvám se, prohlašuji hlasování 37 za zmatečné. Slovo má pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Václav Klaus: To je jenom část toho: "a odmítáme plány na využití této země ve prospěch zahraniční politiky států jiných." – To byl ten bod číslo 3.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím tedy ještě jednou celý ten bod.

Poslanec Václav Klaus: "Zároveň jako čeští poslanci vyjadřujeme přání, aby o správě Běloruska rozhodovali výlučně svobodní běloruští občané, a odmítáme plány na využití této země ve prospěch zahraniční politiky států jiných."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Slyšeli jste celý návrh usnesení. Rozhodneme v hlasování číslo 38, když hlasování číslo 37 bylo prohlášeno za zmatečné.

Zahájil jsem hlasování číslo 38 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 38 z přítomných 122 pro 26, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Vyčerpali jsme všechny návrhy? (Souhlas.) Tak, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 3.

Ještě konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, od 18.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Stanislav Fridrich. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nyní se budeme věnovat bodu číslo 4, což je

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 567/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů by měla zaujmout místo – zaujme místo pan ministr Adam Vojtěch a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 567/3, který nám byl doručen 17. června 2020, a usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 567/4.

Přeje si zástupce navrhovatele vystoupit před otevřením rozpravy? Ne, otevírám tedy rozpravu. Do rozpravy se přihlásil pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V souladu s § 95 odst. 2 podávám návrh na opakování druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, to je návrh, o kterém budeme hlasovat po proběhnutí rozpravy. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu, který zazněl, a to je, abychom opakovali druhé čtení. Ještě jsem se zapomněl zeptat pana ministra a paní zpravodajky, zda si přejí vystoupit se závěrečnou řečí. Ne. Takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno 126 poslanců, pro 118, proti nikdo. Schválili jsme tedy vrácení tohoto návrhu do druhého čtení.

Děkuji panu ministru, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

A posledním bodem, kterým se podle schváleného pořadu schůze máme dnes zabývat, je znovu

1.

Vládní návrh zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020 /sněmovní tisk 971/ - zkrácené jednání

Bude následovat třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona, které jsem právě zahájil. U stolu zpravodajů je jak pan ministr, tak pan zpravodaj. A já otevírám rozpravu ve třetím čtení. Do rozpravy se hlásí pan místopředseda sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane zpravodaji, vážený pane ministře, já jenom krátce připomenou ty tři své pozměňovací návrhy. Skutečně krátce.

Jedná se tedy o to, aby se umožnilo hlasovat i s pomocí cestovního pasu tam, kde je k dispozici té hlasovací komisi údaj o bydlišti hlasujícího. To je sněmovní dokument 6079 (správně 6078).

Jedná se o to, aby se umožnilo lépe komunikovat mezi hlasovací komisí a okrskovou volební komisí v případě, že by tam došlo k nějakému zmatení v rámci telefonického nahlášení té žádosti o přenosnou volební urnu v tom speciálním případě, kde ten telefon přece jenom není spolehlivý kanál, a to je sněmovní dokument 6079.

A nakonec se jedná o to, aby bylo postaveno najisto, že pokud se volič rozhodne využít tohoto speciálního způsobu hlasování, tak úkony, které nutně k tomu musí učinit, aby mohl takto hlasovat, nejsou porušením té nařízené karantény nebo izolace. To je sněmovní dokument 6080.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Tedy prosím zpravodaje, pana poslance Marka Výborného, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Procedura je relativně jednoduchá. Kolega místopředseda Vojtěch Píkal zde představil i teď v rámci třetího čtení tři pozměňovací návrhy A1, A2 a A3. Vy jste všichni na stůl obdrželi hlasovací proceduru i s těmi příslušnými stručnými pozměňovacími návrhy, takže to máte před sebou.

Budeme hlasovat, nebo navrhuji, abychom hlasovali nejprve tedy tři pozměňovací návrhy A1, A2, A3, potom návrh zákona jako celek a na závěr potom doprovodné usnesení, které jsem přednesl v rámci druhého čtení, které zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR, aby nejpozději do konce září 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o správě voleb, který bude obsahovat i řešení takzvané korespondenční volby." Rozumějme tedy korespondenční volby pro občany v té minimální verzi, tedy pro občany pobývající v zahraničí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh procedury zazněl. Nyní budeme hlasovat o proceduře tak, jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, přihlášeno 126 poslanců, pro 118, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a budeme podle ní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Výborný: Nejprve tedy hlasujeme pozměňovací návrh Vojtěcha Píkala pod písmenem A1. Jedná se o možnost prokázání totožnosti i pasem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, přihlášeno 127 poslanců, pro 35, proti 43. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Výborný: Máme tady pozměňovací návrh A2. Ve stručnosti, znamená posílení komunikace v případě hlasování do přenosné volební schránky, kdy by komise byla povinna tuto informaci o hlasování sdělit obecnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého bydliště voliče.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 127 poslanců, pro 59, proti 39. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Výborný: A poslední pozměňovací návrh A3, který stanovuje najisto, že volič, který se účastní voleb a zároveň je v karanténě, tak že tak nečiní protiprávně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím stanovisko pana ministra. (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přihlášeno 127 poslanců, pro 65, proti 26. Tento návrh byl přijat.

Hlasovali jsme o všech pozměňovacích návrzích. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Jenom připomínám, že po tomto rozhodnutí budeme ještě hlasovat o navrženém doprovodném usnesení.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020, podle sněmovního tisku 971, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno 127 poslanců, pro 124, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní budeme hlasovat o doprovodném usnesení. Pan zpravodaj ho už přečetl. Přeje si někdo ještě jednou přečíst doprovodné usnesení? Ano, prosím ještě jednou, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Výborný: Je velmi stručné. Zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR, aby nejpozději do konce září 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o správě voleb, který bude obsahovat i řešení takzvané korespondenční volby."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno 126 poslanců, pro 30, proti 31. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se všemi návrhy, o kterých jsme měli hlasovat. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu a současně končím dnešní schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila v 18.19 hodin.)